dokonalé umenie v rukách majstrov

STREDOEURÓPSKY

XX. FESTIVAL KONCERTNÉHO UMENIA

www.hc.sk

19. - 24. apríl 2010 Dom umenia Fatra, Žilina

festival víťazov prestížnych svetových súťaží pod záštitou ministra kultúry SR Mareka Maďariča

Organizátor

hudobné centrum
MUSIC CENTRE SLOVAKIA

Ďakujeme za láskavú podporu podujatia týmto partnerom
We wish to express our gratitude to these partners for their kind support

S finančným príspevkom MK SR

MINISTRY OF CULTURE
OF SLOVAK REPUBLIC

Hlavní partneri

Slovak Sinfonietta of Žilina

Mesto Žilina
Finančná podpora

DEXIA

Hlavní mediální partneri

Slovenský rozhlas

Devín
Slovenský rozhlas 3

STV

Partneri

EUNIC

GOETHE-INSTITUT

rakúske kultúrne fórum

Maďarský kozmopolitný Kulturálny Inštitút
Kultúrny inštitút Maďarskej republiky

Mediální partneri

Viva RADIO

PATRIOT

TA 3

rádio Zet

SPECTATOR

hudobný život

HUDEBNÍ ROZHLEDY

Žilinský večerník

MY

Webnoviny.sk

Reklamní partneri

euroawk
THE GREAT OUTDOORS

Gryf
Reklamné Rádio

Festival ďalej podporili

Hotel festivalu

GRAND Hotel

ibis
HOTEL

Slovakia Dom

HUDOBNÉ CENTRUM
MUSIC CENTRE SLOVAKIA

v spolupráci so
in collaboration with

ŠTÁTNYM KOMORNÝM ORCHESTROM ŽILINA
SLOVAK SINFONIETTA ŽILINA

Spolkom koncertných umelcov
Association of Slovak Concert Artists

SLOVENSKÝM ROZHLASOM
Slovak Radio

s finančnou podporou / sponsored by

MINISTERSTVA KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
MINISTRY OF CULTURE OF THE SLOVAK REPUBLIC

organizuje
organizes

XX. STREDOEURÓPSKY FESTIVAL KONCERTNÉHO UMENIA

XX CENTRAL EUROPEAN MUSIC FESTIVAL

19. – 24. apríl 2010 / 19th – 24th April, 2010

Žilina, Dom umenia Fatra / Fatra House of Arts

Festival sa koná pod záštitou
Festival is held under the auspices of

Mareka MAĎARIČA, ministra kultúry Slovenskej republiky
Minister of Culture of the Slovak Republic

Vydalo _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ HUDOBNÉ CENTRUM
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Michalská 10, 815 36 Bratislava
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ E-mail: hc@hc.sk
Redakcia _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Ivana KORBAČKOVÁ
Preklad_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Katarína GODÁROVÁ, Ivana KORBAČKOVÁ
Autori textov k dielam _ _ _ Alena ČIERNA, Eva PLÁNKOVÁ
Grafický design_ _ _ _ _ _ _ Karol PRUDIL
Realizácia _ _ _ _ _ _ _ _ _ ORMAN – grafické štúdio
Cena _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ 1,00 €

Published by _ _ _ _ _ _ _ _ MUSIC CENTRE SLOVAKIA
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ 10, Michalská Street, 815 36 Bratislava
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Slovak Republic
_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ E-mail: hc@hc.sk
Edited by_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Ivana KORBAČKOVÁ
Translated by_ _ _ _ _ _ _ _ Katarína GODÁROVÁ, Ivana KORBAČKOVÁ
Authors of writings to works Alena ČIERNA, Eva PLÁNKOVÁ
Layout _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Karol PRUDIL
Print _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Design studio ORMAN, Bratislava
Price _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ 1,00 €

Stredoeurópsky festival koncertného umenia,

prehliadka najtalentovanejších mladých európskych koncertných umelcov, vstupuje do svojho jubilejného 20. ročníka. Získal tak už trvalé miesto v našom domácom, ale i medzinárodnom hudobnom dianí a jeho hostiteľ, mesto Žilina, môže byť oprávnene hrdé, že každoročne sa tu koncom apríla stretnú mimoriadne mladé talenty z oblasti klasického interpretačného umenia, aby v bohatom koncertnom programe priniesli jedinečné hudobné zážitky vnímavému a žičlivému žilinskému publiku a zároveň sa uchádzali o prestížnu Cenu hudobnej kritiky za najvýraznejší interpretačný výkon festivalu. Popri víťazoch medzinárodných súťaží v Mníchove, Melbourne, Bruseli, Budapešti, Stuttgarte či Záhrebe sa publiku v Dome umenia Fatra predstaví aj slovenský husľový virtuóz Dalibor Karvay, ktorého hudobný vývoj a víťazstvá na prestížnych hudobných súťažiach, akými boli Cena Eurovízie v Berlíne či husľová súťaž Davida Oistracha v Moskve, pozorne a žičlivo sleduje hudobné publikum na celom Slovensku. S rovnakým záujmom prijme festivalové publikum i vystúpenie ďalšieho domáceho účastníka festivalu, komorného orchestra mesta Bratislavy Capella Istropolitana s chlapčenským zborom a sólistami Adrianou Kučerovou, Teréziou Kružliakovou a Štefanom Kocánom, ako aj Bennewitzovo sláčikové kvarteto z Českej republiky, Petrohradský komorný orchester a ďalších hudobných hostí festivalu. Ani v tomto jubilejnom ročníku nebude chýbať vystúpenie domáceho hudobného telesa, Štátneho komorného orchestra, bez ktorého vystúpenia by tento festival nemal takú vysokú hudobnú úroveň. (ktorého účinkovanie tiež prispieva k takej vysokej umeleckej úrovni festivalu).
Jubilejný dvadsiaty ročník Stredoeurópskeho festivalu koncertného umenia

The Central European Music Festival

is entering its jubilee 20th year. As an exhibition of the most talented young European concert artists the festival has already won a permanent position among domestic as well as international musical events and its host, the city of Žilina, may be justifiably proud of it. The outstanding young talents of classical performing art meet each year at the end of April to bring unique musical experiences to the attentive and generous Žilina audience in a rich concert programme, and to apply for the prestigious Music Critics' Prize for the most distinguished performance of the festival. Alongside the winners of the international competitions in Munich, Melbourne, Bruxelles, Budapest, Stuttgart or Zagreb the Slovak violin virtuoso Dalibor Karvay will perform to the audience in the Fatra House of Arts. Karvay's musical development and his victories at the prestigious music competitions, e.g. Eurovision in Berlin or the Moscow International David Oistrakh Violin Competition are attentively observed by the whole Slovak music public. Indubitably with the same interest the festival audience will welcome a performance of another domestic participant of the festival, Cappella Istropolitana, the chamber orchestra of the city of Bratislava with the Boys' Choir and soloists Adriana Kučerová, Terézia Kružliaková and Štefan Kocán. Certainly also Bennewitz String Quartet (Czech Republic), the St. Petersburg Chamber Philharmonic and other musical guests of the festival will be received with similar warmness. Nor will the Slovak Sinfonietta Žilina, the city's orchestra miss this anniversary festival; it adds the high level of artistry to the festival. The jubilee 20th year of the Central European Festival is the proof of the fact that a great musical event

je dôkazom, že veľké hudobné podujatie s medzinárodným ohlasom možno aj dlhodobo i úspešne organizovať aj mimo hlavného mesta republiky. Nech mesto Žilina a obetaví organizátori festivalu slúžia ako inšpirácia pre budovanie a rozvíjanie hudobných tradícii s medzinárodným ohlasom aj pre ďalšie veľké slovenské mestá.

Želám festivalu úspešný priebeh, vnímavé publikum a pokračovanie v tejto jedinečnej prehliadke mladých hudobných talentov aj v nasledujúcich rokoch.

Marek Maďarič
minister kultúry Slovenskej republiky

enjoying international response may be successfully and in the long run organized not only in the capital of the country. May the city of Žilina and devoted organizers of the festival serve as an inspiration for other big Slovak cities in the development of the musical traditions with international response.
I wish the festival a successful course, attentive audience and continuation of this unique exhibition of young musical talents also in the future years.

Marek Maďarič
Minister of Culture of the Slovak Republic

Príležitosť prihovoriť sa žilinskému festivalovému publiku počas jubilejného 20. ročníka Stredoeurópskeho festivalu koncertného umenia je skromnou príležitosťou vyznať sa z toho, čo si na tomto type koncertného podujatia najviac vážim. S týmto festivalom „spolu-žijem" už veľa rokov, z pódia Domu umenia Fatra má Slovenský rozhlas množstvo jedinečných nahrávok skvelých mladých muzikantov. Pamätné výkony si teda v srdciach zachovali nielen žilinskí poslucháči, ale prakticky aj rozhlasoví poslucháči, ktorí sledujú vysielanie Rádia Devín.
Najkultivovanejším spôsobom prerastania vlastných hraníc je kultúrna expanzia. Každá krajina má nad vlastným územím symbolický priestor, ktorého výška smerom dohora je prakticky bez hraníc. To je úloha pre kultúru, jej aktivity a duchovné pôsobenie. Ak je hudba najabstraktnejším umením, nepolapiteľným a tajomným, práve jej konkrétne hudobné podujatia tvoria rukolapnú os hudobného života, bez ktorého niet duchovného napredovania. Slovensko už darovalo Európe mnoho vynikajúcich hudobníkov – tak v oblasti tvorby, ako ja v interpretačnom umení. Súčasťou tohto javu je uvážlivé prijímanie

The anniversary 20th Central European Music Festival offers me a humble opportunity to address the Žilina festival audience with my confession, to disclose what I respect most of all about this kind of a concert event. I coexist with the festival already for many years and Slovak Radio has got a number of unique recordings of excellent young musicians from the stage of the Fatra House of Arts in Žilina. Memorable performances are then preserved in the hearts of not only Žilina listeners, but actually also the listeners of the Rádio Devín.
Cultural expansion appears to be the most cultivated way of crossing one's own bounds. Imagine a symbolic space extending over each country to heights, practically without limits. This is the space for culture, for its activities and spiritual impact. While music is the most abstract art, ephemeral and secret, its specific music events represent in themselves a tangible axis of music life, without which no spiritual advance could be realized. Slovakia has already bestowed on Europe many outstanding musicians in the realm of both the musical creation as well as performing art, and sensible

hudobného umenia spoza hraníc. Náš svet uprostred geografických čiar na mape rastie s našou duchovnou veľkosťou a otvorenosťou svetu; smerom dovnútra duchovným prehlbovaním národnej kultúry, a zároveň aj smerom von, prostredníctvom prijímania umeleckých podnetov spoza hraníc. Nepoznám k tomu vhodnejšie umenie, ako je hudba; nepotrebuje jazyk, je zrozumiteľná už podstatou zvukovej hmotnosti. Hudobný festival má za úlohu spestriť hudobný život v meste a profesionálne organizovanú hudobnú zábavu. Inštitucionálna tendencia propagovať mladé koncertné umenie sa už dvadsať rokov deje zásluhou Hudobného centra Bratislava (spolu usporiadateľ ŠKO Žilina). Stredoeurópsky festival koncertného umenia v Žiline pôsobí ako lakmusový papier duchovných hodnôt a priorít.

S každým novým ročníkom sa potvrdzoval význam a prínos podujatia pre rozvoj hudobného života regiónu, slovenského hudobného života, ale zároveň rástla z roka na rok jeho povesť v zahraničnom meradle. Pamätám si žičlivú atmosféru na koncertoch, záujem publika, nadšenie organizátorov, aj rozhlasových tímov, ktoré od počiatku archivujú tento festivalový skvost. Pripomeňme si, ako sa formovalo toto záslužné podujatie.

V adresári európskych medzinárodných prehliadok interpretačného umenia si SFKU získal zvláštne postavenie viacerými organizačnými detailami, ktoré ho v súčasnosti špecifikujú ako ojedinelé podujatie pre „laureátov". Kombinuje prehliadku mladých interpretov so svetom súťaží, kde sa udeľujú ceny pre najlepších. Súčasný stav je výsledkom mnohoročného úsilia organizátorov zvyšovať kvality festivalu, sprísňovania podmienok na účasť, ako aj jasného zámeru, aký tvar by mala prehliadka „laureátov prestížnych interpretačných súťaží" mať.

Stačí si pozrieť prehľad udelených cien,

acceptation of music art from abroad is an inseparable process. Our domestic geographic world is growing with our spiritual immensity and openness to the outer world: inwards by deepening our national culture and outwards by accepting artistic impulses from abroad. I do not know a more appropriate art for this process than music; it does not need a language, it is understandable by its essence: a sounding mass. The task of the music festival is to liven up the city music life and professionally organized music entertainment. Young performing art has been institutionally promoted by the Music Centre Bratislava (with Slovak Sinfonietta Žilina as a co-organizer) already for 20 years. The Central European Music Festival in Žilina works like litmus paper of spiritual values and priorities. Every new year has confirmed significance and asset of the event for the development of music life of the region, of the Slovak music life, and its reputation abroad has been growing as well. I remember a wishful concert atmosphere, audience interest, enthusiasm of the organizers as well as radio teams, which archive this festival jewel since the beginning.

Let us recall the origin of this praiseworthy enterprise.

The Central European Music Festival has deserved a special position in the directory of European international exhibitions of performing art due to several organizational details, which specify the festival as a unique event for "laureates". It combines an exhibition of young performers with the world of competitions, where the prizes for the best are awarded. The present state resulted from long-term endeavour of the organizers to increase the quality of the festival, making the conditions of acceptance stricter, and from a clear idea about the appearance of the exhibition of "laureates of prestigious performing

a každému bude na prvý pohľad jasné, že Cena hudobnej kritiky má formát profesionálneho ocenenia interpretačného výkonu počas jedného koncertu. Príležitosť prísť koncertovať na žilinskú prehliadku o rok /súčasť Ceny hudobnej kritiky) je tak lákavá, že túto možnosť využili temer všetci ocenení. (prehľad ocenení na SFKU viď str. 82) Porota sleduje pri hodnotení ten najvýznamnejší aspekt interpretačného výkonu: jeho celistvosť vo všetkých zložkách – teda nielen akúsi suverénnosť, istotu a stabilnosť, ale predovšetkým presvedčivosť v štýlovom podaní, technickú dokonalosť a originalitu subjektívneho prístupu k hudobným dielam. Takýmto náročným kritériám vyhovujú iba najlepší z najlepších. Na žilinský Stredoeurópsky festival koncertného umenia prichádzajú z celej Európy víťazi prestížnych európskych súťaží, umiestnení na prvých troch miestach. Toto sú hlavné znaky festivalu - prehliadky: mladosť, vysoká umelecká profesionalita, pestrosť, generačná sila.

SFKU v Žiline od počiatku mala tendenciu zapustiť hlboké korene v povedomí domáceho publika. Spoločenské a ekonomické podmienky však boli počas dvoch desaťročí rôzne. Napriek tomu si festival udržal povesť dobre organizovaného podujatia aj vďaka profesionalite organizátorov, a povesť jarnej kultúrnej dominanty hudobnej sezóny. V regióne posilnil postavenie Žiliny ako významného kultúrneho centra. Aktivity spojené s hudobným festivalom zároveň posilňujú kultúrotvorné postoje obyvateľov širšieho regiónu. Dôraz festivalovej dramaturgie na interpretačné majstrovstvo mladých koncertných umelcov je dobrou vyhliadkou aj do budúcnosti. SFKU považujem za dobrú investíciu do rozvoja koncertného umenia na Slovensku, lebo je výsledkom uvážlivého výberu a vizionárskej koncepcie. Kultúrotvorné aktívne postoje koncertných

competitions". The Music Critics' Prize is awarded by professionals as an acknowledgement of a performance at one concert. The opportunity to give a concert at the next year Žilina exhibition (a part of the Music Critics' Prize) is so attractive that almost all winners have utilised it until now (overview of the prizeholders – see page 82).

The jury follows the most important aspect of the performance: integrity of all its components – not only some kind of self-confidence, assurance and stability, but first of all persuasiveness in stylistic rendition, technical excellence as well as original subjective approach to musical works. Only the best of the best can comply with such demanding criteria. The Central European Music Festival is visited by winners of the first three places of prestigious European competitions. Youthfulness, high artistic professionalism, variety, generational strength – these are the main signs of the festival-exhibition.

Since its beginning the Central European Music Festival in Žilina had tended to root deeply in the consciousness of domestic audience. However, in the course of two decades social and economic conditions were differing. Despite this, due to the organizers' professionalism the festival has maintained its reputation of a well organized event, and its renown as a spring cultural highlight of the music season. It has strengthened the position of Žilina as a significant cultural centre. Events joined with the music festival bolster cultural feelings of the inhabitants of the broader region as well. Festival priorities accentuating performing mastery of young concert artists appear to be a good prospect for the future, too. My opinion is that due to its reasonable selection and visionary concept the Central European Music Festival is a good investment to the development

návštevníkov sa v posledných rokoch mohli prejaviť napríklad v ankete pre publikum - Cena publika (viď prehľad na str. 83). Spojenie s tradičnými centrami hudobného života sa udialo prostredníctvom ďalších cien - Cena Medzinárodného hudobného festivalu Pražská jar, (hosťovanie v Prahe, viď prehľad na str. 83), a Cena Spolku koncertných umelcov /SKU/ (koncert v Bratislave alebo inom meste na Slovensku, viď menoslov na str. 83), čím rozširujú akčný rádius podujatia. Festival SFKU je prirodzenou dominantou jarnej koncertnej sezóny v Žiline.
Je dôležitým priesečníkom súčasných interpretačných trendov mladých interpretov z Európy, ktorí tu tvoria svoje koncertné kreácie. Medzi nimi čestnú pozíciu viackrát získali aj slovenskí interpreti (prehľad - viď získané Ceny str. 82–83). Veľká škoda, že medzi publikom sa veľmi málo v minulosti vyskytovali poslucháči nástrojových odborov dnes už viacerých slovenských vysokých hudobných škôl a konzervatórií. Všeličo zaujímavé by študenti počuli...

Melánia Puškášová
hudobná publicistka, rozhlasová hudobná redaktorka,
občas aj členka Medzinárodnej poroty festivalu SFKU
1.4.2010

of performing art in Slovakia. Active cultural interest of concertgoers was revealed in latest years for example in audience questionnaires, resulting in the Audience Prize (see page 83). Other awards reflect the cooperation with traditional centres of music life – Award of the Prague Spring International Music Festival (guest performances in Prague, see page 83) and Award of the Association of Slovak Concert Artists (concert in Slovakia, see page 83) – and widen the action radius of the event.
The Central European Music Festival is a natural highlight of the spring concert season in Žilina. It is an important point of intersection of the current performing trends of young European performers who present here at concerts. Among them a pride of place was taken by Slovak performers several times (see the prize-holders page 82–83). What a pity that the students-instrumentalists of several Slovak music academies and conservatories are only rarely found amongst the audience. They could hear something interesting...

Melánia Puškášová
music publicist, radio music editor
Occasionally a member of the International jury of the Central European Music Festival
April 1, 2010

POROTA / JURY

Lenka KILIÇ, Česká republika (Czech Republic)
Máté HOLLÓS, Maďarsko (Hungary)
Mieczysław KOMINEK, Poľsko (Poland)
Melánia PUŠKÁŠOVÁ, Slovenská republika (Slovak Republic)
Anna ŠERÝCH, Česká republika (Czech Republic)

CENA HUDOBNEJ KRITIKY

sa udeľuje za najvýraznejší interpretačný výkon na 20. ročníku Stredoeurópskeho festivalu koncertného umenia - držiteľ získa ponuku účinkovania na 21. ročníku festivalu

THE MUSIC CRITICS´ PRIZE

is awarded for the most distinguished performance at the 20th Central European Music Festival – the holder of the prize will be offered an opportunity to give a concert at the next edition of the festival

Pridružené aktivity

Stretnutia, semináre vybratých umelcov so študentmi, pedagógmi konzervatória a návštevníkmi festivalu

Fringe events

Meetings or seminars of students, teachers and guests of the CEMF with the selected artists

FESTIVALOVÝ VÝBOR / FESTIVAL COMMITTEE

Eva BLAHOVÁ

Ivan GAJAN

Miloš JURKOVIČ

Ján Vladimír MICHALKO

Jozef PODHORANSKÝ

Oľga SMETANOVÁ

Vladimír ŠALAGA

Otvárací koncert festivalu

Pondelok 19. apríl 19:00

CZECH VIRTUOSI BRNO (Česká republika)
Michal DWORZYŃSKI, dirigent (Poľsko)
Marc TRÉNEL, fagot (Francúzsko)
ATOS Trio, klavírne trio (Nemecko)
Annette von Hehn, husle
Stefan Heinemeyer, violončelo
Thomas Hoppe, klavír

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)
Fantázia na tému Thomasa Tallisa (1910)

—

Carl Maria von Weber (1786-1826)
Koncert pre fagot a orchester F dur op. 75 J 127 (1811)
Allegro ma non troppo
Adagio
Rondo. Allegro

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Koncert pre husle, violončelo, klavír a orchester C dur op. 56
Allegro con brio
Largo
Rondo alla Polacca

Opening Concert of the Festival

Monday 19th April 7:00

CZECH VIRTUOSI BRNO (Czech Republic)
Michal DWORZYŃSKI, conductor (Poland)
Marc TRÉNEL, bassoon (France)
ATOS Trio, piano trio (Germany)
Annette von Hehn, violin
Stefan Heinemeyer, violoncello
Thomas Hoppe, piano

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)
Fantasia on a theme by Thomas Tallis (1910)

—

Carl Maria von Weber (1786-1826)
Concerto for Bassoon and Orchestra in F major, Op. 75 J 127 (1811)
Allegro ma non troppo
Adagio
Rondo. Allegro

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Concerto for Violin, Violoncello, Piano and Orchestra in C major, Op. 56
Allegro con brio
Largo
Rondo alla Polacca

O Anglicku sa neprávom hovorí, že je krajinou bez hudby. Zabúda sa pritom na fakt, že hudba v Anglicku bola od nepamäti žánrovo veľmi pestrá, hoci anglický duch sa vždy radšej vyjadroval slovom ako hudbou, či farbami. Možno preto sláva Henryho Purcella bledne popri veľkoleposti Williama Shakespeara. Pravdou je, že neskôr anglická národná hudba pohasla a až na prelome 19. a 20. storočia anglická hudobná tvorivosť povstala oživená domácimi tradíciami. Edward Elgar, Gustav Holst, Arthur Bliss i **Ralph Vaughan Williams**, všetci ovplyvnení neskorým impresionizmom, komponovali diela vychádzajúce z anglickej melodiky a zodpovedajúce anglickému národnému charakteru. Hudobný odkaz anglického skladateľa Ralpha Vaughana Williamsa je nesmierne bohatý a žánrovo pestrý. Jeho orchestrálne, koncertné, operné i zborové diela vrátane piesňovej tvorby vychádzajú z bohatých tradícií anglickej ľudovej hudby, absorbujúc i bohatstvo európskej hudby. Napriek tomu, že Vaughan Wiliams v útlom detstve stratil otca, nikdy nepocítil finančnú núdzu. Vďaka príbuzenstvu matky s Charlesom Darwinom a vychýrenej Wedgwoodskej keramike, mohol študovať históriu a hudbu v Cambridgi a neskôr pod pedagogickým vedením Parryho. Wooda a Stanforda na Royal College of Music v Londýne. V štúdiách pokračoval aj na európskom kontinente. V Berlíne navštevoval triedu Maxa Brucha a hoci bol o tri roky starší ako Maurice Ravel, niekoľko rokov študoval i pod jeho vedením. Roku 1906 pracoval ako editor **Anglického kancionálu,** ktorý sa stal jedným z najrozšírenejších a najpoužívanejších kancionálov v anglických i niektorých amerických kostoloch. Hoci pôvodne skladateľ váhal nad prijatím ponuky editovať kancionál s odôvodnením, že nebude mať čas na vlastnú tvorbu, práve ponor do melódií alžbetínskeho veku mal blahodarný vplyv na jeho ďalšiu tvorbu. Vaughan Wiliams ďalej cibril a rozvíjal svoj kompozičný štýl, založený na poznaní charakteristických štruktúr anglickej ľudovej a hymnickej hudby Možno povedať, že takmer celá bohatá Williamsova tvorba patrí k neoromantickej tradíciiobohatenej a zmenenej prvkami ľudovej hudby, anglickej hudby 16. storočia a francúzskeho impresionizmu. V roku 1910 Vaughan Wiliams inšpirovaný hymnom Thomasa Tallisa skomponoval svoje snáď najznámejšie dielo – **Fantáziu na tému Thomasa Tallisa** (známu tiež ako **Tallisova fantázia**). S Tallisovým hymnom na text žalmu 2:1–2 **Why fum'th in fight the Gentiles spite** (Prečo sa búria pohania), ktorý bol súčasťou Žaltára anglikánskeho arcibiskupa z Canterbury – Mathewa Parkera (1567), sa zoznámil počas editorskej práce nad kancionálom. V kancionáli melódiu tohto tretieho Tallisovho hymnu vo frygickom móde upravil pre hymnus Josepha Addisona **When Rising from the Bed of Death** (č. 92 v anglických kancionáloch). **Fantázia na tému Thomasa Tallisa** je písaná pre rozšírený sláčikový orchester, ktorý však skladateľ delí na tri časti: orchester I (plné obsadenie sláčikového orchestra), orchester II (malá skupina zložená z 9 hráčov) a sláčikové kvarteto. Úplná Tallisova téma sa v priebehu skladby ozve celkom trikrát, no fragmenty témy a ich variácie sú základným pradivom kontrapunktického priebehu skladby. Zvláštnu atmosféru dotvárajú antifonálne efekty orchestra podporené modálnou tonalitou, ktorá skladateľovi umožnila väčšiu harmonickú voľnosť. V premiére skladba zaznela na zborovom festivale Three Choirs Festivale 6. septembra 1910 v Gloucesterskej katedrále spolu s oratóriom Edwarda Elgara **Gerontiov sen** (neskôr sa skladateľ k dielu ešte dva razy vrátil a v rokoch 1913 a 1919 ho podrobil revízii). Snáď práve dôraz na oratórium spôsobil chladnejšie prijatie diela, ktoré si v roku 2009 vydobylo 3. miesto v rebríčku popularity vo vysielaní

anglickej rozhlasovej stanice Classic FM. Významnou postavou medzi ranými romantikmi a možno povedať, že prvým skutočným romantikom v hudbe bol **Carl Maria von Weber**, zomierajúci rok pred Beethovenom a dva roky pred Schubertom. Z jeho bohatého hudobného odkazu dnes na scéne ožíva opera **Čarostrelec** a na koncertných pódiách hlavne predohry k operám **Oberon a Euryanta, Konzertstück pre klavír a orchester** a jeho dve symfónie. Bežnému poslucháčovi je známe najmä **Vyzvanie do tanca,** ktoré sa však takmer nikdy nehrá vo svojej pôvodnej klavírnej verzii. Preto si dnes len ťažko môžeme predstaviť, aký dosah mala Weberova hudba na nastupujúcu generáciu mladých hudobných skladateľov – Mendelssohna, Berlioza, Liszta, Marschnera a aj Wagnera. Okolo roku 1840 anglický konzervatívny kritik Henry Forthergill Chorley napísal, že Weberova hudba je „**naplnená duchom starých čias, keď sa ešte lesmi niesli ticho šepkané kliatby a zlé znamenia a bitky boli prorokované krvavými fantómami, ktorí hrozivo rozpínali ruky a mávali svojimi zástavami smerom na západ. Táto fantázia nie je tak celkom nedotknutá poverčivosťou; farebný závoj, ktorý sa nad ňou klenie, je buď prevzácne šapito z krajiny snov, alebo ono úžasné svetlo zvláštneho odtieňa, ktoré prúdi z okna akéhosi starobylého domu, ktorého štít nesie prastaré erby a je vyzdobený mnohými prapodivnými znakmi**".
Hoci toto zhodnotenie už uzavretej Weberovej tvorby dýcha typickým archaicko-romantickým pátosom, i z neho je jasné, že romantici formovali svoje názory i hudobné umenie pod „zástavou" Weberovej hudby. Úloha Webera v dejinách hudobného umenia však bola nepomerne širšia – bol vynikajúcim dirigentom, na ktorého zásadu vernej a citlivej interpretácie nadväzovali všetci mladší hudobníci vrátane Wagnera. Bol zručným klaviristom a v otázkach techniky a štýlu otvoril nemeckej hudbe nové cesty. Ako scestovaný a rozhľadený človek s citom pre aktuálnosť a odkrytie problémov stál tiež pri začiatkoch hudobnej žurnalistiky. Samozrejme bol aj skladateľom a zoznam jeho diel je bohatý, i keď nemilosrdným sitom času neprešli všetky ako hodnotný, významný a zaujímavý odkaz pre budúcnosť. K tým, ktoré si zaslúžia pozornosť interpretov aj poslucháčov však patrí **Koncert pre fagot a orchester F dur op. 75 (1811)**, ktorá sa radí k raným opusom mladého skladateľa. Weber mal len 25 rokov, keď ho oslovil dvorný fagotista Georg Friedrich Brandt. Hoci skladateľ výzvu prijal a vytvoril jedno z najznámejších diel inak obmedzeného koncertného repertoáru pre fagot (druhým je fagotový koncert W. A. Mozarta), prešlo ešte jedenásť rokov, kým sa po revízii z roku 1822 odhodlal koncert vydať (koncert v tlači napokon vyšiel až roku 1824). Samotná revízia sa dotkla len niektorých detailov v sólovom parte a v orchestrálnom parte zasiahla niektoré pasáže. Podstatnejším zásahom bolo rozhodnutie uviesť druhú tému v molovom tónorode. Niektorí interpreti však naďalej oživujú pôvodnú verziu s odôvodnením, že tento zásah uberá hudbe potrebnú atmosféru. **Koncert pre fagot a orchester F dur** je z hľadiska formovej štruktúry koncipovaný tradične. Prvá časť **(Allegro ma non troppo)** v sonátovej forme prináša dve kontrastné témy, ktoré po úvodnej tutti prezentácii prevezme sólový nástroj len za skromnej podpory orchestra.
V rozvedení sa skladateľ s chuťou pustil do tematickej práce, nešetriac bravúrnymi pasážami ani sólistu, ktorý nakoniec rekapituluje obe témy ústiace do cody bez výraznejšej sólistickej kadencie. Lyrické **Adagio** prináša názvuky na Weberovu operu **Čarostrelec,** a to najmä v strednej časti v sekcii lesných rohov. Koncert uzatvára **Rondo,** kde sólový nástroj uvádza bezstarostnú hlavnú tému, sledujúc a komentujúc ju aj v epizódnych úsekoch.

Písal sa rok 1770, keď sa podkrovnej izbietke bezvýznamného chudobného tenoristu a opilca v Bonne narodil **Ludwig van Beethoven** – skladateľ, ktorý v klasickej hudbe urobil revolúciu, narúšajúc všetky dovtedy platné a nedotknuteľné pravidlá. Skladateľ, ktorého vplyvu neušiel snáď žiaden zo známych skladateľov nasledujúcich generácií a ktorého tvorbu uznávali i tí, čo ho nemali v láske. Detstvo geniálneho skladateľa sa nevyvíjalo sľubne – tyrania otca, budiaceho malého Ludwiga zo sna a vtĺkajúceho do jeho hlavy lekcie z hudby, pokračovala do doby, kým chlapec neprejavil výraznejší talent. Vtedy sa chlapca ujal skladateľ Christian Gottlob Neefe, pod vedením ktorého sa rýchlo prejavili výraznejšie pokroky a desaťročný Ludwig vo významnom lipskom katalógu hrdo čítal svoje meno „Louis van Beethoven". Ani následné roky, poznačené smrťou matky a prehlbujúcim sa opilstvom otca, nepriniesli mladému Ludwigovi veľa útechy. Po odchode otca v roku 1792, za ktorým nikto nepociťoval smútok, sa Ludwig v novembri rozhodol navždy opustiť Bonn a vydal sa na cestu do Viedne. Prvé týždne pobytu vo Viedni neboli jednoduché – koncertné príležitosti neprichádzali, očakávania sa nenaplnili. Hoci skladby akoby sypal z rukáva, uznanie mu prinieslo skôr umenie klavírnej hry – vystupoval vo Viedni, ale aj v Berlíne, Prahe a ďalších významných hudobných centrách. Utrpenie, ktoré veľmi rýchlo vystriedalo krátkodobý úspech klavírneho virtuóza, však čoskoro zaklopalo na jeho dvere. Postupujúca hluchota kvárila ducha a spôsobila, že Beethoven sa čoraz viac uzatváral do seba, skrývajúc pred ostatnými svoj neduh. K telesnému utrpeniu sa pridružili nové ťažkosti. Láska, vášeň, bôľ i nezlomná vôľa, hrdosť i skľúčenosť si podávali kľúčku. V jeho skladbách sa popri nežnej lyrike ozývajú tóny spurné i heroické, predchnuté myšlienkou boja za nezávislosť. V tomto období – v susedstve **Štvrtej symfónie B dur op. 60,** troch **Sláčikových kvartet op. 59, Koncertu pre klavír** a **orchester G dur op. 58** a **Koncertu pre husle a orchester D dur op. 61** – vznikol ich menej geniálny súrodenec **Koncert pre husle, violončelo, klavír a orchester C dur op. 56.** Je nutné však poznamenať, že klavírny part bol určený pre menej zručného, amatérskeho klaviristu arcivojvodu Rudolfa, Beethovenovho patróna. Profesionálni hudobníci boli požadovaní len pre nesmierne obtiažny violončelový part a menej ťažký – no predsa technicky náročný part huslí. Koncert, ktorý štruktúrou komunikácie medzi sólujúcou skupinou (concertino) a orchestrom (tutti) pripomína barokové concerto grosso Georga Friedricha Händla naplnené ranoromantickými harmóniami, Beethoven začal komponovať v roku 1803. Za sebou mal už niekoľko sonát pre husle a klavír, či sonáty pre violončelo a klavír, kde sa snažil o rovnováhu medzi jednotlivými nástrojmi ako z aspektu tematického, tak i z aspektu farebného. V **Trojkoncerte C dur** sa stredobodom jeho záujmu stala súhra všetkých troch sólových nástrojov s orchestrom, čoho dôkazom je aj prvá časť **Allegro con brio** začínajúca témou v orchestri, ktorú neskôr preberajú sólové nástroje – najskôr violončelo, potom husle a nakoniec klavír. Druhá časť **Largo,** kde melodický materiál spracovávajú husle a violončelo za diskrétneho sprievodu klavírneho partu, je de facto vstupom do finále, ktoré nasleduje bez prestávky. Tretia časť **Rondo alla Polacca** je radostnou polonézou, ktorá bola symbolom aristokratickej zábavy napoleonovskej éry. Tento prvok – prvok „slušnej zábavy" – preniká celým **Trojkoncertom C dur.** Hoci manuskript koncertu Ludwig van Beethoven vydavateľstvu Breitkopf&Härtel zaslal už v roku 1804 ako niečo nové

a výnimočné v koncertantnej literatúre klasicizmu, premiéra **Trojkoncertu C dur** zaznela až o dva roky neskôr bez výraznejšej odozvy publika, a to napriek tomu, že za klavírom sedel sám Ludwig van Beethoven.

Komorný orchester
Czech Virtuosi Brno
(umelecký vedúci **Karel Procházka**)

vznikol a začal rozvíjať koncertné aktivity v januári 1998. Anglicko – taliansky názov telesa predstavuje krajinu pôvodu a úroveň, ktorú súbor hodlá reprezentovať. Súbor má za sebou viac ako 300 koncertov s veľkým počtom zahraničných vystúpení. Členmi súboru sú koncertní majstri a sólisti na dychových nástrojoch dvoch brnenských hudobných telies – filharmónie a Janáčkovej opery. Repertoár súboru zahrnuje diela od baroka až po súčasnosť, a to nielen diela symfonické, ale aj hudbu duchovnú (kantáty a oratóriá) a opernú. Súbor sa každoročne zúčastňuje na festivale „Pocta Verdimu", konajúcom sa zámku

The chamber orchestra
Czech Virtuosi Brno
(artistic leader: **Karel Procházka**)

was founded and started its activity in January 1998. Its English-Italian name stands for the country of its origin as well as the quality of its artistic performances the ensemble pursues to accomplish in its fruitful concert activities. Up until now, the ensemble has undertaken more than 300 concerts both, at home and abroad with about one third of them abroad.
The ensemble consists of the concert masters of the Philharmonic Orchestra and the Janáček National Opera, both originating from Brno, the Czech Republic, together with their soloists, principal wind instrumentalists.
The extensive repertoire of the orchestra ranges from Baroque to contemporary music including not only symphonic works but also spiritual music, such as classical cantata and oratorio pieces, as well as operas. Mozart's music is the main domain of the orchestra's repertoire which also determines its basic cast – 33 players.
In Vienna they have performed four of his operas as a complete (Il Re Pastore, La Clemenza di Tito, the Magic Flute, the Marriage of Figaro).
Every year, the ensemble appears in the open air opera festival "Homage a Verdi" taking place in Brno (at the Spilberg Castle).
In February 2004, at the First International Festival called "Janáček's Brno", the Czech Virtuosi in co-operation with the Opera Theatre Company from Dublin (Ireland) were introduced in a unique version for limited number of instrumentalists the complete Janáček's opera The Cunning Little Vixen. The work was performed in chamber

Špilberg v Brne, vo februári 2004 v spolupráci s Operou z Dublinu (Írsko) predviedol v *unikátnej, zmenšenej verzii pre 17 nástrojov* operu Líška Bystrouška na prvom „Festivale Leoša Janáčka" a v českej premiére aj Requiem Johna Ruttera. Doménou súboru sú Mozartove diela – čomu zodpovedá i základné obsadenie orchestra, iba vo Viedni orchester predviedol súborne štyri Mozartove opery Il Re Pastore, La clemenza di Tito, Čarovná flauta a Figarova svadba). Orchester Czech Virtuosi je každoročne pozývaný na významné české a zahraničné hudobné festivaly (Rakúsko, Francúzsko, Belgicko, Španielsko, Poľsko, Nemecko, Holandsko a ďalšie). K najúspešnejším v histórii telesa patria koncerty realizované v slávnom viedenskom Konzerthause, Mníchove, Salzburgu a koncertné turné do Japonska v roku 2003, ktoré sa stretlo s mimoriadne priaznivou odozvou u tamojšieho publika. Aktuálne pozvania dostáva súbor z Talianska, Francúzska, Belgicka a Lotyšska. S telesom hosťovalo už viac ako 130 vynikajúcich inštrumentalistov, operných spevákov a zborov, ako aj tri desiatky dirigentských osobností z celého sveta. Vzácni hostia sa pravidelne predstavujú aj domácemu publiku v Brne – tradíciou sa stali adventné a vianočné koncerty v katedrálach venované majstrom barokovej hudby. Koncerty orchestra sú často nahrávané Českou televíziou a rozhlasom. Okrem profilového CD s hudbou z diel Respighiho, Prokofieva a Dvořáka natočili Czech Virtuosi tiež unikátnu sériu CD pre belgickú spoločnosť PHAEDRA, napr. inštrumentálne koncerty belgických autorov, súčasníkov W. A. Mozarta. Zatiaľ poslednou nahrávkou je Pastorálna omša českého skladateľa, tiež Mozartovho súčasníka, Fr. Maxa Knížete. Publikum i odborná kritika oceňujú na hre orchestra Czech Virtuosi štýlovú čistotu, farebnosť zvuku, dokonalú súhru a spontánnu muzikálnosť.

version for 17 solo instrumentalists. In addition, the ensemble has premièred *in the Czech Republic Requiem composed* by John Rutter.
The Czech Virtuosi are often invited to participate in festivals of international renown held not only in the Czech Republic but also abroad - in Austria, Belgium, Spain, Holland, France, Italy, Germany, Poland and other countries. Their most appreciated concerts were successfully held at the famous Vienna "Konzerthaus", Munich, Salzburg and a very enthusiastic reception was given to them by the audiences during their concert tour in Japan in 2003.
The ensembles current invitations include Italy, France, Belgium, Latvia and Slovakia. The orchestra has performed with more than 130 outstanding Czech and foreign instrumentalists, singers and choirs. Nearly eighty outstanding conductors from all around the world have stood in front of the orchestra as its conductors. The Czech Virtuosi offers the Brno audience an independent concert cycle given in the Janáček National Opera House with regular participation of notable foreign artists. The traditional Advent and Christmas concerts held in the Brno cathedrals are mostly focused on the music of the great Baroque masters. Their concerts are frequently recorded by Czech TV and Radio. Besides the profile CD, dedicated to the works by A. Dvořák, O. Respighi and S. Prokofieff, the ensemble´s discography includes the world´s première of the instrumental concerts composed by Belgian masters of the Mozart period, along with the unique series of live concert recordings being made by the Belgian company PHAEDRA. Their last recording is Pastoral Mass by the Czech composer Fr. Max Kníže, another Mozart´s contemporary. The audience and professional critiques appreciate the purity of style, variety of colour, perfect interplay and spontaneous musicality of this ensemble.

Michał DWORZYŃSKI
(1979)

sa rýchlo presadzuje ako jeden z najvýraznejších dirigentských talentov Európy. Vďaka víťazstvu na medzinárodnej dirigentskej súťaži Donatelly Flick (Londýn 2006) sa stal na dva roky druhým dirigentom London Symphony Orchestra. Jeho medzinárodná kariéra sa začala rozvíjať od novembra 2007, kedy zastúpil Daniela Hardinga za dirigentským pultom orchestra v Barbican centre.
Odvtedy Dworzyński dirigoval Londýnsky symfonický orchester už niekoľkokrát za sezónu a nadviazal aj stabilný a pravidelný vzťah s inými orchestrami – Londýnskou filharmóniou, BBC Symphony, BBC Philharmonic, BBC Scottish Symphony a Northern Sinfonia. V poslednej sezóne debutoval s orchestrom City of Birmingham Symphony a BBC National Orchestra of Wales, a spolupracuje so Swedish Radio Symphony, Madrid RTVE, RTE Dublin, Brussels Philharmonic a Iceland Symphony. V máji 2009 debutoval s Izraelskou filharmóniou na otváracom koncerte Izraelského festivalu.

Michał DWORZYŃSKI
(b. 1979)

is fast making his name as one of Europe's most exciting conducting talents.
Winner of the 2006 Donatella Flick Competition in London, as a result of which he became Assistant Conductor for two years at the London Symphony Orchestra, Dworzynski's international career has blossomed since he replaced Harding at short notice to conduct the London Symphony Orchestra at the Barbican in November 2007.
Dworzyński has since conducted the London Symphony Orchestra several times a season, and has also established regular relationships with the London Philharmonic, BBC Symphony, BBC Philharmonic, BBC Scottish Symphony, and Northern Sinfonia. Last season he made debuts with the City of Birmingham Symphony and BBC National Orchestra of Wales, and further afield with the Swedish Radio Symphony, Madrid RTVE, RTE Dublin, Brussels Philharmonic and Iceland Symphony. In May 2009 he made his debut with the Israel Philharmonic, conducting the opening concert of the Israel Festival. In 2009/2010 he makes his debut with the Tokyo Philharmonic Orchestra and Tokyo Symphony Orchestra, goes for the first time to the Royal Flanders Philharmonic and Stockholm Opera Orchestra, conducts the BBC Symphony Orchestra and Chorus in Westminster Cathedral in Maciejewski's Requiem Mass, conducts the Bournemouth Symphony Orchestra, returns to the Ulster Orchestra at the Belfast Festival and in subscription, visits St Magnus Festival and makes a CD for Hyperion Records with the BBC Scottish Symphony.
Dworzyński is already well-established in his native Poland and has conducted all the major orchestras including the Sinfonia Varsovia, the radio orchestras of Katowice and Warsaw, and the Warsaw Philharmonic

V sezóne 2009/2010 po prvýkrát dirigoval Tokyo Philharmonic Orchestra a Tokyo Symphony Orchestra, absolvoval premiéru aj s Royal Flanders Philharmonic a Stockholm Opera Orchestra. Viedol BBC Symphony Orchestra a zbor Westminsterskej katedrály v Maciejewského Rekviem, dirigoval Bournemouth Symphony Orchestra, Ulster Orchestra na festivale v Belfaste, zúčastnil sa St. Magnus Festival. Pre nahrávaciu spoločnosť Hyperion Records nahral CD s BBC Scottish Symphony. Vo svojom rodnom Poľsku je Dworzyński už uznávaným umelcom, dirigoval všetky hlavné orchestre vrátane Sinfonie Varsovie, katowického aj varšavského rozhlasového orchestra a pravidelne spolupracuje s Varšavskou filharmóniou. Vo Varšavskej národnej opere sa objavil po prvýkrát na jar2009. Kariéra mladého dirigenta sa rozbehla, keď sa ako 21-ročný stal druhým dirigentom Symfonického orchestra Národného poľského rozhlasu v Katowiciach. Tomuto postu predchádzalo pôsobenie v Bydgoszczkom komornom orchestri vo funkcii šéfdirigenta v rokoch 1995–1999. Na Hudobnej akadémii Fryderyka Chopina vo Varšave bol žiakom slávneho Antoniho Wita (šéfdirigenta Varšavskej filharmónie), v postgraduálnom štúdiu pokračoval pod vedením Christiana Ehwalda na Vysokej škole Hannsa Eislera v Berlíne. Michal sa s úspechom zúčastnil medzinárodných dirigentských súťaží - zvíťazil v Záhrebe v roku 2003 (súťaž Lovro Matašica) a v juhokórejskom Suwone (2005). Zrealizoval niekoľko CD nahrávok pre poľskú televíziu a rozhlas. V sezónach 2008–2010 bol hlavným dirigentom Beethovenovej akadémie v Krakove, ktorú viedol na Varšavskom veľkonočnom festivale a v cykle Varšavskej filharmónie a uviedol s ňou cykly skladieb Beethovena a Brahmsa. Dworzyńského prácu ocenili v Poľsku niekoľkými čestnými uznaniami: v roku 1997 sa stal Občanom mesta Bydgoszcz, nasledujúceho roku získal umelecké štipendium primátora mesta a roku 1999 dostal Cenu poľských hudobných kritikov. V rokoch 2001, 2003 a 2005 získal umelecké štipendium poľského Ministra kultúry a roku 2007 bol vyznamenaný medailou Združenia poľských hudobníkov za propagáciu poľskej hudby.

where he maintains a regular presence. He conducted his first opera production at Warsaw National Opera in Spring 2009. His career first took off when at 21 he became the assistant conductor of the National Polish Radio Symphony Orchestra in Katowice, having first been Music Director 1995–99 of the Bydgoszcz Chamber Orchestra. Having graduated with distinction from the Fryderyk Chopin Music Academy where he studied with famous Antoni Wit (Music Director of the Warsaw Philharmonic), he then undertook postgraduate studies with Christian Ehwald in the Hochschule Hanns Eisler in Berlin. In addition to his great success in London, Michal won international conducting competitions in Zagreb (Lovro Matašic) in 2003 and Suwon in South Korea 2005. He has made several CD recordings for the Polish Television and Radio. From 2008–2010 he was Principal Conductor of the Beethoven Academy in Cracow, conducting them at the Warsaw Easter Festival and in the Warsaw Philharmonic series, and programming Beethoven and Brahms cycles. His work has been recognised by several honorary titles in Poland; in 1997 he was made a Citizen of the City of Bydgoszcz, the following year he received an artistic scholarship from the President of the City, and in 1999 he received the Polish Music Critics' Award. He received artistic scholarships from the Polish Ministry of Culture in 2001, 2003 and 2005 and in 2007 was awarded a medal from the Society of Polish Musicians for his promotion of Polish music.

Marc TRÉNEL
(1979 v Bethone, Francúzsko)

študoval hru na fagote na Konzervatóriu v Lille u Jeana-Louisa Ollého a neskôr aj na Hudobnej akadémii v Paríži, kde boli jeho pedagógmi Pascal Gallois a David Walter. Marc vyhral prvé súťaže v hre na fagote už v roku 1997. Na parížskom Konzervatóriu pracoval aj pod vedením Gilberta Audina a na Vysokej škole múzických umení v Bazileji bol jeho učiteľom Sergio Azzolini. Marc Trémel zvíťazil na najvýznamnejších medzinárodných súťažiach v hre na dychových nástrojoch ako sú Pacem in terris v Bayreuthe (Nemecko 1998), v Toulone (Francúzsko 1999) Buenos Aires (Brazília 2000), ako aj na Medzinárodnej hudobnej súťaži ARD Mníchov v roku 2008, pri svojej prvej účasti na tejto súťaži v roku 2002 získal špeciálnu cenu vydavateľstva Bärenreuter.
V rokoch 2008 a 2009 pôsobil Marc Trénel na pozícii prvého fagotistu v Orchestri Tonhalle Zürich. Od koncertnej sezóny 2009/10 pokračuje na tejto pozícii

Marc TRÉNEL
(b. 1979 in Bethone, France)

studied playing the bassoon at the Lille Conservatoire with Jean-Louis Ollé before entering the Conservatoire National Superior de Musique at Danse in Paris, where he worked with Pascal Gallois and David Walter. He won the first prizes in number of competitions for bassoon and chamber music already in the year 1997. He also studied with Gilbert Audin at Paris Conservatoire and with Sergio Azzolini at the Musikhochshule in Basel. Marc Trénel won the first prizes at the greatest international competitions for wind instruments such as in Bayreuth – Pacem in terris (Germany, 1998), Toulon (France, 1999), Buenos Aires (Brazil, 2000) as well as at the International Music Competition of ARD Munich - in 2002, he got special Bärenreuter prize and he was awarded the first prize in 2008. In the years 2008 and 2009, he occupied the position of principal bassoon player in the Orchestra Tonhalle Zurich. Since 2009, he is principal bassoon player of the Paris Philharmonic Orchestra (Orchestre de Paris).
As a soloist, Marc Trénel has appeared e.g. with the Orchestre National de Paris, the Collegium Musicum Basel in Basel's Stadtcasino, the MDR Sinfonieorchester in Leipzig's Gewandhaus, the Radio Chamber Philharmonic of Netherlands in Amsterdam's Concertgebouw. He is also regularly invited to perform as principal bassoonist with the Mahler Chamber Orchestra and the Chamber Orchestra of Europe. Presently, Marc Trénel has been acting as a pedagogue at the Paris Conservatoire. He has already made three CDs recordings – one of them with is the Nikos Skalkottas´ Sonata for Bassoon for label BIS. With the pianist Pascal Godart he made recordings of the French music pieces for bassoon

v Orchestri mesta Paríž (Orchestre de Paris). Ako sólista účinkoval Marc Trénel o.i. s Parížskym národným orchestrom, s bazilejským orchestrom Collegium Musicum v bazilejskom mestskom kasíne, so Symfonickým orchestrom Lipska v Gewandhause a Rozhlasovým komorným orchestrom Holandska v slávnej Concertgebouw. Pravidelne hosťuje ako prvý fagotista v Mahlerovom komornom orchestri a Komornom orchestri Európy. V súčasnosti pôsobí Marc Trénel aj ako pedagóg na parížskom Conservatoire National de Musique et de Danse. Realizoval aj tri CD nahrávky, jednu pre spoločnosť BIS, kde o.i. diel uviedol aj Sonátu pre fagot od Nikosa Skalkottasa. S klaviristom Pascalom Godartom nahral komorné diela francúzskej hudby pre fagot a dychové nástroje skladateľov Poulenca, Dutilleuxa, Saint-Saënsa a i. pre vydavateľstvo INDESENS.

ATOS trio

Komorný súbor založili v roku 2003 huslistka **Annette von Hehn,** violončelista **Stefan Heinemeyer** a klavirista **Thomas Hoppe.** Zoskupenie patrí k jednému z mála nemeckých komorných súborov, ktoré v súčasnosti dobýjajú veľké koncertné pódiá po celom svete. V októbri 2007 získalo teleso renomovanú americkú cenu v kategórii klavírne trio - Medzinárodnú cenu Kalichstein-Laredo-Robinson (Kalichstein-Laredo-Robinson International Trio Award). Súčasťou ocenenia je niekoľkoročné koncertovanie po celých USA, okrem iného aj v newyorskej Carnegie Hall (vo februári 2010). Okrem toho sa ATOS trio v roku 2010 predstaví aj poslucháčom v Austrálii a na Novom Zélande. V Európe sa zoskupenie stalo súčasťou mimoriadneho programu rádia BBC „New Generation Artists" pre sezóny 2010-11 a 2011-12. Program predstavuje účasť na realizácii nahrávok pre BBC

and the French chamber music for winds with pieces by Poulenc, Dutilleux, Saint-Saëns) for label INDESENS.

The ATOS Trio

The chamber ensemble Atos Trio was founded in 2003 by the violinist **Annette von Hehn,** the cellist **Stefan Heinemeyer** and the pianist **Thomas Hoppe.** Since then it has become one of the select few emerging chamber music ensembles invited to perform in the most prestigious concert series around the world. In October 2007, the ATOS Trio was honored with the "Kalichstein-Laredo-Robinson International Trio Award". As the winner of this most important distinction for piano trios in the United States, the ensemble has been invited to perform for the next several years throughout the USA - in venues as important as Carnegie Hall in New York (February 2010.) Moreover, the ATOS Trio will also give its debut "Down Under", in Australia and New Zealand. In Europe, it was selected to become a member of the very exclusive BBC Radio 3 "New Generation Artists" program. This includes seve-

a početné vystúpenia na veľkých festivaloch či hudobných kluboch vo Veľkej Británii.
Trio ATOS sa po celom svete stretáva s nadšeným publikom a kritici sa o ňom vyjadrujú v superlatívoch. Noviny The Age z austrálskeho Melbourne sa rozplývajú: **„Je to súbor v najlepšom zmysle slova, ktorý dokáže obdivuhodným spôsobom stmeliť jednotlivé nástroje/hlasy a má dar objaviť podmanivú hĺbku."**
Ani Detroit Free Press nešetrí chválou: **„Tri hlasy, jeden zvuk: práve táto dokonalá jednota vo frázovaní, zvuku, precítení a interpretácii odlišuje špičkové komorné súbory od ostatných."**
Hudobníci vnímajú hranie v klavírnom triu popri svojich ďalších hudobných aktivitách ako absolútnu prioritu. ATOS uplatňuje prístup chápania zvuku sláčikových kvartet v klavírnom triu. Snaží sa spoločne dotknúť hraníc výrazu a dynamiky a nebáť sa žiadnych extrémov. Mäkký, homogénny zvuk tria, diferencovaný prístup k rôznym hudobným štýlom a epochám, no najmä vzájomná umelecká komunikácia a absolútna odovzdanosť hudbe tvoria najdôležitejšie ciele tohto snaženia. Radosť z hry a expresívnosť sa pritom dostane návštevníkom koncertov až pod kožu.
Okrem turné po Európe, Južnej Amerike a USA býva ATOS trio aj hosťom renomovaných festivalov v Nemecku, ako napríklad hudobného festivalu v Schleswig-Holstein (Šlesvicku-Holštajn-sku), v Rheingau, v Mecklenburg-Vorpommern (Meklenbursku-Predpomoransku) alebo Zámockých hudobných slávností v Ludwigsburgu.
Zoznam dopĺňajú aj vystúpenia na známych európskych festivaloch, ako napríklad City of London, Cheltenham, Budapeštianska jar a Bemus Festival v Belehrade. Počas sezóny 2009-2010 debutovalo ATOS trio aj na renomovaných koncertných pódiách vo Wigmore Hall v Londýne, Concertgebouw v Amsterdame či na Festivale George Enescua v Bukurešti. Vďaka eethovenovmu

ral recordings for the BBC in the 2010-2011 and 2011-2012 seasons, as well as concerts at big classical music festivals and concert societies in Great Britain All around the world the performances of the ATOS Trio have been met with high acclaim from critics and audiences alike: "What marks out the three trio members", according to The Age, Melbourne, "is the validity of a musical relationship that starts off with a thorough awareness of their interdependence." The Detroit Free Press underlines: "Three voices - one sound: The kind of pitch-perfect unanimity of phrasing, tone, feeling and interpretation that distinguishes the finest chamber ensembles."
The players' commitment to the piano trio is their top priority. With its sound, the ATOS Trio strives to adapt the spirit of string quartet playing to the piano trio. Never shying from extremes, the ensemble aims to cross borders and push limits when it comes to sound and dynamism. Communication on a musical level - beyond a warm, addictively unified trio sound and a sophisticated approach to different periods and styles of music - always remains the focus of their artistic efforts. From this source emerges the energetic and captivating performance style typical of the ATOS Trio that is intensely felt by enthusiastic audiences.
The ATOS Trio plays concerts throughout Europe, South America, the USA and has appeared at prestigious festivals not only in Germany - Schleswig-Holstein Musik Festival, Rheingau Musik Festival, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern and Ludwigsburger Schlossfestspiele - but also throughout Europe: City of London, Cheltenham, Budapest Spring, and Bemus Festival, Belgrade. The season 2009-2010 will see the ATOS Trio make its debut in some of the most important venues, such as Wigmore Hall, London; Concertgebouw, Amsterdam; as well as at the Enescu-Festival in Bucharest. Performing Beethoven's

Trojkoncertu účinkuje súbor spoločne s mnohými nemeckými a medzinárodnými symfonickými orchestrami.
Úspechy v súťažiach a ocenenia sprevádzajú trio už od jeho vzniku, či už ide o spomínanú Medzinárodnú cenu Kalichstein-Laredo-Robinson pre triá, súťaž Franz Schubert a hudba moderny (Franz Schubert und die Musik der Moderne) v rakúskom Grazi (1. cena) alebo 5. medzinárodná súťaž komornej hudby v Melbourne (5th Melbourne International Chamber Music Competition), v rámci ktorej získalo trio ATOS 1. cenu v kategórii klavírne trio, tzv. Grand Prix všetkých súťažných kategórií, Cenu publika a ocenenie Musica-Viva. V doterajšej histórii tejto súťaže, ktorá sa koná iba každé štyri roky, nezískal žiadny súbor toľko ocenení naraz.
Mimoriadne hudobné počiny tria dokumentujú aj mnohé ich nahrávky. V roku 2005 vyšlo v hudobnom vydavateľstve Ars Musici debutové CD tria s dielami Beethovena, Brahmsa a Leona Kirchnera. V roku 2008 nasledovala nahrávka skladieb Beethovena, Schuberta a Schumanna, ktorá vyšla pod hlavičkou amerického vydavateľstva Azica. O ďalší úspech sa ešte v tom istom roku postaralo CD s hudbou pre klavírne triá Heinricha von Herzogenberga (CPO). V januári 2010 vyšlo ďalšie CD s hudbou českého skladateľa Josefa Suka a v tomto roku ešte pribudne do ich diskografie nové CD z diel F. Mendelssohna-Bartholdyho.
Trio ATOS sa v rámci projektu „Rhapsody in School", ktorého iniciátorom je známy klavirista Lars Vogt, prezentuje pravidelne aj na školách, aby sprostredkovalo najmladšej generácii živý obraz klasickej hudby a jej interpretov.

Triple Concerto, the ensemble has appeared with a few national and international symphony orchestras. The ensemble has rapidly established a leading position amongst the finest young chamber ensembles performing today - a strong reputation firmly established by a series of important competitions and awards such as the "Kalichstein-Laredo-Robinson International Trio Award" , the first prize at the International Competition "Franz Schubert and the Music of Modern Times" in Graz, Austria; and the First Prize, Grand Prize, Musica Viva Tour Prize and Audience Prize at the "5th Melbourne International Chamber Music Competition, 2007." Never before in the history of this competition, which is held only every four years, has a single ensemble gathered this many honors. A number of CD recordings give proof of the exceptional musicality of these young musicians. In 2005 their debut CD with works by Beethoven, Brahms and Leon Kirchner was released on the Ars Musici label. In 2008 the American label Azica released a recording with works by Beethoven, Schubert and Schumann. Also released in early 2008 - and selling out the first pressing within a month - was the recording of the complete trios by Heinrich von Herzogenberg (CPO). In January 2010, the ATOS Trio released a new CD recording with works of the Czech composer Josef Suk. In this year the trio will release new CD with works by F. Mendelssohn-Bartholdy.
On a regular basis the ATOS Trio participates in the project "Rhapsody in School", initiated by the pianist Lars Vogt. The musicians want to convey a vivid, multi-faceted and hands-on picture of classical music and classical music artists in order to reach the youngest listeners and audiences in the making.

Utorok 20. apríl 16:00

Koncert víťazov Súťaží študentov slovenských konzervatórií 2010

Pavol Varga, husle
Róbert Márkus, husle
Adam Pechočiak, viola
Pavol Kulifaj, violončelo
Konzervatórium v Bratislave
z triedy Františka Töröka
Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Sláčikové kvarteto c mol op. 18 č. 4
1. časť Allegro ma non tanto
—
Juraj Pivoluska, klarinet
6. ročník, Konzervatórium v Bratislave
z triedy Petra Drličku
Zuzana Biščáková, klavír
Francis Poulenc (1899-1963)
Sonáta pre klarinet a klavír
2. časť Romanza
3. časť Allegro con fuoco
—
Klavír sólo
Výsledky súťaže v klavírnej hre neboli do uzávierky bulletinu známe
—
Matúš Veľas, hoboj
6. ročník, Konzervatórium Košice
z triedy Štefana Sklenku
Mária Dravecká, klavír
František Vincent Kramář (1759-1831)
Koncert F dur pre hoboj a orchester
3. časť Rondo, Allegretto
—
Martin Uherek, altsaxofón
4. ročník, Konzervatórium J. L. Bellu Banská Bystrica z triedy Radoslava Solárika
Zulfizar Zázrivá, klavír
Pedro Iturralde (1929)
Czardás pre altsaxofón a klavír

Tuesday 20th April 4:00

Concert of the Winners of the Slovak Conservatoires' Competitions 2010

Pavol Varga, violin
Róbert Márkus, violin
Adam Pechočiak, viola
Pavol Kulifaj, violoncello
Conservatoire in Bratislava,
class of František Török
Ludwig van Beethoven (1770-1827)
String Quartet in C minor, Op. 18 No. 4
Part I. Allegro ma non tanto
—
Juraj Pivoluska, clarinet
6th form, Conservatoire in Bratislava,
class of Peter Drlička
Zuzana Biščáková, piano
Francis Poulenc (1899-1963)
Sonata for Clarinet and Piano
Part II. Romanza
Part III. Allegro con fuoco
—
Piano solo
Results of the competition were not available in time of publishing the brochure
—
Matúš Veľas, oboe
6th form, Conservatoire in Košice,
class of Štefan Sklenka
Mária Dravecká, piano
František Vincent Kramář (1759-1831)
Concerto in F major for Oboe and Orchestra
Part III. Rondo, Allegretto
—
Martin Uherek, altsaxophone
4th form, Conservatoire of J. L. Bella in Banská Bystrica, class of Radoslav Solárik
Zulfizar Zázrivá, piano
Pedro Iturralde (1929)
„Czardas" for Altsaxophone and Piano

Patrik Čižmarovič, husle
4. ročník, Konzervatórium v Bratislave
z triedy Františka Töröka
Ján Remenec, klavír
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Koncert pre husle č. 5 A dur KV 219 pre husle a orchester
1. časť Allegro aperto

—

František Tkáč, melodické bicie nástroje
5. ročník, Konzervatórium v Bratislave
z triedy Mariána Zajačka
Veronika Lacková, klavír
Paul Creston (1906-1985)
Concertino pre marimbu a orchester
1. časť

—

Marcela Ondrejková, flauta
4.ročník, Konzervatórium J. L. Bellu
Banská Bystrica
z triedy Antona Prievalského
Zulfizar Zázrivá, klavír
Jacques Ibert (1890-1962)
Koncert pre flautu a orchester
3. Allegro scherzando

—

Peter Pláňavský a Ivan Korec, klavír
Konzervatórium v Žiline
z triedy Dariny Švárnej
Norbert Bodnár (1956)
Variácie na tému L. van Beethovena
op. 49 č. 2 pre dva klavíry

—

Saxofónové kvarteto -
Peter Sandanus, Adam Tojčík, Tomáš Biščák, Matúš Tomala
Konzervatórium v Žiline
z triedy Marka Pastírika
Jean Absil (1893-1974)
Suite sur des thémes populaires roumains
1. časť Allegro vivace
3. časť Scherzo leggiero
4. časť Rude et trés rythmé

Patrik Čižmarovič, violin
4th form, Conservatoire in Bratislava,
class of František Török
Ján Remenec, piano
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Concerto No. 5 in A major, K. 219 for Violin and Orchestra
Part I. Allegro aperto

—

František Tkáč, melodic percussions
5th form, Conservatoire in Bratislava,
class of Marián Zajaček
Veronika Lacková, piano
Paul Creston (1906-1985)
Concertino for Marimba and Orchestra Part I.

—

Marcela Ondrejková, flute
4th form, Conservatoire of J. L. Bella
in Banská Bystrica,
class of Anton Prievalský
Zulfizar Zázrivá, piano
Jacques Ibert (1890-1962)
Concerto for Flute and Orchestra
Part III. Allegro scherzando

—

Peter Pláňavský and Ivan Korec,
piano, Conservatoire in Žilina,
class of Darina Švárna
Norbert Bodnár (1956)
Variations on a theme
by L. van Beethoven,
Op. 49 No. 2 for two pianos

—

Saxophone quartet -
Peter Sandanus, Adam Tojčík, Tomáš Biščák, Matúš Tomala
Conservatoire in Žilina,
class of Marek Pastírik
Jean Absil (1893-1974)
Suite sur des thémes populaires roumains
Part I. Allegro vivace
Part III. Scherzo leggiero
Part IV. Rude et trés rythmé

Utorok 20. apríl 19:00
Komorný koncert

BENNEWITZOVO KVARTETO,
sláčikové kvarteto (Česká republika)

Leoš Janáček (1854-1928)
Sláčikové kvarteto č. 2
Listy důvěrné JW 7/13
Andante
Adagio
Moderato
Allegro
Béla Bartók (1881-1945)
Sláčikové kvarteto č. 5 B dur, Sz. 102
Allegro
Adagio molto
Scherzo. Alla bulgarese
Andante
Finale. Allegro vivace. Presto

Emmanuel CEYSSON, harfa (Francúzsko)

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)
Sonáta G dur pre sólovú harfu Wq 139
Allegro
Adagio un poco
Allegro

Louis Spohr (1784-1859)
Fantázia c mol / Fantaisie in C minor

Henriette Renié (1875-1956)
Legenda

Marcel Tournier (1879-1951)
Images, suita č. 4 pre sólovú harfu
La voliere magique
Cloches sous la neige
La danse du Moujik

Gabriel Fauré (1845-1924)
Une chatelaine en sa tour

Jekaterina Walter Kühne (1870-1930)
Fantázia na tému z Čajkovského opery Eugen Onegin

Tuesday 20th April 7:00
Chamber Concert

BENNEWITZ QUARTET,
string quartet (Czech Republic)

Leoš Janáček (1854-1928)
String Quartet No. 2
Intimate letters, JW 7/13
Andante
Adagio
Moderato
Allegro
Béla Bartók (1881-1945)
String Quartet No. 5 in B flat major, Sz. 102
Allegro
Adagio molto
Scherzo. Alla bulgarese
Andante
Finale. Allegro vivace. Presto

Emmanuel CEYSSON, harp (France)

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)
Sonata for Harp solo in G major, Wq 139
Allegro
Adagio un poco
Allegro

Louis Spohr (1784-1859)
Fantasia in C minor / Fantaisie in C minor

Henriette Renié (1875-1956)
Légende

Marcel Tournier (1879-1951)
Images, Suite No. 4 for Harp solo
La voliere magique
Cloches sous la neige
La danse du Moujik

Gabriel Fauré (1845-1924)
Une chatelaine en sa tour

Ekaterina Walter Kuehne (1870-1930)
Fantasia on a Theme from the opera Eugene Onegin by Tchaikovsky

Na sklonku života uchvátil **Leoša Janáčka** (1854-1928) nevšedne mocný a vášnivý milostný cit, a to k mladej žene Kamile Stösslovej (1891-1935). Kým ona vnímala tento vzťah povrchnejšie, Janáčkova „láska" prerastala do úplnej vášne. Táto žena sa aj stala priamou inšpiráciou pre vznik jeho **Sláčikového kvarteta č. 2 „Listy důvěrné",** ktoré je možné zaradiť k významným príspevkom do modernej kvartetovej literatúry.
Janáček ho skomponoval v poslednom roku svojho života, medzi 29. januárom a 19. februárom 1928, pričom skladba sa vyznačuje pomerne priebojným charakterom. Ešte v máji a v júni sa zúčastnil na troch skúškach Moravského kvarteta, ktoré skladbu študovalo a napríklad v priebehu skúšobného procesu údajne ustúpil od požiadavky, aby bola použitá viola d'amour – od opery Osud totiž považoval tento nástroj za symbol lásky a viackrát ho aj v tomto zmysle použil...
Vzťah ku Kamile Stösslovej vplýval v podstate na celú tvorbu poslednej dekády jeho života. Keďže Janáček začal postupne písať Stösslovej takmer každý deň, kvarteto sa pôvodne malo aj volať Listy ľúbostné – pre diskrétnosť však prívlastok zmenil na „dôverné". Hudobný priebeh kvarteta je pomerne dramatický – od impulzívneho úvodu, cez náladami pochybnosti i radosti pretkanú meditáciu v druhej časti, nasledujúca atmosféra naliehavých otázok konfrontovaných s rozhodným vyhlásením, až po záverečné rondo, balansujúce na rozhraní vášne a zúfalstva, končiace v triumfálnom duchu.

Počas šiestich rokov, ktoré oddeľovali **4. a 5. sláčikové kvarteto Bélu Bartóka** (1881-1945), nepísal tento skladateľ príliš veľa novej hudby. Avšak diela dokončené v tomto období možno zaradiť k skladateľovmu zrelému štýlu. Nové tendencie sú badateľné napríklad v dielach **Cantata Profana** (1930), **Klavírny koncert č. 2** (1931) či tiež v **44 Duách pre dvoje huslí Sz. 98** tiež z roku 1931, ktoré virtuóznemu **Sláčikovému kvartetu č. 5 B dur, Sz 102** z roku 1934 do istej miery predpripravili cestu.
Autor zvolil päťčasťovú, oblúkovú formu kvarteta. Úvodné **Allegro** nastoľuje tri tematické prúdy kontrastného charakteru. **Adagio molto** sa vyznačuje pokojnou, chorálovou a nokturnovou atmosférou. Krátku arpeggiovú tému v prostredného **Scherzo alla bulgarese** opakovane strieda živšia, nepravidelná tanečná melódia, pričom záver časti je pomerne tichý.
K prvkom druhej časti sa vo výraznejšom, expresívnejšom spracovaní prinavracia **Andante**. Záverečné Finale: **Allegro vivace.** Presto predstavuje variantu prvého **Allegra,** pričom obsahuje modifikované pôvodné témy, vsadené do prudkých tanečných rytmov a ústi do rýchlej kódy.
Prísnou kontrapunktickou školou svojho otca prešiel Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788), získané poznatky však uplatňoval väčšmi ako predstaviteľ raného klasicizmu, pričom jeho diela si zachovávajú myšlienkovú i výrazovú hĺbku. Významnou je tvorba pre rozličné nástrojové zoskupenia – orchestrálne diela, ale aj komorné diela a trojčasťová **Sonáta pre sólovú harfu G dur H. 563 Wq 139** z roku 1762 reprezentuje skladby pre sólové nástroje. Carl Philipp Emanuel Bach bol ovplyvnený myšlienkami hnutia Sturm und Drang, čo sa prejavovovalo hlavne intenzitou citovom výraze.
Meno Louisa Spohra (1784-1859) sa výrazne spája s husľami, ktoré fenomenálne ovládal, vyslúžil si tak medzinárodné uznanie a spolu s Paganinim patril k najväčším husľovým virtuózom svojej doby. Spohr bol však známy aj ako dirigent, pedagóg a organizátor kultúrneho života či hudobný skladateľ, pričom aj v tejto oblasti sa stal známym už počas života. Tvorba diel pre harfu, hoci nie príliš rozsiahla, mohla byť inšpirovaná snáď aj skutočnosťou, že

jeho manželkou bola harfová a klavírna virtuózka Dorette Scheidlerová. Jedným zo zachovaných diel je i **Fantázia c mol op. 35**, ktorú skladateľ skomponoval roku 1807. Tvorba pre sólovú harfu sa však neraz spája s francúzskym prostredím. Harfistom, skladateľom a hudobným pedagógom prvej polovice 20. storočia bol z Paríža pochádzajúci Marcel Lucien Tournier (1879-1951). Na parížskom konzervatóriu študoval hru na harfe ako aj kompozíciu. O tri roky neskôr sa na konzervatóriu stal činným ako pedagóg hry na harfe a pod jeho vedením sa profilovali takmer všetci významní doboví harfisti. Hrou na harfe sa zaoberal intenzívne, podarilo sa mu rozšíriť technické možnosti nástroja, ako akordické a pedálové glissandá či flažolety.
Hoci v jeho tvorbe nájdeme rôzne diela – napr. roku 1909 získal ocenenie Prix de Rome za kantátu **La Roussalka** a za kantátu **Laure et Pétrarque** Rossiniho cenu –, väčšinu skladieb venoval svojmu nástroju a jednou z nich je aj suita **Images** pre sólovú harfu.
Hlboko nábožensky založenou a poväčšine v biede žijúcou bola francúzska harfistka a skladateľka Henriette Renié (1875-1956), ktorá si vyslúžila uznanie a nadobúdala nezávislosť v časoch, kedy bola ženská emancipácia spoločensky neprijateľná. Stala sa úspešnou interpretkou, pedagogičkou. Prinášalo jej to zaujímavé ponuky, z ktorých však mnohé bola nútená zo zdravotných, ale i rodinných dôvodov odmietnuť. Renié sa zaslúžila o stanovenie v súčasnosti často používanej metódy hry na harfe, ktorú spísala počas 2. svetovej vojny do dvojzväzkovej publikácie. Táto jej úprava techniky hry sa uplatnila v podstate na celom svete a prevzali ju tiež mnohí významní svetoví harfisti. Ešte v roku 1903 skomponovala **Légende,** inšpirovanú básňou **Les Elfes** od Leconteho de Lisle. Túto skladbu hrala sama ešte na svojom poslednom koncerte, niekoľko mesiacov pred tým, ako v marci 1956 zomrela.
Francúzski skladatelia sa však tvorbe pre harfu pomerne intenzívne venovali aj v období neskorého romantizmu. Boli to aj jemnosť a elegancia nástroja, ktorú sa usilovali zdôrazniť, vytvárajúc charakteristické znaky zvuku, zakladajúce sa na strunových figuráciách či príležitostných glissandách. K najpôvabnejším a najkrajším neskororomantickým dielam pre sólovú harfu patrí tiež **Une châtelaine en sa tour** Gabriela Faurého. Fauré patril k rešpektovaným francúzskym skladateľom.
Na sklonku svojho života začal dokonca uplatňovať niektoré novšie harmonické postupy, používané už vtedy začínajúcim mladým Debussym. Ide o tretie z jeho diel pre harfu a je dôkazom toho, že skladateľ aj napriek konzervatívnejšiemu zmýšľaniu zostal kreatívnym. Vyznačuje sa pôvabom, farebnosťou a citom, ktoré sú pre Faurého hudbu tak typickými.
Hudbou opery ruského velikána Petra Iľjiča Čajkovského sa nechala inšpirovať skladateľka Jekaterina Walter Kühne (1870-1930) a pre sólovú harfu vytvorila svoju, na koncertných pódiách obľúbenú **Fantáziu na tému z Čajkovského opery Eugen Onegin.**

BENNEWITZOVO KVARTETO

Jiří Němeček, 1. husle
Štěpán Ježek, 2. husle
Jiří Pinkas, viola
Štepán Doležal, violončelo

vzniklo v roku 1998 na pôde pražskej Hudobnej a tanečnej fakulty Akadémie múzických umení a veľmi skoro po svojom vzniku sa začlenilo medzi prestížne komorné súbory českej hudobnej scény. Meno dostalo po slávnom českom huslistovi a učiteľovi Antonínovi Bennewitzovi (1833–1926).
Pre umelecký rast súboru mala nepochybne najväčší prínos spolupráca s Rainerom Schmidtom z Hagenovho kvarteta v rokoch 2002–2004 v Madride a neskôr s Walterom Levinom (LaSalle kvarteto) v Bazileji (2004–2006).
Okrem vlastného štúdia tu kvarteto viedlo kurz komornej hudby pre mladé kvartetá.
Práca Bennewitzovho kvarteta bola ovenčená množstvom ocenení nielen v Českej republike, ale aj v zahraničí.
V roku 2001 získal súbor prvú cenu v súťaži „Nadácie Bohuslava Martinů" v Prahe a v roku 2004 sa kvarteto stalo laureátom

BENNEWITZ QUARTET

Jiří Němeček, 1st violin
Štěpán Ježek, 2nd violin
Jiří Pinkas, viola
Štepán Doležal, violoncello

Soon after its establishment at the Academy of Performing Arts in Prague in 1998, the Bennewitz Quartet – named after the famous Czech violinist and teacher Antonin Bennewitz (1833–1926) – found its way among prominent Czech chamber ensembles.
Two renowned personalities played a crucial role in the Quartet's artistic development: Rainer Schmidt (Hagen Quartet) whose classes the Bennewitz Quartet attended at the Escuela Superior de Música Reina Sofía in Madrid (2002–2004); and Walter Levin (LaSalle Quartet) who worked with them at the Basel Musikakademie between 2004 and 2006. At this time, the Bennewitz Quartet was also engaged as the Musikakademie's residential ensemble, conducting, apart from their own study projects, classes of chamber music for young quartet ensembles.

Českého spolku pre komornú hudbu pri Českej filharmónii. V tom istom roku zvíťazilo na súťaži „National Presentation Concerts" v Amsterdame a na prestížnej súťaži ARD v Mníchove získalo až dve ceny („Jahresstipendium der Theodor-Rogler-Stiftung" a „Bärenreiter Urtext Preis"). K ďalším úspechom patrí víťazstvo na Medzinárodnej súťaži komornej hudby v Ôsake (Japonsko 2005), víťazstvo na „Concours Européen de Musique de Chambre" v Paríži (Francúzsko 2006) a prvá cena na medzinárodnej súťaži „Verfemte Musik" v Schwerine (Nemecko 2006). V júni 2008 získalo kvarteto prvú cenu na súťaži sláčikových kvartet „Premio Paolo Borciani" v Reggio Emilia (Taliansko).
Bennewitzovo kvarteto je pravidelným účastníkom medzinárodných festivalov (Rheingau Festival, Heidelberger Frühling – Nemecko; Lucerne Festival – Švajčiarsko; Orlando Festival – Holandsko) a účinkuje na prestížnych európskych pódiách (Concertgebouw Amsterdam, Auditorio Nacional de Madrid, Herkulessaal Mníchov, Rudolfinum Praha). Kvarteto realizovalo niekoľko CD nahrávok, nahrávalo pre Český rozhlas a televíziu, ale aj pre zahraničné spoločnosti (SüdWest Rundfunk, Bayerischer Rundfunk, NordWest Rundfunk – Nemecko, Radio 4 – Holandsko, ÖRF – Rakúsko, Rádio Clásica – Španielsko, STV Radio a Yomiuri TV – Japonsko).
Hru v kvartete hudobníci vnímajú nasledovne: **hra v kvartete pre nás znamená komunikáciu. Je pre nás výzvou spojovať štyri rôzne pohľady a z ich prelínania získavať originálny výsledok. Iba takým spôsobom totiž vzniká hudba mnohých farebných a zvukových premien, ktoré ju udržujú stále živou a sviežou. Tak sa znovu a znovu s každou skladbou tvorí Bennewitzovo kvarteto, iba tak sa môžeme prihovárať poslucháčom.**

Besides various minor awards (for instance, „Bohuslav Martinů Foundation Prize", 2001; „Laureate Prize of the Czech Chamber Music Society", 2004; „National Presenta-tion Concerts Award", Amsterdam, 2004; „FNAPEC Scholarship", Paris, 2006), in the same year, the Bennewitz Quartet received two special prizes („Theodor Rogler Foundation Prize" and „Bärenreiter Urtext Prize") at the ARD Competition in Munich, Germany; in 2005, the Gold Medal at the „International Chamber Music Competition" in Osaka, Japan; and in June 2008, the first prize in the „Premio Paolo Borciani" string quartet contest in Reggio Emilia, Italy.
Bennewitz Quartet is a regular participant of international festivals (Rheingau Festival, Heidelberger Frühling – Germany; Lucerne Festival – Switzerland; Orlando Festival – the Netherlands) and performed in prestigious European concert halls (Concertgebouw Amsterdam, Auditorio Nacional de Madrid, Herkulessaal München, Rudolfinum Prague).
The quartet has realised several CD recordings, recorded for the Czech Radio and Czech Television as well as for foreign radio and television companies (SüdWest Rundfunk, Bayerischer Rundfunk, NordWest Rundfunk – Germany, Radio 4 – the Netherlands, ÖRF – Austria, Rádio Clásica – Spain, STV Radio and Yomiuri TV – Japan).
The artists´ expression of their commitment in quartet playing is as follows: **Playing in a quartet means communication. It is a challenge for us to join our various views in order to gain an original result. It is the only way to originate music of many colourful and sonic changes, which keep it ever lively and fresh.**

Emmanuel Ceysson
(1984 v Oulinse, Francúzsko)

je jedným z najtalentovanejších a najperspektívnejších hudobníkov mladej generácie inštrumentalistov súčasnosti. Od roku 1992 študoval na Hudobnom a tanečnom konzervatóriu v Lyone harfu a zároveň pozaunu - hru na harfe u Jacqueline Defoulounoux a Christophea Truarta a hru na pozaune u Yvelisa Girarda. V roku 2001 absolvoval obidva tieto odbory a pokračoval v štúdiu na parížskej hudobnej akadémii (Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse), ktorú ukončil v roku 2005 získaním diplomu z odboru hry na harfe. Už počas štúdia v roku 2004 dosiahol svoj prvý významný úspech na najprestížnejšej svetovej harfovej súťaži v Bloomingtone (Indiana, USA), keď získal prvú cenu,

Emmanuel Ceysson
(b. 1984 in Oulins, France)

one of the most gifted and promising young instrumentalists of today started to study music at the Conservatoire National de Région de Musique in Lyon in 1992 – playing the harp with Jacqueline Defoulounoux and Christophe Truart as well as trombone with Yvelis Girard. In 2001, he graduated from the conservatoire and continued in his studies at the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse in Paris. In 2005, he attained Diploma in playing the harp. In 2004, during his studies at the conservatoire, he reached his first great success by winning the 1st prize and special prize for the best rendition of the piece Danses sacrée et profane by Debussy at the 5th International Harp Competition in Bloomington, Indiana (U.S.A.) and two years later, he was the first prize and special prize winner at the Young Concert Artists International Audition in New York. He has appeared in concerts and music festivals throughout Europe and the United States. In 2006, he made his debut in Carnegie Hall (Zankel Hall). In September 2009, Emmanuel was awarded the first prize at the 58th ARD International Music Competition in Munich. In 2009, he performed e.g. at the Cartagena Music Festival in Colombia and with the Orchestra of St. Luke in Alice Tully Hall in the Lincoln Centre in New York. He has been the first principal harpist in the Orchestra of Paris Opera House and since 2009 he is a guest professor at the Royal Academy of Music in London. Emmanuel Ceysson devotes himself to composing and arranging activities as well. He was nominated for title "Young Instrumentalist of the Year" (revelation soliste instrumental)

ako aj špeciálnu Cenu za najlepšiu interpretáciu diela Claudea Debussyho Danses sacrée et profane. O dva roky neskôr zvíťazil a získal ďalšiu špeciálnu cenu na Medzinárodnej súťaži mladých koncertných umelcov v New Yorku, čo mu umožnilo predstaviť sa po prvýkrát aj v Zankelovej sále slávnej Carnegie Hall v New Yorku. Od roku 2006 účinkoval potom na koncertoch a hudobných festivaloch v mnohých krajinách Európy a v USA. V roku 2009 o. i. vystúpil na medzinárodnom hudobnom festivale Cartagena v Kolumbii a s orchestrom St. Luke v Lincolnovom centre v New Yorku (v koncertnej sieni Alice Trully). V septembri 2009 zvíťazil Emmanuel Ceysson aj na medzinárodnej súťaži ARD Mníchov v kategórii hry na harfu.

of the French classical music awards "les Victories de la Musique Classique" and was offered to teach at the prestigious Académie de Nice.

Emmanuel Ceysson je prvým harfistom orchestra Parížskej opery a od roku 2009 je hosťujúcim profesorom na Kráľovskej hudobnej akadémii v Londýne. Venuje sa aj skladateľskej a aranžérskej činnosti. V tomto roku získal nomináciu na udelenie ceny pre najlepšieho mladého inštrumentalistu roka vo Francúzsku (Revelation soliste instrumental) v rámci ocenení pre klasickú hudbu „les Victoires de la Musique Classique" a od budúceho školského roka má pedagogicky pôsobiť na slávnej Hudobnej akadémii v Nice.

Streda 21. apríl 19:00

CAMERATA SALZBURG (Rakúsko)
Dalibor KARVAY, husle
(Slovenská republika)
Francesco PIEMONTESI, klavír
(Švajčiarsko)

Antonio Vivaldi (1678-1741)
Štyri ročné obdobia pre husle a orchester op. 8 / Le quattro stagioni
Koncert pre husle a sláčikový orchester E dur RV 269 Jar / La Primavera
Allegro
Largo
Allegro

Koncert pre husle a sláčikový orchester g mol RV 315 Leto / L'Estate
Allegro non molto
Adagio
Presto

Koncert pre husle a sláčikový orchester F dur RV 293 Jeseň / L'Autunno
Allegro
Adagio molto
Allegro

Koncert pre husle a sláčikový orchester f mol RV 297 Zima / L'Inverno
Allegro non molto
Largo
Allegro

—

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Koncert pre klavír a orchester č. 14 Es dur KV 449
Allegro vivace
Andantino
Allegro ma non troppo

Symfónia č. 29 A dur KV 201
Allegro moderato
Andante
Menuetto
Allegro con spirito

Wednesday 21st April 7:00

CAMERATA SALZBURG (Austria)
Dalibor KARVAY, violin (Slovak Republic)
Francesco PIEMONTESI, piano
(Switzerland)

Antonio Vivaldi ((1678-1741)
The Four Seasons for Violin and Orchestra, Op. 8 / Le quattro stagioni
Concerto for Violin and String Orchestra in E flat major, E dur RV 269
Spring / La Primavera
Allegro
Largo
Allegro

Concerto for Violin and String Orchestra in G minor, RV 315 Summer / L'Estate
Allegro non molto
Adagio
Presto

Concerto for Violin and String Orchestra in F major, RV 293 Autumn / L'Autunno
Allegro
Adagio molto
Allegro

Concerto for Violin and String Orchestra in F minor, RV 297 Winter / L'Inverno
Allegro non molto
Largo
Allegro

—

Wolfgang Amadeus Mozart **(1756-1791)**
Concerto No. 14 for Piano and Orchestra in E flat major, K. 449
Allegro vivace
Andantino
Allegro ma non troppo

Symphony No. 29 in A major, K. 201
Allegro moderato
Andante
Menuetto
Allegro con spirito

Benátky, nazývané kedysi „kráľovnou mora", žiarili v druhej polovici 17. storočia plnou nádherou vrcholného baroka, na lesku ktorého sa v nemalej miere podieľala hudobná produkcia v chráme sv. Marka, osem až desať operných scén a v neposlednom rade aj známe benátske **ospedali**, ktoré pod záštitou aristokratických rodín vychovávali nemanželské a osirené dievčence. Tieto internátne „konzervatória" (významné boli najmä štyri ženské „konzervatóriá" – **Ospedale della Pietà** [Zbožná láska], **Incurabili** [Nevyliečiteľní], **Medicanti** [Žobraví] a **Ospedaletto di S. Giovanni e Paolo** [Menšia nemocnica sv. Jána a Pavla]) produkovali znamenitý inštrumentálny dorast a svojou produkciou sa výraznou mierou podieľali na hudobnom živote Benátok. Hudba tam bola fundamentálnou súčasťou výchovy a hoci nie všetky chovankyne sa stali vynikajúcimi hudobníčkami, ženské orchestre z **ospedali** sa stali hlavnou atrakciou Benátok. Koncerty sa konali vždy v sobotu a v nedeľu večer a žiaden z cestovateľov nezabudol popísať tieto koncerty, ktoré potešili oko i sluch: **„Nič nie je pôvabnejšie na pohľad ako mladá a krásna mníška v bielom šate s kyticou granátových kvetov vo vlasoch, riadiaca orchester a udávajúca takt s tak nenapodobiteľným pôvabom a presnosťou"** (Charles de Brosses). Učiteľmi hudby v **ospedali** boli vynikajúci hudobníci a majstri svojho remesla – Bonaventura Furlanetto **(v della Pietà)**, Ferdinando Giuseppe Bertoni **(v Medicanti)**, Antonio Maria Gasparo Sacchini **(v Ospedalette)** a Baldasare Galuppi **(v Incurabili)**, s ktorými spolupracovali vždy piati až šiesti pomocní učitelia. K nim sa zaradil aj **Antonio Vivaldi**, ktorý k dokonalosti doviedol koncertantný štýl raného 18. storočia. Veď kto iný ako Benátčan, kde sa operná vášeň spájala s veľmi živým záujmom o inštrumentálnu hudbu, mohol odkryť a rozvíjať možnosti rodiaceho sa nového hudobného štýlu. Antonio Vivaldi, syn chudobného pekára a nadšeného amatérskeho huslistu, sa vlastnou usilovnosťou prepracoval až do chrámového orchestra sv. Marka v Benátkach. Pod vedením svojho otca sa učil prvým tónom v hre na husliach, no vďaka talentu už v desiatich rokoch vystupoval na chóre. Mladý Vivaldi bol však predurčený na kňazskú dráhu a v roku 1703 bol vysvätený. Od bohuslužieb bol však čoskoro pre astmatické záchvaty oslobodený a ako svetský kňaz nastúpil na miesto učiteľa hudby v Conservatorio dell' Ospedale della Pietà, kde mal k dispozícii znamenitý dievčenský orchester. Od začiatku tu rozvinul bohatú umeleckú činnosť – zdokonalil dievčenský orchester a rozvinul svoje kompozičné majstrovstvo. Neustála potreba nových diel pre rôzne hudobné nástroje a ich kombinácie boli podnetom pre vznik veľkej časti jeho koncertov i opier. Od roku 1723 si nechala Ospedale della Pietà od Vivalidho posielať dva koncerty ročne, a keď to bolo nutné, prichádzali skladby poštou. Medzičasom Vivaldi navštívil mnohé mestá a jeho tvorba našla odozvu vo Florencii, Mantove, Miláne, Mníchove i v Drážďanoch a iných európskych mestách. Už od roku 1712 ho vyhľadávali nemeckí vzdelanci a hudobníci, cestujúci do Benátok. Samotného Johanna Sebastiana Bacha tvorba Vivaldiho natoľko zaujala, že počas svojho pobytu vo Weimare upravil deväť jeho koncertov. Napriek značnej popularite v 20. rokoch 18. storočia, zomrel tento geniálny Benátčan pre nevraživosť a nepriateľstvo opustený a vo veľkej chudobe vo Viedni roku 1841. Ryšavý páter, ako ho pre jeho ohnivočervené vlasy a orlí nos nazývali v meste „tizianovských" štíc, priviedol concerto grosso k vrcholnej dokonalosti a k ďalšiemu rozvoju – k transformácii na nové cyklické útvary. Na označenie

svojich koncertných cyklov používal názvy, ktoré akoby mali otupiť prípadné ostrie výčitiek za porušovanie konvencií: **L' Estro Armonico** (Harmonické vŕtochy), **La Stravaganza** (Výstrednosť) alebo najznámejší z nich **Il Cimento dell' Armonia e dell' Invenzione** (Zápas harmónie s invenciou), do ktorého spadá aj cyklus koncertov **Štyri ročné obdobia.** Spomedzi cyklu dvanástich koncertov, ktoré boli venované českému grófovi Václavovi Morzinovi a vznikli pre jeho orchester pravdepodobne okolo roku 1725, malo sedem programové názvy. Zdá sa, že Vivaldi sa s najväčšou radosťou podujal na hudobné zobrazovanie prírodných síl, čo sa najviac prejavilo v prvých štyroch koncertoch jeho opusu – **Le quattro stagioni.** V nich nielen stabilizoval trojčasťovú formu koncertu, ale vytvoril dokonalé prepojenie absolútnej hudby s mimohudobným literárnym programom. Neuspokojil sa len s rámcovým označením, ale pre každý koncert si zvolil sonet, úryvky ktorého zaniesol do partitúry ako orientačné body na spresnenie celkovej nálady. Dualita medzi orchestrálnym ritornelom a meniacimi sa sólovými epizódami zodpovedá dualite medzi základnou povahou nálady a líčením detailov. Podobne ako Johann Sebastian Bach, aj Antonio Vivaldi bol po svojej smrti zabudnutý, ale jeho dielo, ktoré na ocenenie čakalo v skutočnosti až do 20. storočia, možno charakterizovať slovami maďarského hudobného historika Benca Szabolcsiho: **„Nie sú to iba hudobné zázraky, ale tiež zázraky hudobného temperamentu a hlbokého citu".**

Wolfgang Amadeus Mozart, ktorý pri krste dostal mená Johann Chrisostomus Gottlieb Wolfgang, sa narodil 27. januára 1756 ako posledné zo siedmich detí priemerného huslistu a skladateľa Leopolda Mozarta. Prišiel na svet v čase, keď pod maskou rokokovej selanky aristokratickej spoločnosti druhej polovice 18. storočia pomaly rašili nové spoločenské sily. Do čela spoločnosti sa stavala mladá trieda, ktorá bola už v mnohých krajinách hnacou silou technického, vedeckého i umeleckého pokroku a ktorá bola pripravená prevziať po aristokracii politické opraty. V hudobnom umení do popredia vystúpil sklon k výrazovej voľnosti a citovosti hudby, nutnosť bohatšieho výrazového diferencovania hudobného prúdu, než akého bolo možné dosiahnuť kontrapunktickou technikou barokových majstrov. Mozartova doba bola obdobím mocného vpádu ľudovej melodiky do umelej hudby a postupného vymaňovania sa hudobného umenia z úzkej spoločnosti šľachtického salónu, hľadajúc si cestu k širším vrstvám. Tam niekde pramení jeden z dôvodov, prečo Mozartove najlepšie diela, odhaľujúce hlboké a pravdivé pohľady do srdca človeka (najmä jeho dramatická tvorba, v ktorej vytvoril jedinečné životné a pravdivé typy ľudí svojej súčasnosti), boli ľahostajné či dokonca cudzie vysokej aristokracii.
Mozartov krátky život bol od útleho detstva naplnený neutíchajúcou tvorivou prácou. Bol jedným z najlepších klaviristov svojej doby a vynikajúcim improvizátorom, dirigoval, hral na husliach, viole a violončele. Ťažiskom jeho tvorivého nadšenia sa však stalo komponovanie. Napriek púhym tridsiatim piatim rokom svojho krátkeho života zanechal Mozart odkaz, ktorý významom i počtom nemá v dejinách hudby obdoby. Jeho tvorba, tak ako tvorba iných skladateľov, prešla rôznymi fázami formovania a vývoja. Zázračnou však nesporne bola schopnosť pohotovo asimilovať vplyvy rôznych hudobných tradícii s cieľom dosiahnuť dokonalosť vo všetkých žánroch.
V súpise jeho diel sa stretávame s hlboko ľudskými opusmi, ale aj s „úžitkovou" hudbou, vznikajúcou na objednávku meštiackych a šľachtických kruhov.

Mozart napísal tiež množstvo koncertov, no nie vo všetkých nájdeme tvorivý odkaz do budúcnosti. Mnohé z nich rovnako vznikli na objednávku či po dohovore so zručným inštrumentalistom. Na piedestál svojej koncertantnej tvorby nesporne postavil klavírne koncerty, v ktorých naznačil smer mnohým generáciám skladateľov. Prehlbovanie obsahovosti, novo riešený vzťah medzi sólovým nástrojom a orchestrom, prehľadná a krištáľovo čistá konštrukcia jeho skladieb a zdokonalenie formy sólového koncertu – to sú znaky Mozartových vyspelých koncertantných diel. **Koncert pre klavír a orchester Es dur, KV 449** sa stal prvým, ktorý si v roku 1784 Mozart zapísal do svojho príručného zoznamu skladieb. Zaznačil ho s dátumom 9. február 1784 a venovaný je jeho salzburskej žiačke Barbare Ployer, ktorú vyučoval v hre na klavíri. V liste otcovi ho označil za „koncert celkom zvláštneho druhu", čomu zodpovedá (na rozdiel od „veľkých" koncertov) malé orchestrálne obsadenie sláčikov, ku ktorému v partitúre pristupujú hoboje a lesné rohy „ad libitum". **Klavírny koncert Es dur,** ktorý vznikol ako prvý z radu dvanástich koncertov v rozpätí od februára 1784 po december 1786, je však osobitý aj mimoriadnou dômyselnosťou a dôslednosťou konceptu. Kompaktnosť a strohosť idúca od tematickej mnohosti k monotematickej spätosti, korešponduje s dispozíciami orchestra, v ktorom dychové nástroje sú iba kolorujúcimi hlasmi. Žiadne z Mozartových majstrovských diel už túto strohosť nenapodobnilo. Symfonickej tvorbe sa Mozart venoval takmer celý život (s výnimkou rokov vzniku jeho veľkých dramatických diel). Prvú symfóniu skomponoval ako osemročný v Londýne. Po nej nasledovala séria obdobných diel, spravidla podľa vzoru talianskej opernej sinfonie. Väčšina jeho symfónií, udivujúca kompozičnou vyspelosťou a skúsenosťou mladého Wolfganga, ktorého zručnosť sa vyrovnala symfonickému umeniu Haydna, sa zrodila v rokoch 1764–1774. Viac ako predčasná zručnosť však prekvapovala rýchlosť, s akou Mozart asimiloval do symfónií podnety rôzneho pôvodu. V jeho symfonických dielach nájdeme prvky talianskej opernej „sinfonie" s tromi časťami, nemecko-českej symfónie so štyrmi časťami s menuetom, „koncertantnej" symfónie podľa západoeurópskeho hudobného vkusu vládnuceho v Paríži a Londýne, haydnovskej konštruktivistickej symfónie, ako aj serenády a nokturna salzburskej tradície. Posledných šesť symfónií z rokov 1781–1788 tvorí skutočný vrchol Mozartovho symfonického štýlu. **Symfónia č. 29 A dur KV 201** vznikla po rokoch skladateľovej explózie symfonickej tvorby (1772–1773), keď v každom jednom roku vzniklo sedem nových symfónií. Roky 1774–1775 priniesli už len tri nové symfonické diela, pričom **Symfónia A dur** patrí k najvýznamnejším z nich. Datovaná je 6. apríla 1774. Pochádza z obdobia, keď po viacerých koncertných cestách po Taliansku v predchádzajúcich rokoch Mozart strávil celý rok až do decembra v Salzburgu, kde sa mu konečne podarilo získať (spolu s Michaelom Haydnom, bratom famózneho Josepha Haydna) plat dvorného kapelmajstra. Pre salzburský dvor skomponoval viacero sakrálnych skladieb a príležitostných serenád, no z tohto obdobia nie sú známe žiadne rodinné listy, ktoré by bližšie zdokumentovali tento rok jeho života. **Symfónia č. 29 A dur** je z pohľadu Mozartovej symfonickej tvorby nezvyčajná už svojím pomalým úvodom prvej časti **Allegro moderato.** Nasledujúce Andante aj **Menuetto** sú charakteristické bodkovaným rytmom, čo im dodáva dôstojný charakter, no a záverečné **Allegro con spirito** upúta dynamizmom, dramatickosťou i známou sekvenciou lesných rohov. Mozartov životopisec Alfred Einstein ho označil za harmonicky

„najbohatšie a najdramatickejšie finále", aké Mozart vôbec v tom čase napísal. Dokonca **Symfónia A dur** bola považovaná za Mozartovu najlepšiu symfóniu z dovtedajšej tvorby, čoho dôkazom bola aj žiadosť otca Leopolda o jej zaslanie (spolu s ďalšími tromi symfóniami) do Viedne (list zo 4. januára 1783).

CAMERATA SALZBURG

„Hľadanie dokonalosti"
Súbor založil roku 1952 Bernhard Paumgartner, ale štýlovú identitu Cameraty vyformoval najmä Sándor Végh (1978–1997). Sir Roger Norrington bol šéfdirigentom v období od 1997 do 2006 a aj dnes ostáva v úzkom kontakte s orchestrom ako „dirigent laureát". Jeho nasledovníkom sa stal Leonidas Kavakos, ktorý súbor viedol od roku 2007 do 2009.
Za vyše polstoročie svojej existencie Camerata vyzrela na tradíciou presiaknutý komorný orchester. Jej členmi sú mladí motivovaní hudobníci, ktorí podľa švajčiarskeho periodika **Neue Zürcher Zeitung** „hrajú s oduševnením a radosťou z muzicírovania, ktorá je nákazlivá..."

CAMERATA SALZBURG

"In Search of Excellence"
The ensemble was founded in 1952 by Bernhard Paumgartner, but the Camerata's stylistic identity was substantially shaped namely by Sándor Végh (1978–1997).
Sir Roger Norrington was the chief conductor from 1997 to 2006. Following Sir Roger Norrington, who stays in close contact with the orchestra as "Conductor Laureate", Leonidas Kavakos was artistic director from 2007 to 2009.
Over 50 years of orchestra history have matured the Camerata into a tradition-filled chamber orchestra. Yet it consists of young, motivated musicians who, according to the Swiss **Neue Zürcher Zeitung**, "play with a commitment and a joy in music-making which is infectious..."

Camerata Salzburg je výnimočná – hudobne, sociálne aj organizačne. V súbore nájdeme vyše 20 národností, ktoré sú však zjednotené univerzálnym jazykom hudby. Podčiarkuje to aj mimoriadny úspech: takmer všetky z vyše 80 koncertov, ktoré súbor každoročne hrá, sú financované súkromne – v Európe je to rarita.
Verný svojmu mottu „Hľadanie dokonalosti" orchester ponúka prvotriedne koncerty buď so svetoznámymi dirigentmi a sólistami, alebo pod vedením svojho koncertného majstra Alexandra Hohenthala. Koncerty sú typické „zvukom Cameraty", ktorý je výsledkom mimoriadneho hudobného ducha. Napriek tomu si každý hudobník udržiava v súbore svoju individualitu.
Neprekvapí teda, že pozvaním na spoluprácu s orchestrom sú poctení aj slávni svetoví umelci: medzi hosťami sezóny 2009/2010 je Sir Roger Norrington, Giovanni Antonini, Heinz Holliger, Alexander Lonquich, Sir Peter Maxwell-Davies, Martin Grubinger, James Gaffigan, Annette Daschová a mnoho ďalších. Orchester bude v najbližšej dobe hosťovať v Južnej Amerike, Španielsku, Taliansku, Anglicku, Grécku, Holandsku, Švajčiarsku a Nemecku.
Súbor pravidelne pozývajú na „Carinthian Summer Music Festival" ako aj na „Salzburg's Mozartwoche". Okrem toho však doma organizuje svoj vlastný trojdňový festival „Begegnung Festival". Ďalšie pevné termíny v kalendári sú „Salzburger Festspiele" a abonentný cyklus orchestra v Salzburgu, ako aj vo viedenskom Konzerthause.
Udrieť na tú správnu strunu, to je to najdôležitejšie pre každého rečníka – pre hudobníkov je to priam záležitosť bytia. Umenie, výzva, podstata – to všetko sa dá nájsť za tým „viditeľným", čo nájdeme v partitúre. A práve tam sa začína skutočnosť hudby.

The Camerata Salzburg is exceptional – musically, socially and organisationally. Over 20 nationalities may be found in the ensemble, but all are united by the universal language of music. This is underscored by a considerable achievement: almost all from the 80 plus concerts which they play each year are privately financed – it is a rarity in Europe.
True to its motto "In Search of Excellence" the orchestra offers top quality concerts either together with outstanding conductors and soloists or with their concertmaster, Alexander Hohenthal. These are characterised by the "Camerata sound", the product of a special musical spirit, whereby each retains their individuality within the ensemble.
And so it is not surprising that a whole host of well-known international artists are delighted to accept the orchestra's invitation to play: the season's guests 2009/2010 include Sir Roger Norrington, Giovanni Antonini, Heinz Holliger, Alexander Lonquich, Sir Peter Maxwell-Davies, Martin Grubinger, James Gaffigan and Annette Dasch amongst others. Guest appearances will take them to South America, Spain, Italy, England, Greece, the Netherlands, Switzerland and Germany.
Regular invitations to the "Carinthian Summer Music Festival" as well as to "Salzburg's Mozartwoche" are complemented by the Camerata's own three-day "Begegnung Festival", in their home town. Further established fixtures are the Salzburger Festspiele and orchestra's own subscription concert series in Salzburg as well as at the Konzerthaus in Vienna.
Hitting the right note is paramount for any speaker – for musicians it is existential. The art, the challenge, the essence are to be found beyond interpreting the "visible", what is in the score. This is where the reality of music begins.

Dalibor KARVAY
(1985, Vrútky)

Od detstva preukazoval pozoruhodný hudobný talent. Na husliach začal hrať ako tri a pol ročný pod vedením svojho otca. O štyri roky neskôr ho ako mimoriadneho žiaka prijal do svojej triedy na žilinskom Konzervatóriu Bohumil Urban. Dlhý čas bol známy ako "zázračné dieťa" vďaka pokročilej technike a neobvykle vyzretému umeleckému prejavu. Svoj prvý koncert mal vo veku 7 rokov, už počas svojho štúdia na Základnej umeleckej škole vo Vrútkach realizoval niekoľko nahrávok pre Slovenský rozhlas, ako 11-ročný nahral svoje prvé CD. Počas štúdia na žilinskom Konzervatóriu sa už ako osemročný zúčastnil na Medzinárodnej Kociánovej husľovej súťaži v Ústí nad Orlicí (Česká republika), kde zvíťazil rovnako ako aj v roku 1994 na Festivale Jána Cikkera v Banskej Bystrici.

Dalibor Karvay
(b. 1985, Vrútky)

Since his childhood, he has shown remarkable musical talent. At the age of three and a half, he began to play the violin under the supervision of his father. His progress was influenced by the musical milieu of his home. Four years later, he entered the Conservatoire in Žilina becoming an extraordinary student of Bohumil Urban. For a long time he was known as a "child prodigy" due to his advanced technique and unusually matured rendition skills. He gave his first concert at the age of 7, already during his studies at the Elementary Artistic School in Vrútky he made some recordings for Slovak Radio, and at the age of 11, his first CD record was released.
Studying at Žilina Conservatoire, at the age of 8, he took part in the International Kocian's Violin Competition in Ustí nad Orlicí (Czech Republic) where he won the first prize, as well as in 1994 at the age of 9, at the Ján Cikker Festival in Banská Bystrica, Slovakia. Two years later, he became winner of the 8th International Young Musicians' Gathering in Cordoba (Argentina) and was placed the first prize at the "Talentinum" in Zlín (Czech Republic).
After graduation from Žilina Conservatoire in 2000, Dalibor pursued his studies of playing the violin at the Vienna Conservatoire - Private University at first as a visiting and later as a regular student in the class of the well-known violin pedagogue Boris Kuschnir.
He attended also Music University in Graz working with the same professor.
He characterised Dalibor by the following words: "Dalibor KARVAY is a man of a great musical talent. His strengths include musicality, exceptional virtuosity, great memory and remarkable maturity of performing." In addition, he undertook

O dva roky neskôr sa stal víťazom VIII. medzinárodného stretnutia mladých hudobníkov (International Young Musicians´ Gathering) v argentínskej Córdobe a medzinárodnej prehliadky mladých hudobníkov Talentinum v Zlíne (Česká republika).
Po absolvovaní štúdia na Konzervatóriu v Žiline v roku 2000 pokračoval v štúdiu husľovej hry na Konzervatóriu - súkromnej univerzite (Privat Universität) mesta Viedeň a zároveň na Hudobnej univerzite v Grazi v triede dobre známeho husľového pedagóga Borisa Kuschnira. Ten o svojom žiakovi povedal: „ Dalibor Karvay je obdarený veľkým hudobným talentom. Jeho silnou stránkou je muzikalita, mimoriadna virtuozita, vynikajúca pamäť a obdivuhodná interpretačná zrelosť."
S veľkou usilovnosťou a tvrdou prácou si Karvay neustále rozširuje svoju zručnosť, ktorá mu prináša koncertné úspechy už v takom mladom veku. Absolvoval aj majstrovské kurzy u Eduarda Grača a Hermana Krebbersa.
Výrazné úspechy na medzinárodných interpretačných súťažiach vyššej vekovej kategórie začal dosahovať Dalibor Karvay od roku 2002, kedy získal najskôr hlavnú cenu v súťaži „Fidelio" prebiehajúcej na viedenskom Konzervatóriu a neskôr v tom istom roku dve najvyššie ocenenia na 11. medzinárodnej súťaži Eurovízie v Berlíne – prvú cenu súťaže, Grand Prix a ocenenie Mladý hudobník roka (Young Musician of the Year). K ďalším úspechom mladého hudobníka patrí získanie prvého miesta na Medzinárodnej husľovej súťaži Tibora Vargu vo švajčiarskom Sione (2003), víťazstvo na medzinárodnej súťaži prebiehajúcej v rámci Bratislavských hudobných slávností New Talents (2005), ako aj víťazstvo na Medzinárodnej husľovej súťaži Davida Oistracha v Moskve v roku 2008.
Ešte ako študent viedenského Konzervatória vystupoval na viacerých hudobných festivaloch a podujatiach

master courses with Eduard Grach and Herman Krebbers. With a great diligence and hard work, Karvay has made big progress and improved his mastery which has brought him acknowledgement and great success in concerts and competitions at such a young age.
In 2002, he won first prize in the first Vienna Conservatoire Competition titled "Fidelio". In the same year, he attained two main awards at the 11th International Eurovision Contest in Berlin – became holder of the Grand Prix with the title "Young Musician of the Year" and the first prize winner as well. Among his most notable successes are worth mentioning: the first prize at the International Violin Competition of Tibor Varga in Sion (Switzerland, 2003), the first prize at International Competition of New Talents held in the framework of the Bratislava Music Festival in 2005 and in 2008, and he was awarded the first prize in the highest category at the International Violin Competition of David Oistrakh in Moscow.
During his studies at the Vienna Conservatoire, he has performed in festivals in Slovakia - Vrútky Musical Spring in 2001, Trnava Musical Spring in 2003, Bratislava Cultural Summer 2003 - as well as at international events: the Bratislava Music Festival in 1994, a concert in the Vatican in honour to the Pope John Paul II in 1995, a benefit concert for the United Nations and in the framework of the Week of Slovak Culture in Spain.
He also played at the Talentinum International Festival of Young Concert Artists in Zlín (1996, Czech Republic), at the 37th International "Moravian Autumn" Festival in Brno (Czech Republic) and at the Central European Festival in Žilina (2003, Slovakia).
Dalibor Karvay has co-operated with conductors such as Ernest Theis, Leoš Svárovsky, Oliver Dohnányi, Herman Engels, Petr Vronský, Karol Kevický,

na Slovensku a v zahraničí – Vrútockej hudobnej jari (2001), Trnavskej hudobnej jari a Bratislavskom kultúrnom lete (2003), Bratislavských hudobných slávnostiach (1994), koncerte vo Vatikáne na počesť pápeža Jána Pavla II. v roku 1995, benefičnom koncerte pre OSN, Týždni slovenskej kultúry v Španielsku, Medzinárodnom festivale mladých koncertných umelcov Talentinum v Zlíne (1996), 37. medzinárodnom festivale Moravský podzim (Česká republika), Stredoeurópskom festivale koncertného umenia v Žiline (2003), pražskom Rudolfíne a i.
Dalibor Karvay spolupracoval s takými dirigentmi ako Ernst Theis, Leoš Svárovský, Oliver Dohnányi, Herman Engels, Petr Vronský, Karol Kevický, Ondrej Lenárd a ďalší. Ako sólista účinkoval s viacerými renomovanými orchestrami (Rundfunk Symfonieorchester Berlin, Solistes Européens Luxembourg, Radio Symphonieorchester Vienna, English Chamber Orchestra, Filharmónia Bohuslava Martinů Zlín, Slovenská filharmónia, žilinský Štátny komorný orchester a i.). Koncertoval v mnohých krajinách Európy, Ázii, Južnej a Severnej Amerike.
Venuje sa tiež interpretácii komornej hudby ako člen klavírneho tria: Dalibor Karvay, husle, Milan Karanovič, violončelo (Srbsko)), Stefan Stroissnig, klavír (Rakúsko).

Francesco PIEMONTESI
(1983, Švajčiarsko)

študoval hru na klavíri u Nory Doallo v Lugane a u Arie Vardiho v Hannoveri. Po prvýkrát sa dostal do povedomia odbornej verejnosti na medzinárodnej scéne ako laureát súťaže Kráľovnej Alžbety v Bruseli v roku 2007 a vďaka úzkej spolupráci s klaviristami Alfredom Brendelom, Céline Oussetovou, Alexisom Weissenbergerom a Mitsuko Uchidaovou. Čoskoro po úspechu na súťaži Kráľovnej

Ondrej Lenárd and others. As a soloist, he has performed with many orchestras e.g. the Radio Symphony Orchestra of Berlin, the Solistes Européens Luxembourg, the Vienna Radio Symphony Orchestra, the English Chamber Orchestra, the Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra in Zlín, the Slovak Philharmonic Orchestra, the Slovak Sinfonietta etc. In addition, he appeared in concerts in Europe, South and North America and Asia.
He is also engaged in playing chamber music as a member of a piano trio: Dalibor Karvay, violin, Milan Karanović, violoncello (Serbia) and Stefan Stroissnig, piano (Austria).

Francesco PIEMONTESI
(b. 1983 in Switzerland)

studied playing the piano with Nora Doallo in Lugano and with Arie Vardi in Hanover. He first came to international prominence as a prize winner in the 2007 Queen Elisabeth Competition in Brussels,

Elisabeth dostal Francesco Piemontesi pozvania účinkovať v mnohých významných koncertných sálach sveta ako sú Berlínska filharmónia, Musikverein vo Viedni, Tonhalle Zürich a Carnegie Hall v New Yorku. Martha Argerich ho osobne pozvala na svoj festival v Lugane, kde sa v súčasnosti objavuje každý rok, koncertoval aj na ďalšách festivaloch, najmä v Nemecku a vo Francúzsku - na Roque d' Anthéron, Klavierfest Ruhr, Rheingau and Schleswig-Holstein.
V roku 2009 obdržal Francesco Štipendium spoločnosti Borletti-Buitoni Trust a bol zaradený medzi vybratých umelcov v rámci programu rádia BBC New Generation Artists.
Ako sólista získal Francesco čoskoro povesť vynikajúceho klaviristu obzvlášť interpretovaním diel Mozarta, Beethovena, Schumanna, Mendelssohna-Bartholdyho, Brahmsa, Chopina a Ravela. Koncertoval s mnohými európskymi orchstrami – Izraelskou filharmóniou, RSI Lugano, Filharmóniou Monte Carlo, Symfonickým orchestrom hl. mesta Prahy, Belgickým národným orchestrom, Deutsche Radio Philharmonie, Tonkünstler Orchestra, London Mozart Players a Komorným orchestrom Zürich. Spolupracoval s takými dirigentami ako Vasilij Petrenko, Michail Pletnev, Christoph Poppen, Dmitri Kitajenko, Paul Goodwin, Lawrence Foster a Bruno Weil.
Vrcholmi tohtoročnej sezóny budú najmä koncertné debutové vystúpenia s orchestrami BBC Philharmonic, Škótskym komorným orchestrom, Viedenským komorným orchestrom, Cameratou Salzburg (v Žiline, Slovensko) a turné so Zubinom Mehtom a talianskym orchestrom Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino. Objaví sa aj v slávnej Wigmore Hall a na festivale BBC Proms, čaká ho debut v Concertgebouw (Amsterdam), Suntory Hall v Tokyu, na festivale mesta Londýn a Cheltenhamskom festivale

and through his close collaboration with the pianists Alfred Brendel, Cécile Ousset, Alexis Weissenberg and Mitsuko Uchida. Soon after his participation in the Queen Elisabeth Competition Piemontesi was invited to perform at many of the world's most prestigious concert halls, including the Berlin Philharmonic, Musikverein in Vienna, Tonhalle Zurich and Carnegie Hall in New York. Martha Argerich personally invited him to her festival in Lugano where he now appears every year, while other festival appearances have included Roque d'Anthéron, Klavierfest Ruhr, Rheingau and Schleswig-Holstein.
In 2009, Francesco Piemontesi received a Fellowship from the Borletti-Buitoni Trust, and was also announced as a BBC New Generation Artist.
As a concerto soloist, Piemontesi has quickly earned a superb reputation particularly for his rendition of the works by Mozart, Beethoven, Schumann, Mendelssohn, Brahms, Chopin and Ravel. As a soloist, he has performed with the Israel Philharmonic Orchestra, RSI Lugano, Monte Carlo Philharmonic, Prague Symphony Orchestra, Belgian National Orchestra, Deutsche Radio Philharmonie, Tonkünstler Orchestra, London Mozart Players and the Zurich Chamber Orchestra collaborating with such conductors as Vasily Petrenko, Mikhail Pletnev, Christoph Poppen, Dmitri Kitayenko, Paul Goodwin, Lawrence Foster and Bruno Weil.
Highlights of the upcoming seasons include Piemontesi's debuts with the BBC Philharmonic, Scottish Chamber Orchestra, Vienna Chamber Orchestra, Camerata Salzburg (in Slovakia) and a tour with Zubin Mehta and the Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino.
He appears at London's Wigmore Hall and BBC Proms in 2010, makes debuts at the Concertgebouw, Suntory Hall in Tokyo, City of London Festival

v Anglicku, recitálmi sa predstaví v Mníchove, Paríži, Florencii a Miláne. Francesco Piemontesi a pravidelne venuje aj interpretácii komornej hudby, jeho partnermi boli a sú o.i. Jurij Bašmet, Heinrich Schiff, Renaud a Gautier Capuçon, Jörg Widmann a Ebène quartet.
V posledných dvoch sezónach pôsobil Francesco Piemontesi aj ako umelecký riaditeľ festivalu komornej hudby nesúceho názov Bellinzona.
V rámci série nahrávok Matha Argerich a jej priatelia sa Francescovi dostala česť spolupracovať s ňou pri vydaní CD spoločnosti EMI Classics. V tomto roku Piemontesi pripravuje vydanie prvého sólového dvojalbumu obsahujúceho výber z diel Roberta Schumanna pre spoločnosť Claves Records.

and Cheltenham Festival, and gives recitals in Munich, Paris, Florence and Milan.
Piemontesi nurtures a particular artistic interest in chamber music. He has played with Yuri Bashmet, Heinrich Schiff, Renaud und Gautier Capuçon, Jörg Widmann and the Ebène quartet.
For the past two seasons he has been artistic director of the Bellinzona chamber music festival.
Piemontesi has recorded for EMI Classics as part of the Martha Argerich and Friends series, and this year, he will release his first solo recording for Claves Records: a two-CD set of works by Robert Schumann.

Štvrtok 22. apríl 19:00

ŠTÁTNY KOMORNÝ ORCHESTER ŽILINA
Francesco ANGELICO, dirigent (Taliansko)
Vassilena SERAFIMOVA, marimba (Bulharsko)
držiteľka Ceny hudobnej kritiky SFKU 2009
István VÁRDAI, violončelo (Maďarsko)

Maurice Ravel (1875-1937)
Couperinov náhrobok
– suita pre orchester

Prélude – Vif
Forlane – Allegretto
Menuet – Allegro moderato
Rigaudon – Assez vif

Emmanuel Séjourné (1961)
Koncert pre marimbu
a sláčikový orchester (2005)
Tempo souple
Bez názvu

—

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Coriolan – predohra op. 62

Dmitrij Šostakovič (1906-1975)
Koncert pre violončelo a orchester
č. 1 Es dur op. 107 (1959)
Allegretto
Moderato
Cadenza
Allegro con moto

Thursday 22nd April 7:00

SLOVAK SINFONIETTA ŽILINA
Francesco ANGELICO, conductor (Italy)
Vassilena SERAFIMOVA, marimba (Bulgaria)
Holder of the Music Critics´ Prize 2009
István VÁRDAI, violoncello (Hungary)

Maurice Ravel (1875-1937)
Le Tombeau de Couperin
– Suite for Orchestra

Prélude – Vif
Forlane – Allegretto
Menuet – Allegro moderato
Rigaudon – Assez vif

Emmanuel Séjourné (1961)
Concerto for Marimba
and String Orchestra (2005)
Tempo souple
No title

—

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Coriolan Overture, Op. 62

Dmitri Shostakovich (1906-1975)
Concerto for Violoncello and Orchestra
No. 1 in E flat major, Op. 107 (1959)
Allegretto
Moderato
Cadenza
Allegro con moto

Obdobie 1. svetovej vojny bolo náročným pre všetkých a problémy sa nevyhli ani **Mauriceovi Ravelovi** (1875-1937). Jednak mu v roku 1917 zomrela milovaná matka, ďalej sa počas vojny prihlásil ako dobrovoľník do armády, kde istý čas pracoval ako šofér, pre zdravotné ťažkosti však bol zo služby prepustený ešte pred skončením svetového konfliktu. Ako mnohým iným, aj Ravelovi vojna vzala mnohých priateľov, a navyše, hoci mimo bitevného poľa, umiera aj Debussy. Ako správny umelec, Ravel na vzniknuté okolnosti reagoval komponovaním a suita **Couperinov náhrobok – Le Tombeau de Couperin** je pravdepodobne jedným z výsledkov jeho vtedajšej činnosti. Zároveň dielo potvrdzuje dobovú tendenciu pokračovania vo francúzskej tradícii a zámerom bolo vyjadrenie pocty tomuto umelcovi, veľkému clavecinistovi z prelomu 17. a 18. storočia, ktorý svojou rozsiahlou tvorbou významne zasiahol do vývoja francúzskej hudobnej kultúry. Pôvodne vznikla suita v roku 1917 iba pre klavír a pozostávala zo šiestich, formovo prehľadných a tempovo vyvážených skladieb. Skladateľ zinštrumentoval dielo až v roku 1919 pre súbor Švédskeho baletu v Paríži, ktorý cyklus stvárnil aj choreograficky, predsa však v súčasnosti prevládajú klavírne, resp. orchestrálne interpretácie diela. Cyklus otvára tiché, pokojné **Prelúdium**, rozvíjajúce sa z jedného motívu. Nasledujúcu **Fugu** Ravel nezinštrumentoval. Symbiózu starého benátskeho tanca a menej konvenčného harmonického poňatia prináša **Forlana,** ktorú vystrieda svižný **Rigaudon**. Eleganciu do diela vnáša **Menuet,** a ním sa orchestrálna verzia končí, nakoľko **Toccata** zinštrumentovaná taktiež nebola. Orchestrálna podoba diela je dôkazom ravelovskej inštrumentácie a dosiahnutia maximálneho umeleckého efektu pri použití malého množstva prostriedkov.

V tvorbe **Ludwiga van Beethovena** môžeme nájsť viacero ouvertúr. Jedným z jeho inšpiračných zdrojov sa stala aj tragédia **Coriolan** Heinricha von Collina, ktorého Beethoven spoznal vo Viedni. Rovnaký názov nesie aj Beethovenov op. 62, skomponovaný v apríli roku 1807. Išlo však iba o vonkajší impulz, nakoľko Beethovenovým zámerom nebolo iba hudobnými prostriedkami tragédiu vykresliť, ale vystihnúť drámu Coriolanovho vnútorného rozporu, znázorniť básňou vyvolaný dojem dojem. Týmto sa odlišuje aj od ostatných Beethovenových, poväčšine javiskovo zameraných ouvertúr. V tejto súvislosti je ťažké nespomenúť menšiu zaujímavosť, možno tak trochu faux pas, ktoré sa neskôr podarilo spôsobiť Richardovi Wagnerovi. Nepochybujúc o tom, že Beethoven čerpal zo známejšej – Shakespearovej – drámy, pripravil „literárnu" analýzu Beethovenovej predohry s použitím **Coriolana** slávneho stratfordského rodáka, čím bol vlastne potvrdený spomínaný skladateľov cieľ, vykresliť vnútorný svet titulného hrdinu, emocionálnu drámu človeka, ktorého ranená pýcha sa napokon poddáva intenzívnejšej láske k vlasti. Úvodná, energická, vzdorovitá a nástojčivá téma charakterizuje rímskeho vojvodcu, pohŕdajúceho ľudom, ktorý po vykázaní z Ríma toto mesto prekľaje a v odhodlaní vykonania krutej pomsty sa spikne s nepriateľskými Volskami. Symbolom prosieb, odhovárania matky a manželky ako aj hlasu vlastného svedomia sa stáva mierna, dojímavá, kantilénová téma. V tomto diele víťazí dobro nad zlom – Coriolan sa vzdáva pôvodných zámerov a sám napokon prichádza o život pod rukami Volskov. V hudobnom toku sa preto v závere ešte objaví úvodná téma, ktorá však postupne zaniká.

Na objednávku Bogdana Bacanu vznikol v roku dvojčasťový **Koncert pre marimbu a sláčikový orchester** súčasného francúzskeho skladateľa a aktívneho perkusionistu **Emmanuela Séjourného** *(1961), pochádzajúceho z francúzskeho* Limoges. Bacanu tento koncert nahral aj na CD **True Colors** so Salzburg Solisten a dirigentom Ewaldom Donhofferom. *Po štúdiách hry na klavíri, husliach,* dejín hudby a analýzy na Národnom konzervatóriu v Štrasburgu sa Emmanuel Séjourné vďaka Jeanovi Batignovi, riaditeľovi a zakladateľovi Percussions de Strasbourg oboznámil so svetom perkusií, obzvlášť na poli súčasnej a improvizovanej hudby. Po následnom štúdiu hry na bicích nástrojoch sa začal špecializovať na vibrafón a marimbu. Od roku 1981 je aktívnym hráčom ako aj skladateľom. Fascinovaný vzťahmi hudby a ostatných múzických umení sa E. Séjourné roku 1984 dal aj na tvorbu javiskovej hudby. Komponoval pre Théâtre des Drapiers, nemecké Wallgraben Theater, či MAL/TJP Company, s ktorou roku 1985 získal cenu Najlepšiu javiskovú hudbu na Festivale v Avignone za predstavenie **La Légende Des Siècles (Legendy vekov)**, inšpirované dielom Victora Huga. Pri rôznych významných príležitostiach spolupracoval s mnohými umelcami zvučných mien kultúrnymi organizáciami ako aj médiami. Záľuba pre javiskové diela ho viedla k vytvoreniu objednávky Festivalu Gramme **Planète Claviers** pre Percussions Claviers de Lyons (réžia Nicholas Ramond), pričom toto predstavenie sa medzi rokmi *1998 a 2001 dočkalo vyše 120 repríz.* Séjourného Koncert pre vibrafón a sláčikový orchester z roku 1999 si do repertoáru zaradili orchestre ako Orchestre d'Auvergne, *či neskôr Luxembourg* Philharmonic, Orchestre de la Garde Républicaine, Kalisz Orchestra, poľská Kozsalinská filharmónia či ruský Novosibirsk Orchestra. V snahe priniesť zmes improvizácií, súčasnej i populárnej hudby napísal v roku 2001 pre jazzového klaviristu Michaela Borstslapa a Amsterdam Percussion Group skladbu **Famim**. O rok neskôr vytvoril na *objednávku pre Harmonie of Héricourt* **Koncert pre troch perkusionistov a harmónium**. Séjourné je tiež autorom hudby rôznych žánrov, čo dokazujú napr. aj jeho hudba k ohňostrojom pri príležitosti národných sviatkov v Luxemburgu v 2002 či **Book of Gemmes,** skladba pre miešaný zbor a dvoch perkusionistov z 20. novembra 2003 v Louisville (USA) na základe požiadavky amerických hráčov na bicích, Garyho Cooka a Johna Penningtona.

Nie prvky literárne, ale skôr spoločenské okolnosti poznačili tvorbu **Dmitrija Šostakoviča** (1906-1975) v druhej polovici päťdesiatych rokov. Po páde éry stalinizmu sa postupne začínala uplatňovať liberálnejšia umelecká politika, dokonca na druhom kongrese skladateľov všetkých zväzov roku 1957 sa hovorilo priam o slobode umeleckého vyjadrovania. Šostakovič si ako skladateľ síce udržiaval významné postavenie, nedokázal prestať myslieť na to, akým smerom by sa bol uberal pri celkovej slobode. V tejto súvislosti sa dokonca zvykol identifikovať s ústrednými hrdinami nesmrteľných Shakespearových drám – **Hamletom a Kráľom Learom...**

Koncertov vytvoril Šostakovič iba šesť, aj keď v oblasti ostatných foriem celkom plodným skladateľom. Na rozdiel od tých klavírnych, vyznačujúcich sa jasným a radostným charakterom, koncerty pre sláčikové nástroje charakterizuje skôr *temnejšia, pochmúrnejšia, jednoducho* vážna atmosféra. Hnev ako aj trpkosť voči uplynulému režimu sa odzrkadľujú aj v sugestívnom **Koncerte pre violončelo a orchester č. 1 Es dur op. 107,** skomponovaom v júli roku 1959 pre Mstislava Rostropoviča, ktorý dielo naštudoval v rekordnom čase a odohral na premiére 4. októbra 1959 v koncertnej

sieni Leningradského konzervatória pod taktovkou Jevgenija Mravinského. V novembri toho roku Rostropovič uskutočnil aj jeho prvú nahrávku, a to s Philadelphia Orchestra a dirigentom Eugenom Ormandym.
Pozoruhodné je už nezvyčajné nástrojové obsadenie koncertu – jednak s čelestou, ale tiež lesným rohom, ktorý je jediným reprezentantom plechových dychových nástrojov. Nemá celkom tradičné formové usporiadanie pozostáva z dvoch väčších celkov. Prvým z nich je monumentálne načrtnutá dvojtematická 1. veta **Allegretto,** koncipovaná v štýle romantických koncertov. Jej priebeh je založený na hlavnej téme, vystavanej na štvortónovom motíve, ktorá vybočuje z hlavnej tóniny. Vedúcu úlohu si tu zachováva sólový part, pri síce nie skromnom, no ani nie dominantnom sprievode orchestra, pričom dovedna tvoria organický celok. Štvortónový motív prvej vety koncertu sa stáva príznačným pre celé dielo a ešte viackrát sa počas jeho znenia objavuje. Druhý celok tvoria zvyšné tri časti, nasledujúce attacca, čiže bezprostredne za sebou. **Moderato** prináša jednoduchý, no melodicky i výrazovo bohatý a spevný violončelový vstup. Zvláštnosťou koncertu, ktorá nesporne podčiarkuje celkový umelecký dojem, je sólova violončelová **Cadenza.** Lyriku úvodných dvoch viet vyvažuje záverečné **Allegro con moto** v tanečnom charaktere, ktoré postupne naberá na technických nárokoch a vrcholí brilantnou, virtuóznou kódou, s využitím názvukov na prvé dve vety. V tejto časti je dokonca na výsmech voči stalinizmu nenápadne zakomponovaná citácia Stalinovej obľúbenej piesne **Suliko.** V každom prípade možno skonštatovať, že koncert zdôrazňuje jednu z dominantných čŕt sólového violončela, a to jeho spevnosť.

ŠTÁTNY KOMORNÝ ORCHESTER ŽILINA

vznikol v roku 1974 ako jediný orchester "mozartovského typu" na Slovensku. Odvtedy si budoval významné postavenie nielen na Slovensku a v Čechách, ale v krátkom čase sa mu podarilo dosiahnuť vynikajúce renomé aj v zahraničí.

THE SLOVAK SINFONIETTA OF ŽILINA

was founded in 1974 as the only "Mozart-style" orchestra in Slovakia. Since then the orchestra has continually attained a prominent position in both, the Czech Republic and Slovakia as well as considerable international renown.

V roku 1977 získal prestížne ocenenie, keď sa stal festivalovým orchestrom Salzburger Festspiele. Zakrátko dostal pozvanie na Pražskú jar a potom nasledovali úspešné koncerty na mnohých festivaloch v celej Európe (Wiener Festwochen, Frühling Festival a Haydn Festival vo Viedni, Sofijské hudobné týždne, **Festa Musica Pro** v Assisi, Katalánsky festival, Festival El Djem v Tunise, Hudba v starom Krakowe, Jarný festival Budapešť, Bratislavské hudobné slávnosti, **Mozartfest Schwetzingen,** Festival slovanskej hudby na Cypre, **Schleswig-Holstein Festival, Festival de Manaus** v Brazílii, Flámsky festival v Belgicku, Medzinárodný hudobný festival v Ankare...). Predstavil sa v takých významných koncertných sálach ako **Musikverein** a **Konzerthaus** vo Viedni, Dom umelcov v Prahe, Tonhalle Düsseldorf, Komická opera v Berlíne, Katedrála Sv. Františka v Assisi, Veľká sála Petrohradskej filharmónie, **Concertgebouw** v Amsterdame, Symphony Hall v Osake, Metropolitan Art Hall v Tokiu, Kráľovská opera v Bruseli, Gasteig v Mníchove, Invalidovňa v Paríži, Konzerthaus v Berlíne a i. Orchester uskutočnil už bezmála 2500 koncertov takmer vo všetkých štátoch Európy, v Tunise, Turecku, Arménsku, štyrikrát v Japonsku, dvakrát v USA, v Kanade a ako prvý slovenský orchester vystúpil na juhoamerickom kontinente v Brazílii. Čestným šéfdirigentom ŠKO Žilina je od roku 1996 japonský dirigent Tsugio Maeda, s orchestrom často spolupracujú dirigenti Oliver Dohnányi, Leoš Svárovský, Misha Katz, Christian Pollack, Martin Leginus, Karol Kevický a množstvo renomovaných domácich aj zahraničných sólistov.V tejto koncertnej sezóne ešte orchester čaká koncertné turné v Kanade (28. 4. – 12. 5. 2010), kde vystúpi na 8 koncertoch v mestách ako Toronto, Richmond, Milton, Niagara Falls a i., ďalej koncertné turné v Španielsku (16. – 31. 5. 2010) a koncert na prestížnom festivale Wiener Festwochen v Musikvereine vo Viedni 14. júna 2010.

In 1977 the orchestra gained international recognition when it was invited to the Salzburg Festival and designated the official orchestra of that prestigious festival. Soon after followed appearances at the Praque Spring and the major festivals throughout Europe, including Wiener Festwochen, Frühling and the Haydn Festival in Vienna, Sofia's Musical Weeks, **Festa Musica Pro** in Assisi, Catalan Festival in Spain, Festival El Djem in Tunis, Music in Old Cracow, Spring Festival in Budapest, Bratislava Music Festival, Festival de Manaus in Brasilia, **Mozartfest Schwetzingen,** Festival of Slavic Music in Cyprus, **Schleswig-Holstein Festival,** the Flemish Festival in Belgium, International Music Festival in Ankara, Turkey, etc. The Sinfonietta played at such prestigious international venues as the **Musikverein and Konzerthaus** in Vienna, the House of Artists in Prague, the Tonhalle in Düsseldorf, the Komische Oper Berlin, St. Francis´ Cathedral in Assisi, the **Palau de la Musica** in Barcelona, **Concertgebouw** in Amsterdam, the Symphony Hall Osaka, Tokyo's Metropolitan Art Hall, the Great Concert Hall of the St. Petersburg Philharmonic, the Queen's Opera in Brussels, Gasteig in Munich, La Salle des Invalides in Paris, Konzerthaus in Berlin and among others. Altogether the orchestra has given about 2500 concerts in almost every country of Europe, in Tunisia, Turkey, Armenia, Japan (four-times), Canada, Brasilia (as the first Slovak orchestra) and in the U.S.A. (two-times). Since 1996 the honorary conductor of the orchestra has been Tsugio Maeda from Japan, the orchestra frequently cooperates with conductors Oliver Dohnányi, Leoš Svárovský, Misha Katz, Christian Pollack, Martin Leginus, Karol Kevický and many prominent artists from Slovakia and abroad have performed with them. In the forthcoming season the orchestra will undertake concert tour in Canada

Francesco ANGELICO
(1977, Caltagirone, Sicília)

Študoval hru najskôr hru na violončele na Konzervatóriu v Modene, toto štúdium ukončil v roku 2001. O dva roky neskôr začas študovať dirigovanie pod vedením Giorgia Bernasconiho na Konzervatóriu v Lugane, ktoré absolvoval v roku 2006. Počas štúdia bol Bernasconiho asistentom v cykle súčasnej hudby „900 Passato e presente", organizovanom švajčiarsky rozhlas Swiss Radio v Lugane.
Vzdelanie si rozširoval ďalším štúdiom u Carla-Mariu Giuliniho, Jormu Panulu v Moskve, v Amsterdame a v meste Kuopio vo Fínsku, ako aj u Zoltána Peska spoluprácou na Bartókovom festivale v Szombathely v Maďarsku. V súčasnosti študuje dirigovanie na Vysokej hudobnej škole v Hannoveri.
V roku 2007 získal štipendium od Fóra dirigentov pri nemeckej Hudobnej rade a zúčastnil sa mnohých majstrovských kurzov, napríklad pod vedením Georga Fritzscha, Sira Colina Mettersa a Petera Gülke.
Francesco Angelico dirigoval súbory Nuovo Studio Foce Lugano, Ensemble Opus 21, Savaria Symphony Orchestra Szombathely, orchester luganského Konzervatória, (28.4.-12.5.), where they are given eight concerts in the cities such as Toronto, Richmond, Milton, Niagara Falls, and others, followed by tour in Spain (16.-31.5.) and concert at prestigious festival Wiener Festwochen in Musikverein in Vienna on 14th June 2010..

Francesco ANGELICO
(b. 1977 in Caltagirone, Sicily)

completed his studies in playing the violoncello at the Conservatoire in Modena in 2001. Two years later, he began to study conducting with Giorgio Bernasconi at the Conservatoire in Lugano, which he completed in 2006. During this time he was Assistant to Bernasconi in the series for contemporary music "**900 Passato e presente**", presented by the Swiss Radio in Lugano.
Francesco Angelico has undertaken additional studies in conducting with such personalities as Carlo-Maria Giulini, Jorma Panula in Moscow, Amsterdam and Kuopio (Finland) and with Zoltán Pesko while at the Bartok Festival in Szombathely, Hungary. Currently, he studies at the **Musikhochschule** in Hanover.
Since April 2007 he has been granted a scholarship by the Forum of Conductors of the German Music Council and has taken part in master-classes with Georg Fritzsch, Sir Colin Metters and Peter Gülke, amongst others.
Francesco Angelico has conducted the Nuovo Studio Foce Lugano, Ensemble Opus 21, Savaria Symphony Orchestra Szombathely, the orchestra at the Conservatoire in Lugano, the Philharmonische Orchester Altenburg-Gera, Rheinische Philharmonie Koblenz and Symphonieorchester Hanover.
In 2009, Francesco Angelico conducted the Danish National Symphony Orchestra in Copenhagen.

Filharmonický orchester Altenburg-Gera, Rheinische Philharmonie Koblenz a Symphonieorchester Hannover.
V roku 2009 viedol Dánsky národný symfonický orchester v Kodani.
V oblasti operného repertoáru dirigoval dielo Telefón od Gian Carla Menottiho a komornú operu **Denník Anny Frankovej** od Grigoriho Frida. Ako asistent pôsobil v hannoverskej Štátnej opere pri naštudovaní **Väzňa** od Dallapiccolu v roku 2007. V tom istom roku debutoval s Beethovenovým **Fideliom** v Štátnej opere Tirana a v roku 2009 dirigoval Mozartovu **Figarovu svadbu** v Hannoveri.
V nedávnej dobe Francesco Angelico uviedol Straussovu **Ariadnu na Naxe** v Gelsenkirchene koncom roku 2009 a začiatkom roku 2010 asistoval v Opere v Lipsku. V máji tohto roku sa má uskutočniť jeho debut s Nordwestdeutschen Philharmonie Herford.
V roku 2009 získal Francesco Angelico druhú cenu na medzinárodnej dirigentskej súťaži „Malko" v dánskej Kodani, prvú Cenu nemeckej operety pre mladých dirigentov udelenú operou v Lipsku a Rhein-Mosel-Preis, cenu, ktorá sa udeľuje mladým dirigentom ako ocenenie výnimočného talentu.

Vassilena SERAFIMOVA
(1985, Pleven)

pochádza z hudobníckej rodiny, jej otec Simeon Serafimov, známy interpret na bicie nástroje, bol jej pedagógom viac ako 10 rokov. Hudobné vzdelanie získavala od svojich šiestich rokov na Vysokej hudobnej škole v Plevene, ktorú absolvovala v roku 2004 získaním diplomu a aj špeciálneho ocenenia udeleného Ministerstvom školstva a kultúry Bulharskej republiky za výnimočné výsledky v oblasti hudby a kultúry.
Vassilena Serafimova získala doteraz

In the field of opera repertoire, he has conducted **Il Telefono** by Gian Carlo Menotti in Lugano and the chamber opera **Das Tagebuch der Anne Frank** by Grigori Frid in Hanover. In early 2007, he assisted at the Staatsoper Hanover in Dallapiccola's **Il prigioniero.** In October 2007, he made his debut with Beethoven's **Fidelio** at Staatstheater Tirana, in 2009, conducted Mozart's **Le nozze di Figaro** in Hanover, Strauss' **Ariadne auf Naxos** in Gelsenkirchen and was assisting at the Opera Leipzig in early 2010.
The forthcoming project includes conducting the Nordwestdeutschen Philharmonie Herford in May 2010.
In 2009 Francesco Angelico won the second prize in Copenhagen's "Malko Conducting Competition" and was awarded the First Operetta Prize for Young Conductors awarded by Opera of Leipzig". In the same year, he received the "Rhein-Mosel-Preis", an award recognising excellence in young conductors.

Vassilena SERAFIMOVA
(b. 1985, Pleven)

was born into a family of musicians, including her father, percussionist Simeon Serafimov who was her teacher during

množstvo cien na národných a medzinárodných súťažiach v hre na bicie nástroje. Ako sólistka získala Grand Prix na 10. medzinárodnej interpretačnej súťaži Hudba a Zem „Music and Earth" v Sofii v roku 2003, súčasne s víťazstvom komorného súboru **Accent Percussion Ensemble,** ktorého bola tiež členkou. Nasledovali ocenenia z medzinárodnej súťaže v hre na marimbu v rakúskom Linzi v roku 2006 – okrem finálového umiestnenia získala aj špeciálne ceny udelené spoločnosťami **Marimba One a Norsk and Classic Concert Group,** z medzinárodnej súťaže v hre na marimbu v Paríži (r. 2006) si odniesla 2. cenu a získala aj špeciálnu cenu SPERIDAM pre najlepšieho zahraničného študenta vo Francúzsku. Jej doteraz najvýraznejšími úspechmi boli 2. cena z 56. medzinárodnej súťaže ARD Mníchov (Nemecko, 2007) a víťazstvo na 5. Svetovej súťaži v hre na marimbu v Stuttgarte (2008). Ako členka komorného zoskupenia – kvinteta hráčov na bicie nástroje „Argíllos Percussion", získala Vassilena 1. cenu na medzinárodnej súťaži v komornej hre FNAPEC v Paríži. V minulom roku získala nomináciu a potom aj ocenenie „Hudobník roka" v Bulharsku. Jej virtuozita a hudobný prejav presvedčili porotu na medzinárodnej súťaži mladých hudobníkov Európy FMAJI vo Francúzsku, keď získala Grand Prix a špeciálne ceny Pierra Salviho a Jean-Paula Neua za najlepšiu interpretáciu súčasnej hudby. Tieto posledné ocenenia je umožnia účinkovať ako sólistke s rôznymi orchestrami vo Francúzsku počas jesene budúceho roka.
Vassilena si získala svojím umením obdiv a uznanie francúzskej klaviristky Chantal Stigliani, ktorá jej pomohla pokračovať v štúdiu na Národnom konzervatóriu vo Versailles u jedného z popredných francúzskych pedagógov Sylvia Gualdiho. Toto i podobné stretnutia s významnými hudobníkmi, predovšetkým aj vďaka

more than ten years. Her music education began very early - at the age of six - at the Panayot Pipkov Music High School in Pleven, which she graduated from in 2004 with a Special Diploma attained from the Bulgarian Ministry of Education and Science, recognizing her achievements in music and culture.
So far, Vassilena has won numerous prizes at national and international percussion competitions. As a soloist, she was awarded the Grand Prix at the 10th Annual "Music and Earth" International Music Competition in 2003 in Sofia, simultaneously winning the First prize with the Accent Percussion Ensemble. The following were the Marimba One Special Prize and **Norsk and Classic Concert Music Group** Prize in the International Marimba Competition in Linz (Austria, 2006); Second prize at International Marimba Competition in Paris (2006) and the SPEDIDAM Special prize for the best foreign student in France. She reached the most remarkable results at the 56th International ARD Competition in Munich (2007); where she was awarded the Second prize and at the 5th World International Marimba Competition in Stuttgart in 2008 being awarded the First prize. Last year Vassilena was voted and selected as "Young musician of the year" in Bulgaria. As a member of quintet percussion ensemble "Argillos Percussion", she won the First prize at the international chamber music competition FNAPEC in Paris. Her virtuosity, sensibility and musical ideas convinced the jury of the International FMAJI Competition in France (Young Performers´ Fall Music Festival) to award her the Grand Prix, as well as the Prize of Pierre Salvi and the Prize of Jeun-Paul Neu for the best interpretation of contemporary music piece. These last prizes will give her the chance to play as a soloist of five different orchestras in France during the next autumn.
Vassilena has been distinguished

absolvovaniu majstrovských kurzov vedených poprednými svetovými osobnosťami vrátane Keiko Abe, Bogdana Bacanu, Petra Sadla, Katarzyny Mycka, Momoko Kamiju a ďalších, významne obohatili jej interpretačné majstrovstvo. V súčasnosti študuje na **Conservatoire National Supérieur de Musique et Dance de Paris** u Mechela Ceruttiho. Od roku 2007 je tiež štipendistkou **„Fondation d'enterprise Groupe Banque Populaire".** Vďaka svojej citlivosti k obrazom a farbám je aj interpretačné umenie mladej umelkyne mnohostranné vo zvuku i plastickosti výrazu. V súčasnosti realizuje koncertné turné vo Francúzsku s novým predstavením „Rhapsodie Planète" kde účinkuje spolu s mímami Sarou Manganovou a Pierrom Yvesom Massipom – spojenie pantomíma, tanec a hudba (realizované asociáciou les Jeunesses Musicales de France), pracuje tiež na novom pantomimickom predstavení „Contre temps", kde účinkuje spolu so skupinou „La Hulotte", ako aj novom audio - vizuálnom projekte s Pasqualom Calonem a Coralie Maniezovou (od r. 2007 sú súčasťou projektu Pyxis). Práve takého spojenie medzi jednotlivými druhmi umenia predstavuje jedno z najdôležitejších inšpirácií pre Vassilenu.
Či účinkuje ako sólistka, v komorných zoskupeniach alebo s orchestrami, jej hudobné myšlienky a umelecké vízie uchvacujú poslucháčov a divákov na celom svete. Niekoľko mladých skladateľov pracuje na nových dielach venovaných Vassilene, ktoré bude v premiére prezentovať v prestížnej koncertnej sále Gaveau v Paríži v nasledujúcej sezóne.

by the French pianist Chantal Stigliani, who also helped her to continue in her studies with Sylvio Gualda at the National Conservatory of Versailles, France. These musical encounters, in addition to the master classes with notable musicians including Keiko Abe, Bogdan Bacanu, Peter Sadlo, Katarzy na Mycka, Momoko Kamiya amongst others, have significantly enriched her musical expression. She is currently a student at the **Conservatoire National Supérieur de Musique et Dance de Paris** studying with Michel Cerutti. Since 2007, Vassilena has been one of the laureates of "**Fondation d'enterprise Groupe Banque Populaire".** Sensitive to painting and colours, Vassilena's musical expression is wide-ranged in sound and vision. Currently, she is on tour in France with her new spectacle "Rhapsodie Planète" together with Sara Mangano and Pierre Yves Massip – mime and dance (produced by les Jeunesses Musicales de France); she is working on the creation of a new spectacle "Contre temps" with the company "La Hulotte", as well as on a new audio – visual project with Pasquale Calone and Coralie Maniez (three of them are artists in Pyxis project since 2007). This complex universe between the arts is one of the most important inspirations for Vassilena.
Performing as a soloist as well as in chamber ensembles and with orchestras, Vassilena's musical ideas and artistic visions captivate audiences all over the world. Several young composers are working at new pieces dedicated to her, which will be premiered in the prestigious Salle Gaveau in Paris during the next season.

István VÁRDAI
(1985, Pécs)

Keď mladý violončelista István Várdai prichádza na pódium, mnohí v Európe už dnes vedia, čo môžu očakávať. „Magické", priznávajú tíško, dokonca i jeho profesori. Nehľadiac na potešenie publika, umenie mladého hudobníka bolo ocenené aj viacerými prestížnymi cenami: mimoriadnou cenou na violončelovej súťaži Emanuela Feuermanna na Krönbergovej akadémii v Berlíne a prvou cenou na 13. medzinárodnej Brahmsovej súťaži v Rakúsku (2006), v roku 2007 získal tretiu cenu na Čajkovského medzinárodnej hudobnej súťaži v Moskve, ako aj mimoriadnu cenu udeľovanú medzinárodnou nadáciou P. I. Čajkovského. O rok neskôr zvíťazil na prestížnej 63. medzinárodnej hudobnej súťaži v Ženeve a získal aj ďalšie štyri mimoriadne ceny: Cenu publika, Cenu Pierra Fourniera, ocenenie „Coup de Coeur Breguet". Trikrát získal prvú cenu aj na domácej pôde - na Medzinárodnej hudobnej súťaži Davida Poppera v Budapešti.

István VÁRDAI
(b. 1985, Pécs)

When István, the young cellist, goes on a stage, much public in Europe has already known what to expect. "Magic" – confessed even his professors silently. Apart from the audience's delight, the magic has been honoured with several prestigious international prizes: In 2008, István won the 63rd Concours de Geneva International Music Competition and four special prizes as well: the Audience prize, "Pierre Fournier" prize, "Coup de Coeur Breguet" prize, he took the third prize of the International Tchaikovsky Music Competition, in Moscow 2007, receiving also a Special Award from the International Tchaikovsky Charity Fund, in 2006 he was awarded with the extra prize of the "Emanuel Feuermann Cello Competition" at the Kroenberg Academy, Berlin, he was awarded the first prize at the 13th International Brahms Competition in Austria, and was placed the first at the "David Popper International Music Competition" in Budapest for three times.
Since his début concert in 1998 in Hague (The Netherlands), he has performed in London, Florence, Prague, Kobe, Frankfurt, Moscow, Munich, St. Petersburg, New York and in China with a great success. Developing his career, he played with world-famous musicians: conductors Adam Fischer and Zoltán Kocsis, St. Petersburg Symphonic Orchestra, Franz Liszt Chamber Music Orchestra led by János Rolla, in 2006 he performed as a partner-soloist of pianist Jenő Jandó and violinist Barnabás Kelemen with the Pannon Philharmonic Orchestra, Pécs (Hungary), conducted by Zsolt Hamar. In the summer 2006 he was honoured to give a concert with Radovan Vlatkovics (horn) at the International Music Festival in Santander, Spain.
Since 2004, István has been studying

Od svojho debutu v roku 1998 v holandskom Haagu vystupoval s veľkým úspechom na svetových pódiách Londýna, Florencie, Prahy, Kobe, Frankfurtu, Moskvy, Mníchova, Sankt Peterburgu, New Yorku a aj v Číne. Ako sólista spolupracoval so svetoznámymi hudobníkmi: dirigentmi Adamom Fischerom a Zoltánom Kocsisom, so Symfonickým orchestrom Sankt Peterburgu, Komorným orchestrom Franza Liszta pod vedením Jánosa Rollu, v roku 2006 bol sólistickým partnerom klaviristu Jenő Jandóa a huslistu Barnabása Kelemena so sprievodom Filharmonického orchestra Pécsu pod taktovkou Zsolta Hamara.
V lete roku 2006 dostal príležitosťou koncertovať s Radovanom Vlatkovicsom (hráčom na lesnom rohu) na Medzinárodnom hudobnom festivale v španielskom Santanderi.
Od roku 2004 študuje István Várdai v triede pre mimoriadne talenty na Hudobnej akadémii Franza Liszta v Budapešti pod vedením Lászla Mezőa a od roku 2005 je zároveň študentom Hudobnej akadémie vo Viedni u Reinharda Latzka. V minulých rokoch sa zúčastnil

in the "Class of Special Talents" at the Franz Liszt Academy of Music, Budapest with László Mező, and from 2005 he started to study subsequently at the Vienna Music Academy working with Reinhard Latzko. In last years he passed the master-classes led by Natalia Gutman, Natalia Shakhovskaya and János Starker as well. In March 2008 he was also awarded a special state prize.
As a part of one of the prizes attained at the 63rd International Music Competition in Geneva his first CD recording was released in October, 2009 supported by company Breguet.

aj majstrovských kurzov vedených Nataliou Gutmanovou, Nataliou Šachovskou a Jánosom Starkerom. V roku 2008 mu udelili za výnimočné výsledky dosiahnuté v umeleckej činnosti mimoriadnu štátnu cenu.
Na základe víťazstva na hudobnej súťaži v Ženeve nahral aj svoje prvé CD, ktoré vyšlo v roku 2009 pod patronátom firmy Breguet.

Piatok 23. apríl 19:00

CAPPELLA ISTROPOLITANA,
komorný orchester mesta Bratislavy
Bratislavský chlapčenský zbor
Martin LEGINUS, dirigent
Magdaléna ROVŇÁKOVÁ, zbormajsterka
Adriana KUČEROVÁ, soprán
Terézia KRUŽLIAKOVÁ, mezzosoprán
Štefan KOCÁN, bas

Josef Suk (1874-1935)
Meditácia na staročeský chorál "Svatý Václave" pre sláčikový orchester op. 35a

Antonín Dvořák (1841-1904)
Biblické piesne op. 99 B 185

1. Oblak a mrákota jest vůkol Něho (Žalm 97:2–6)
2. Skrýše má a pavéza má Ty jsi (Žalm 119:114,115,117,120)
3. Slyš, ó Bože! Slyš modlitbu mou (Žalm 55:1,2, 4–8)
4. Hospodin jest můj pastýř (Žalm 23:1–4)
5. Bože! Bože! Píseň novou (Žalm 144:9; Žalm 145:2 ,3,5,6)
6. Slyš, ó Bože, volání mé (Žalm 61: 1,3,4; Žalm 63:1,4)
7. Při řekách babylonských (Žalm 137:1–5)
8. Popatříš na mne a smiluj se nade mnou (Žalm 25:16–18, 20)
9. Pozdvihuji očí svých k horám (Žalm 121:1–4)
10. Zpívejte Hospodinu píseň novou (Žalm 98:1,4,7,8; Žalm 96:12)

—

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)
Stabat mater f mol

1. **Stabat mater**
2. **Cujus animam gementem**
3. **O quam tristis et afflicta**
4. **Quae moerebat et dolebat**

Friday 23rd April 7:00

CAPPELLA ISTROPOLITANA,
chamber orchestra of the City of Bratislava
Bratislava Boys' Choir
Martin LEGINUS, conductor
Magdaléna ROVŇÁKOVÁ, choirmaster
Adriana KUČEROVÁ, soprano
Terézia KRUŽLIAKOVÁ, mezzo-soprano
Štefan KOCÁN, bass

Josef Suk (1874-1935)
Meditation on the Old Czech Chorale "Saint Wenceslas" for String Orchestra, **Op. 35a**

Antonín Dvořák (1841-1904)
Biblical Songs, Op. 99, B 185

1. Darkness and thunderclouds are round about Him (Psalm 97:2–6)
2. Lord my shield, my refuge (Psalm 119:114,115,117,120)
3. Hear, o hear my prayer, Lord (Psalm 55:1,2, 4–8)
4. Oh, my shepherd is the Lord (Psalm 23:1–4)
5. Song of gladness will I sing Thee (Psalm 144:9; Psalm 145:2 ,3,5,6)
6. Hear, oh Lord, my bitter cry (Psalm 61: 1,3,4; Psalm 63:1,4)
7. By the shore of the river Babylon (Psalm 137:1–5)
8. Oh, Lord, have mercy and turn Thou Thy face to me (Psalm 25:16–18, 20)
9. My eyes will I to the hills lift up (Psalm 121:1–4)
10. Oh, sing unto the Lord a joyful song (Psalm 98:1,4,7,8; Psalm 96:12)

—

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)
Stabat Mater in F minor

1. **Stabat Mater**
2. **Cujus animam gementem**
3. **O quam tristis et afflicta**
4. **Quae moerebat et dolebat**

5. **Quis est homo**
6. **Vidit suum dulcem natum**
7. **Eja mater fons amoris**
8. **Fac, ut ardeat cor meum**
9. **Sancta mater, istud agas**
10. **Fac ut portem Christi mortem**
11. **Inflammatus et accensus**
12. **Quando corpus morietur**

5. **Quis est homo**
6. **Vidit suum dulcem natum**
7. **Eja mater fons amoris**
8. **Fac, ut ardeat cor meum**
9. **Sancta mater, istud agas**
10. **Fac ut portem Christi mortem**
11. **Inflammatus et accensus**
12. **Quando corpus morietur**

„...jedno svědectví podá o něm každý, kdo měl čest a radost ho poznat; byla to duše umělce; bylo to naivní a vřelé srdce umělcovo; byl to umělec do posledního nervu a poslední žilky. Jak dovedl naslouchat hudbě, jak miloval hudbu, jak miloval lidi, jakou prostou a dobrou *písničku bzučel celým životem*! Byl to muzikant, i když nehrál a neskládal; bylo v něm a s ním a kolem něho boží požehnání hudby, dobrota a citlivost, naivní pohoda i bolest usmířená, láska i důvěřování, radost i nadšení...," tieto slová Karola Čapka z roku 1935 výstižne charakterizujú postavu a osobnosť **Josefa Suka**, ktorého tvorba sa v období fin de siècle stala jedným z oporných pilierov českej hudby.

Hudobný talent Josefa Suka sa v prajnom rodinnom prostredí učiteľa a regenschoriho v Křekovicích na Benešovsku rozvíjal tak úspešne, že už v jedenástich rokoch sa stal poslucháčom pražského Konzervatória. Tu študoval hru na husliach v triede Antonína Bennewitza a kompozíciu najskôr u Karla Steckera, neskôr od roku 1891 pod vedením Antonína Dvořáka. Do českej hudby Josef Suk vstúpil takmer výlučne lyrickými dielami v duchu tradície svojho učiteľa. Je obdivuhodné, že už jeho rané diela prekypovali bezprostrednou mladistvou hudobnou invenciou a popri počiatočných Dvořákových vplyvoch sa v nich čoraz viac uplatňovala Sukova osobitá melodika a harmonické cítenie, charakteristická faktúra so spevnou individualizáciou jednotlivých línií a nástrojová zvuková farebnosť. Vývoj hudobnej reči Josefa Suka k dobovo novátorskému vyjadrovaniu, ku ktorému si svoj postoj formoval okolo roku 1900, postupoval pozvoľne, no dôkladne. Lyrický základ tvorby postupne obohacoval o ďalšie výrazové polohy – baladickú dramatickosť **(Fantázia *pre husle a orchester*)**, či vlastenecký pátos (symfonická báseň **Praga**).

V komornej triede Hanuša Wihana na viac ako štyridsať rokov spojil Josef Suk svoj život s účinkovaním v Českom kvartete (1892), s ktorým ako sekundista prežil časy interpretačného rozvoja i vrcholného majstrovstva. Pre České kvarteto vo vojnou skúšaných časoch vznikla vlastenecky ladená **Meditácia na staročeský chorál Svatý Václave op. 35a.** Hoci nie je jasné, či si duchovnú pieseň za základ zvolil samotný Suk, alebo mu ju odporučil niekto iný (podľa Sukovho zborníka z roku 1934 mu tému odporučil MUDr. Ferdinand Pečírka, ktorému je dedikovaná), isté je, že išlo o všeobecne známu a rozšírenú prosebnú pieseň. Podstatné boli najmä asociácie, ktoré vzbudzovala dôrazným pripomenutím slov tlmočiacich vojnovú tieseň a citové rozpoloženie českého národa, utiekajúceho sa k duchovnému václavskému a husitskému symbolu: **„Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě! Nedej zahynouti nám, ni budoucím, svatý Václave!"** Ide o pieseň, ktorú s obľubou spieval Jan Hus, no ešte v prvotnom znení: **„Svatý Václave, vévodo české země, Kněže náš, pros za ny Boha, svatého Ducha, Kriste**

eleison" a na starobylejší nápev v dórskej tónine. Josef Suk vo svojej Meditácii však použil mladší nápev končiaci frýgickým záverom, ktorý bol po prvý raz zaznamenaný roku 1668 v kancionáli Mateja Benedikta Boleluckého. Meditácia znamená sústredenie myšlienok, hlboký ponor do sféry daného problému. V prípade Sukovej **Meditácie** ide o sústredenie sa na predstavy, vyvolané svatováclavským chorálom, na výraz prosby a viery. Kompozíciu Suk z praktických dôvodov pôvodne určil obsadeniu sláčikového kvarteta: nakoľko skladba má len 86 taktov, bolo ju možno uvádzať na každom vojnovom koncerte Českého kvarteta, čím narastal jej propagačný a agitačný účinok. Počas letných prázdnin 1914 z dôvodu prehĺbenia vrúcnosti vyznenia skladby napokon Josef Suk **Meditáciu** zinštrumentoval pre sláčikový orchester, no až na niektoré technické detaily dané orchestrálnym obsadením sa koncepcia diela nezmenila. Už na jeseň 1914 vyšla orchestrálna verzia (i klavírny výťah) vo vydavateľstve F. A. Urbánka. **Meditácia na staročeský chorál** Svatý Václave, ktorú autor začal písať po 26. júli 1914, bola po prvá raz predvedená 4. septembra 1914 na koncerte Červeného kríža v podaní Českého kvarteta. Dielo je prvou skladbou z vlastenecky orientovaného cyklu, obsahujúceho ešte dve časti: **Legenda o mŕtvych víťazoch** a sokolský pochod **V nový život.**

„V jeho hudbe sa v priezračnej čistote zrkadlí česká krajina a duša českého ľudu... vo všetkých jeho dielach, či je to pieseň, komorná skladba, symfónia, alebo niektorá z opier, všade nájdeme miesta, ktoré človeku pozdvihnú srdce."

Erich Kleiber, 1954

Nelahozeves – malá obec v srdci Čiech, rozprestierajúca sa na brehu Vltavy, dala Čechám i svetu skladateľa, ktorého hudba si svojou hĺbkou, krásou a čistotou získala srdce nejedného laika i odborníka. **Antonín Dvořák,** ktorý znamená pre českú hudbu to, čo pre Poľsko Chopin alebo pre Nórsko Grieg, priniesol „nový výraz do riečišťa európskej hudby". Hoci prekročil prah 20. storočia a úprimne obdivoval prísľuby technického pokroku, predsa len netušil, že nastane doba, keď jeho hudba bude prostredníctvom vysielacích médií či dokonalých nahrávok na zvukových nosičoch v jedinom okamihu prístupná miliónom poslucháčov. Korene dvořákovského rodu siahajú hlboko do minulosti. Tam nájdeme zmienky o chudobných a pobožných nositeľoch tohto mena, živiacich sa roľníctvom i poctivým remeslom. Aj keď hudba oblažovala ťažké životné osudy mnohých jeho predkov, predsa len bolo nezvyčajným zvoliť si ju za hlavný zdroj obživy. Vďaka svojim učiteľom, ktorí veľmi skoro rozpoznali veľký talent mladého Antonína, sa Dvořákovi podarilo absolvovať štúdia na Ústave pre cirkevnú hudbu v Prahe, vedenom Karlom Františkom Pitschom a vstúpiť na kolbište hudobného umenia. Dvořákov skladateľský vývoj nebol priamočiary, neskalený zásahmi zvonku či osobnými pohnútkami. Než našiel vlastnú cestu, vlastné poňatie zákonitostí hudobnej tvorby, prešiel obvyklými štádiami, v ktorých sa zoznamoval s už existujúcimi princípmi tvorby. Základy získal od Václava Liehmanna a na organovej škole v Prahe, pokračovať musel však štúdiom diel klasikov a romantikov sám. Študoval Liszta, Berlioza, Wagnera, Schumanna i Chopina a súčasne neustále sledoval vývoj hudby svojej doby, hoci nebol priaznivo naklonený „modernistickým" výbojom (napr. verizmu). Získané poznatky si overoval v praxi. Zámerne sa púšťal do väčších cyklických foriem komornej i symfonickej hudby. Keď ovládol kompozičné princípy svojich vzorov, keď ich aplikoval na svoju vlastnú – spočiatku neosobitú – hudbu, až potom sa

postupne prepracoval k vlastnému výrazu, vlastnému štýlu, vlastnému tvorivému princípu. Tento proces trval roky a zreteľný je aj v jeho piesňovej tvorbe, s ktorou sa zaoberal už v rokoch mladosti. Prvý piesňový cyklus s názvom **Cypriše** napísal ako dvadsaťštyriročný v roku, keď skomponoval svoju prvú symfóniu **Symfóniu c mol ‚Zlonické zvony'** (1865). Počas nasledujúcich 30 rokov (1865–1895) napísal viac ako 100 piesní a duet, medzi ktorými sa nachádzajú **Tri novogrécke piesne** (1878), jedinečné **Cigánske melódie** (1880), aj skvostné Moravské dvojspevy na ľudové texty vydané v troch zbierkach (op. 20, op. 32 a op. 38). **„Už niekoľko rokov sa pri príležitosti udeľovania štátneho štipendia teším prácami Antonína Dvořáka z Prahy. V tomto roku mi posiela medzi iným zošit ‚Duet pre dva soprány s klavírom, ktorý sa mi zdá celkom pekný a praktický... Ak si ho prehráte, budete z nich mať radosť ako ja a ako nakladateľa vás budú obzvlášť zaujímať...,"** napísal dňa 12. decembra 1877 v odporúčacom liste k **Moravským dvojspevom** Johannes Brahms vydavateľovi Fritzovi Simrockovi. Od **Moravských dvojspevov,** ktoré tak, ako aj **Slovanské tance** otvorili mladému Dvořákovi bránu do sveta, ubehlo viac než pätnásť rokov, keď v New Yorku uzreli svetlo sveta **Biblické písně op. 99** na texty Knihy žalmov z Kralickej biblie. Hoci žiadnu z Dvořákových skladieb nemožno nazvať účelovou, zameranou len na prázdny efekt, tento cyklus piesní akoby vytryskol z hĺbky skladateľovej duše. Podnetov na novom kontinente bolo mnoho – blížiaca sa Veľká noc a s ňou spojené myšlienky na zvláštnu náladu českého predjaria, ťaživé správy o úmrtí dvoch priateľov – Piotra Iľjiča Čajkovského a dirigenta Hansa von Büllowa, o chorobe Dvořákovho otca a z toho vyplývajúca neutíchajúca nostalgická túžba po domove. Texty žalmov si Dvořák vybral a upravil sám. Ich výber svedčí o hlbokom porozumení pre krásu poézie a zhudobnenie textov vypovedá aj o dôkladnom poznaní obsahu a zmyslu každého slova, ako i básnických obrazov žalmov. Miestami prostá až recitatívna melodika (akoby ohlas chorálovej psalmódie), ale aj vrúcne rozospievaná česká kantiléna v dokonalom primknutí k obsahu textov či už dôverne prosebných, jasavých alebo hymnicky oslavných, pozdvihli piesne medzi hudobné skvosty nedozernej ceny. Cyklus desiatich piesní pre nižší hlas (alt, barytón) a klavír bol dokončený v priebehu troch týždňov v marci 1894. Po roku sa k nemu Dvořák vrátil a zinštrumentoval prvých päť piesní pre malý orchester. Premiéry sa piesne dočkali 4. januára 1896 v pražskom Rudolfíne pod vedením samotného autora, ktorý dirigoval ešte z rukopisnej partitúry. Krátko na to **Biblické písně** zazneli aj v Londýne. Neskôr sa orchestrálna verzia piesní stratila a objavila sa až po Dvořákovej smrti, keď boli vydané spolu s inštrumentáciou zostávajúcich piatich piesní z pera Viléma Zemánka.

K najkrajším skvostom barokovej liturgickej hudby nesporne patrí **Stabat mater** talianskeho autora **Giovanni Battistu Pergolesiho**, predstaviteľa neapolskej školy. Hoci sa dožil sotva dvadsiatich šiestich rokov, vytvoril neobyčajne rozsiahle dielo, a to najmä v oblasti opery. Ešte ako študent Conservatorio dei Poveri di Gesù Cristo v Neapole (žiak Gaetana Greca v hre na husliach a Leonarda Vinciho a Francesca Duarteho v kompozícii) skomponoval svoju prvú operu **Salustia.** Roku 1733 získal objednávku na operu k narodeninám rakúskej cisárovnej Alžbety – **Il prigonier superbo,** ktorá obsahovala intermezzo vo forme samostatnej komickej opery **La serva padrona (Slúžka paňou).** Opera, ktorá pri svojom uvedení v Paríži vyvolala tzv. „querelle des bouffons" (vojnu komediantov) medzi zástancami

vážnej francúzskej opery (prezentovanej menami Jean Baptiste Lully a Jean Philippe Rameau) a prívržencami talianskej opery, predznamenala ďalší vývoj opernej tvorby. O rok neskôr vstúpil do služieb vojvodu Carafu-Maddoloniho, v službách ktorého skomponoval ďalšie opery na dramatické predlohy Metastasia **(Adriano in Siria, L' Olimpiade).** Napriek úspechom v opernej tvorbe sa Pergolesi zo zdravotných dôvodov čoskoro uchýlil do františkánskeho kláštora v Puzzuoli (1736), kde skomponoval **Salve regina** i kantátu **Orfeo.** K posledným dielam Pergolesiho sa radí aj jeho vrcholná liturgická kompozícia **Stabat mater** pre mužský soprán, mužský alt a orchester na laudu františkánskeho mnícha Jacopone da Todiho z 13. storočia, ktorú napísal na objednávku neapolského chrámu St. Luigi di Palazzo. Pergolesiho **Stabat mater** mala nahradiť dielo rovnakého názvu od Alessandra Scarlattiho, ktoré sa v chráme tradične hrávalo na Veľký Piatok. O sile i obľube Pergolesiho Stabat mater vypovedajú mnohé úpravy pôvodnej predlohy a aj skutočnosť, že sa ním nechali inšpirovať viacerí skladatelia (o. i. názvuky naň nájdeme aj v žalme **Tilge, Höchster, meine Sünden** BWV 1083 od Johanna Sebastiana Bacha). Pergolesiho Stabat mater vyšla po prvý v tlači v roku 1749 a stala sa najčastejšie hrávanou liturgickou skladbou 18. storočia.

Antonín Dvořák
Biblické písně

Oblak a mrákota jest vůkol něho,
Spravedlnost a soud základ trůnu jeho.
Óheň předchází jej a zapaluje vůkol
nepřátele jeho.
Zasvěcujíť se po okršku světa
blýskání jeho;
To vidouc země děsí se.
Hory jako vosk rozplývají se
před obličejem Hospodina,
Panovníka vší země.
A slávu jeho spatřují všichni národové.

Skrýše má a paveza má Ty jsi,
Na slovo vzaté očekávám.
Odstuptež ode mne, nešlechetníci,
Abych ostříhal přikázání Boha svého.
Posiluj mne, bych zachován byl,
A patřil ku stanoveným Tvým ustavičně.
Děsí se strachem před Tebou tělo mé,
Nebo soudů Tvých bojím se náramně.

Slyš o Bože! slyš modlitbu mou,
Neskrývej se před prosbou mou.
Pozoruj a vyslyš mne;
Neboť naříkám v úpění svém,
A kormoutím se.
Srdce mé tesklí ve mně,
A strachové smrti přišli na mne,
A hrůza přikvačila mne.
I řekl jsem: Ó bych měl křídla
Jako holubice,
Zaletěl bych a poodpočinul.
Aj, daleko bych se vzdálil,
A prěbýval bych na poušti.
Pospíšil bych ujíti větru
Prudkému a vichřici.

Hospodin jest můj pastýř;
Nebudu míti nedostatku.
Na pastvách zelených pase mne,
K vodám tichým mne přivodí.
Duši mou občerstvuje;
Vodí mne po stezkách
Spravedlnosti pro jméno své.
Byť se mi dostalo jíti
Přes údolí stínu smrti:
Nebudut' se báti zlého,
Nebo Ty se mnou jsi;
A prut Tvůj a hůl Tvá,
Tot' mne potěšuje.

Bože! Bože! píseň novou
Zpívati budu Tobě na loutně,
A žalmy Tobě prozpěvovati.
Na každý den dobrořečiti budu Tobě
A chváliti jméno Tvé na věky věků.
Hospodin jistě veliký jest
A vší chvály hodný,
A velikost jeho
Nemůž vystižena býti.
O slávě a kráse a velebnosti Tvé,
I o věcech Tvých předivných mluviti budu.
A moc přehrozných skutků Tvých
Všichni rozhlašovati budou;
I já důstojnost Tvou
Budu vypravovati.

Slyš, o Bože, volání mé,
Pozoruj modlitby mé!
Nebo jsi býval útočiště mé
A pevná věže před tváří nepřítele.
Budu bydleti v stánku Tvém na věky,
Schráním se v skrýši křídel Tvých.
Bože! Bůh silný můj Ty jsi,
Tebe ť hned v jitře hledám,
Tebe žízní duše má,
Po Tobě touží tělo mé,
V zemi žíznivé a vyprahlé,
V níž není vody;
A tak, abych Tobě dobrořečil
A s radostným rtů prozpěvováním
Chválila by Tě ústa má.

Při řekách babylonských,
Tam jsme sedávali a plakávali,
Rozpomínajíce se na Sion.
Na vrby v té zemi
Zavěšovali jsme citary své,
A když se tam dotazovali nás ti,
Kteříž nás zajali,
Na slova písničky říkajíce:
Zpívejte nám některou píseň Sionskou,
Odpovídali jsme:
Kterakž bychom mohli zpívati
Píseň Hospodinovu
V zemi cizozemců ?
Jestliže se zapomenu na tebe,
O Jeruzaléme,
O, zapomeniž i pravice má umění svého.

Popatřiž na mne a smiluj se nade mnou;
Neboť jsem opuštěný a ztrápený.
Soužení srdce mého rozmnožují se,
Z úzkostí mých vyveď mne.
Smiluj se nade mnou!
Viz trápení mé a bídu mou
A odpusť všecky hříchy mé.
Ostříhej duše mé a vytrhni mne
Ať nejsem zahanben,
Neboť v Tebe doufám.

Pozdvihuji očí svých k horám,
Odkud by mi přišla pomoc.
Pomoc má jest od Hospodina,
Kterýž učinil nebe i zemi.
Nedopustít', aby se pohnouti
Měla noha Tvá,
Nebo nedřímeť strážný Tvůj.
Aj, nedřímeť, ovšem nespí ten,
Kterýž ostříhá Izraele.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
Neboť jest divné věci učinil;
Zvuk vydejte, prozpěvujte
A žalmy zpívejte.
Zvuč, moře, i to, což v něm jest;
Okršlek světa, i ti, což na něm bydlí.
Řeky rukama plesejte,
Spolu s nimi i hory prozpěvujte.
Plesej, pole, a vše, což na něm;
Plesej, země, zvuč i moře,
I což v něm jest.

CAPPELLA ISTROPOLITANA
komorný orchester mesta Bratislavy

založený v roku 1983, patrí k prominentným európskym komorným orchestrom najmä vďaka inštrumentálnej virtuozite svojich členov, hudobnej kultúre a a vysokej miere presvedčivosti umeleckého výrazu.
V roku 1991 sa Cappella Istropolitana stala komorným orchestrom mesta Bratislavy, čím magistrát vyjadril súboru uznanie za umelecké kvality a za prínos k obohateniu hudobného života slovenskej metropoly.
Od počiatkov umeleckej činnosti sa Cappella Istropolitana aktívne zúčastňuje na domácom a zahraničnom koncertnom dianí. Účinkovala takmer vo všetkých európskych štátoch, v USA, Kanade, Izraeli, Egypte, Japonsku, Kórei, Turecku, Číne, Macau, Hong Kongu, na Novom Zélande, je častým hosťom významných medzinárodných hudobných festivalov (Pražská jar, **Schleswig-Holstein Musik Festival** a i.). Pravidelne spolupracuje s renomovanými dirigentmi a sólistami.

CAPPELLA ISTROPOLITANA
chamber orchestra of the City of Bratislava

founded in 1983, has achieved its place among prominent chamber orchestras of Europe especially thanks to the instrumental virtuosity of its members, rich musical culture and extremely convincing artistic impression. Bratislava's municipality acknowledged the ensemble's quality and contribution to musical life of Slovakia's capital by bestowing on it the title of the City of Bratislava's chamber orchestra in 1991. Since its start, Cappella Istropolitana has played an important role both, in Slovak and international concert lives. They performed in almost all European countries, in the USA, Canada, Israel, Egypt, Japan, Korea, Turkey, China, Macao, Hong Kong, New Zealand, and in a number of international festival events, they are frequent guests at the Prague Spring International Music Festival, **Schleswig-Holstein** Festival among others. They egularly co-operate with conductors and soloists

Má vlastný cyklus komorných koncertov, ktorý prebieha v príjemnom historickom prostredí Zrkadlovej siene Primaciálneho paláca v Bratislave. Každoročne organizuje spomienkový koncert **Hommage á Lucia Popp** ako uctenie si pamiatky jednej z najvýraznejších umeleckých osobností operného sveta. Popri koncertnej činnosti sa Cappella Istropolitana s úspechom venuje aj práci v nahrávacích štúdiách pre rôzne hudobné vydavateľstvá. Doteraz realizoval súbor vyše 90 CD (vrátane spoločnosti EMI) a získal dve platinové CD. Osobitnú pozornosť vzbudila nahrávka symfónií Ignaza Pleyela, ktorú v roku 2000 ocenili v odbornom časopise **BBC Music Magazine** a zaradili medzi 60 najlepších nahrávok roka.

of international renown. The historic Mirror Hall of the Primate's Palace in Bratislava with its charming atmosphere is a venue of the Orchestra's own series of chamber concerts. Every year, they have been orga-nising a memorial concert **Hommage á Lucia Popp** to commemorate one of the leading personalities of the opera world. Apart from their concert activities, Cappella Istropolitana has rich history of work in recording studios. So far, they have realised over 90 CDs (including EMI label) and gained two Platinum CDs. One of their recordings, which was particularly acclaimed were symphonies by Ignaz Pleyel, which ranked among the top 60 recordings of 2000 in the **BBC Music Magazine** chart.

Bratislavský chlapčenský zbor

vznikol v roku 1982 ako teleso Slovenskej filharmónie, od roku 1992 je súčasťou Súkromnej umeleckej školy. Už od svojich začiatkov sa teleso prezentovalo na pôde Slovenskej filharmónie, kde doteraz interpretovalo viac ako dvadsať oratórií a kantát rôznych štýlových období, najmä tvorbu skladateľov 20. storočia.
Vynikajúca vokálna výchova priviedla spevákov na pódium opery SND, pódiá viedenských operných domov – Wiener Staatsoper, Theater an der Wien, aj do prestížneho viedenského Konzerthausu. V súčasnosti majú chlapci v repertoári chlapčenské party šiestich operných predstavení.
Na koncertných pódiách a v chrámoch sa Bratislavský chlapčenský zbor prezentuje zborovou tvorbou všetkých štýlových období. Viaceré slovenské zborové diela uviedol premiérovo. Spolupracuje s poprednými slovenskými orchestrami (popri Slovenskej filharmónii so Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Musicou Aeternou, Cappellou

Bratislava Boys' Choir

was founded in 1982 as a part of the Slovak Philharmonic, since 1992 of Private Music School. So far the choir has performed in the Slovak Philharmonic more than 20 oratorios and cantatas of various periods, mostly works by 20th century composers. The excellent vocal training has led the singers to the Opera of the Slovak National Theatre, as well as at the stages of Vienna opera houses – Wiener Staatsoper, Theater an der Wien, and the prestigious Konzerthaus. At present the choir has the boys' parts of six opera performances in its repertory.
Featuring at the concert stages and in temples, the Bratislava Boys' Choir presents the choral works of all stylistic periods. Many of Slovak choral compositions were premièred by the choir. It co-operates with outstanding Slovak orchestras (besides Slovak Philharmonic it is Slovak Radio Symphony Orchestra, Musica Aeterna, Cappella Istropolitana among others) and prominent opera soloists. It has been led by a number of

Istropolitanou a i.) a s vynikajúcimi opernými sólistami. Účinkoval pod taktovkou desiatok svetoznámych domácich a zahraničných dirigentov. V kronike zboru nájdeme najvzácnejšie zápisy podpísané menami Riccardo Muti, Fabio Luisi, Bertrand de Billy či Jeffrey Tate. Chrámová hudba, ktorú teleso interpretuje, znela v jeho podaní takmer vo všetkých krajinách Európy i v zámorí. Predstavil sa napríklad v Berlíne, Berne, Londýne, Paríži, Prahe, Mníchove, Moskve, Petrohrade, Štokholme, Turku a mnohých ďalších mestách. Obrovský úspech zaznamenal Bratislavský chlapčenský zbor v Amerike, kde v roku 1995 zvíťazil na prestížnej medzinárodnej súťaži v silnej konkurencii zborov z celého sveta. Na svojej ďalšej americkej ceste dobyl srdcia poslucháčov v San Franciscu, Los Angeles, tlieskali mu poslucháči v Toronte, Ottawe či Montreale, s operou SND precestoval na štvortýždňovom turné najväčšie japonské centrá. Na Medzinárodnej zborovej súťaži v Moskve v roku 2008 získal prvenstvo a Grand Prix.
Bývalých členov zboru možno dnes stretnúť medzi sólistami opery SND, v Slovenskom filharmonickom zbore i orchestri, na Novej scéne v muzikálových predstaveniach. Nájdeme ich aj medzi mladými hudobnými skladateľmi, dirigentmi a muzikológmi. Mnohí sa venujú hudbe a spevu ako koníčku a spievajú v rôznych amatérskych telesách.

famous domestic and foreign conductors. In the chronicle of the choir the most precious entries are signed by Riccardo Muti, Fabio Luisi, Bertrand de Billy or Jeffrey Tate. The church music performed by the choir has been heard in almost all European countries as well as overseas – in Berlin, Bern, London, Paris, Prague, Munich, Moscow, St. Petersburg, Stockholm, Turku and others. Great success came in America, when in 1995 the choir won the prestigious international contest in a hard competition of choirs from all over the world. The next American tour won the hearts of the public in San Francisco, Los Angeles, Toronto, Ottawa or Montreal. The choir toured the biggest Japan cities for four weeks with the Opera of the Slovak National Theatre as well. The victory and Grand Prix of the International Choral Competition in Moscow was attained in 2008. The erstwhile choir members may be found among the soloists of the Opera of the Slovak National Theatre, members of the Slovak Philharmonic Choir or Orchestra, in musical performances on the stage of the New Scene. Some became composers, conductors or musicologists. Many of them perform music and sing in amateur music ensembles.

Martin LEGINUS
(1980, Snina)

po absolvovaní gymnázia študoval dirigovanie na Štátnom konzervatóriu v Bratislave pod vedením Zdeňka Bílka. V štúdiu pokračoval na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v triede popredného slovenského dirigenta Ondreja Lenárda. Ešte počas vysokoškolských štúdií absolvoval aj majstrovské kurzy u slávneho

Kurta Masura, bývalého šéfdirigenta newyorskej filharmónie, následne absolvoval semestrálnu stáž v opere v Detmolde (Nemecko).
Od roku 2006 pravidelne spolupracuje so Štátnym komorným orchestrom Žilina. V rámci festivalu Dni starej hudby sa v júni 2007 predstavil i v Koncertnej sieni Slovenskej filharmónie koncertným uvedením Gluckovej opery **Orfeus a Eurydika,** ktorú naštudoval v spolupráci s Musicou aeternou. V lete toho istého roka spolupracoval aj s košickou Štátnou operou a sólistom Miroslavom Dvorským, následne s orchestrom Štátnej filharmónie Košice a sólistom - klaviristom Mariánom Lapšanským.
Od septembra 2006 spolupracoval v Slovenskom národnom divadle ako asistent Ondreja Lenárda pri naštudovaní opier **Sedliacka česť, Komedianti** a **Bohéma.** V SND debutoval 31. januára 2007 úspešným záskokom v balete Arama Chačaturiana **Spartakus.** Od roku 2008 je stálym dirigentom SND. V sezóne 2007/2008 dirigoval balety **Labutie jazero, Spiaca krásavica, Spartakus** a operu **Martin a Slnko** Tibora Freša.
V sezóne 2008/2009 uviedol vo vlastnom naštudovaní Prokofievov balet **Ivan Hrozný** a Čajkovského balet **Luskáčik**, dirigoval aj operu Predaná nevesta Bedřicha Smetanu.
V aktuálnej sezóne 2009/2010 asistoval rakúskemu dirigentovi Friedrichovi Haiderovi v novej produkcii Mozartovej **Čarovnej flauty.**
V lete 2009 vystúpil na najväčšom slovenskom letnom festivale pod holým nebom Bažant Pohoda v Trenčíne, kde dirigoval spoločný koncert orchestra budapeštianskej Štátnej opery a Slovenského národného divadla.
Následne debutoval na pódiu viedenského i berlínskeho Konzerthausu.

Martin LEGINUS

(b. 1980, Snina)

having finished grammar school he embarked on a study of conducting at the State Conservatoire as a student of Zdeněk Bílek, and later at the Academy of Performing Arts in Bratislava with prominent Slovak conductor Ondrej Lenárd. Already as a student of the Academy, he participated in master courses led by famous Kurt Masur, former music director of the New York Philharmonic, and for one term, he co-operated with Opera House in Detmold, Germany.
Since 2006 he has regularly collaborated with the Slovak Sinfonietta Žilina.
In the framework of the Days of Early Music Festival, he appeared in the Concert Hall of the Slovak Philharmonic with the concert performance of Gluck's **Orfeo ed Euridice** together with the Musica aeterna ensemble. During the summer 2007, he co-operated with the State Theatre Košice and the soloist Miroslav Dvorský, later on also with the Slovak State Philharmonic Košice and the soloist, pianist Marián Lapšanský.
As an assistant of Ondrej Lenárd, he participated in the study of opera productions Mascagni's **Cavalleria rusticana,** Leoncavallo's Pagliacci and Puccini's La Bohème in the Slovak National Theatre. His opera debut was a successful short notice conducting of Aram Khachaturian's ballet Spartacus in 2007. Since 2008, he has been a conductor of the Opera of the Slovak National Theatre. In the season 2007/2008, he conducted Tchaikovsky's ballets **The Swan Lake** and **The Sleeping Beauty**, **Spartacus** and Tibor Frešo's **Martin and Sun,** in 2008/2009 Prokofiev's ballet **Ivan the Terrible,** Tchaikovsky's **The Nutcracer** and opera **The Bartered Bride** by Smetana. The current season has brought him the position

Magdaléna ROVŇÁKOVÁ

Po absolvovaní hry na klavíri na bratislavskom Štátnom konzervatóriu sa na Vysokej škole múzických umení venovala zborovému dirigovaniu u Petra Hradila a doktorandské štúdium absolvovala pod vedením Juraja Haluzického. Už počas štúdia sa zaoberala prácou v detských a miešaných amatérskych telesách, ako Lúčnica, Akademický spevácky zbor, Bratislavský detský zbor a i. a ako doktorandka sa zamerala na problematiku chlapčenských zborov. V tom čase (1980) neexistoval na Slovensku žiadny chlapčenský zbor, po návšteve Lipska v roku 1981 a silnom zážitku s detským Thomanerchor sa rozhodla založiť aj v Bratislave chlapčenské teleso.
Po ukončení doktorandského štúdia pôsobila M. Rovňáková v profesionálnom miešanom zbore SĽUKu, vyučovala dirigovanie a sluchovú analýzu a viedla Bratislavský chlapčenský zbor. V súčasnosti sa venuje výlučne práci v chlapčenskom zbore, s ktorým nahrala viacero CD, pracuje pre TV a film, rôzne slovenské i zahraničné spoločnosti. Vytvára scenáre hudobno-vzdelávacích programov pre deti a mládež. Vychováva speváčikov k štýlovej interpretácii rôznych žánrov – od gregoriánskeho chorálu cez renesančnú polyfóniu, barokové motetá, klasicistické omše i veľké romantické opery až k dielam hudby 20. storočia. Rovnako vedie chlapcov k interpretácii štylizovaného folklóru aj populárnej hudby. Za roky pôsobenia v Bratislavskom chlapčenskom zbore vychovala stovky speváčikov. Po úvodných sezónach, keď teleso fungovalo v detskom zložení, rozšírila ho na štvorhlasné vokálne teleso (soprán, alt, tenor, bas).
Pod vedením Magdalény Rovňákovej sa zbor vyvinul na prvotriedne zborové teleso svetovej úrovne, o čom svedčí jeho účinkovanie na mnohých domácich i zahraničných pódiách a v prvotriednych

of an assistant to an Austrian conductor Friedrich Haider at Mozart's **The Magic Flute.**
In the summer 2009, Martin Leginus appeared in the biggest Slovak summer open-air festival Bažant Pohoda in Trenčín, where he conducted the joint concert of the orchestras of Budapest Hungarian State Opera and Slovak National Theatre. Afterwards followed his debuts on the stages of Wiener Konzerthaus and Konzerthaus Berlin.

Magdaléna ROVŇÁKOVÁ

studied the piano playing at the Bratislava State Conservatoire, choral conducting at the Academy of Performing Arts with Peter Hradil and later on as a post-graduate with Juraj Haluzický. Still as a student, she worked with children and mixed amateur choirs ("Lúčnica", Academic Singing Choir, Bratislava Children's Choir etc.). Her dissertation focused on the issue of boys' choirs.
At that time (1980) no boys' choir existed in Slovakia, although in nearby Vienna or Leipzig one may find such choirs of excellent quality. In 1981, she visited the Thomanerchor in Leipzig and the intense experience resulted in decision to establish boys' vocal body in Bratislava. Finishing her post-gradual studies, M. Rovňáková started to work in a mixed choir of the "SĽUK"(Slovak National Artistic Ensemble), she taught conducting and listening analysis and led the Bratislava Boys' Choir. Currently, she works in the boys' choir exclusively. She has recorded several CDs with it, participates in TV and film productions of Slovak or foreign companies. She has written several scripts for music-educational programmes for the children and youth. The young singers of the choir are brought up to stylistic performance of various

umeleckých produkciách. Magdaléna Rovňáková pripravuje pestrú a pútavú dramaturgiu, vyberá pre speváčikov hudbu, ktorá ich oslovuje a zároveň vzdeláva a posúva ich „muzikantský" obzor. Spolupracuje so slovenskými skladateľmi, ktorí venujú zboru svoje skladby, ale aj aranžujú pre chlapčenské obsadenie známe svetové hudobné skvosty.

Adriana KUČEROVÁ
(1976, Lučenec)

Slovenská sopranistka absolvovala vokálne štúdium na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v triede Viktórie Stracenskej a na Národnom konzervatóriu **(Conservatoire Supérieur de Musique et Danse)** vo francúzskom Lyone. Na svojom konte má viacero ocenení z medzinárodných súťaží, k najvýznamnejším patrí 1. cena, absolútne víťazstvo a zisk ďalších štyroch ocenení na prestížnej medzinárodnej súťaži **Hanns Gabor Belvedere** vo Viedni v roku 2005.

genres – from the Gregorian chant, Renaissance polyphony, Baroque motets, Classicist masses and great Romantic operas to the 20th century compositions. Moreover, the boys have performed stylized folklore as well as pop music. During the years, she has been collaborating with this choir Rovňáková has fostered hundreds of little singers. After the initial seasons, when the choir worked in children's setup, it developed in four-voice vocal body (soprano, alto, tenor, bass). Under the leadership of Magdaléna Rovňáková, the choir developed into an excellent choral ensemble of world quality, proven by its performance on many domestic and foreign stages and in superb productions. M. Rovňáková prepares rich and interesting programme, chooses the music which appeals to singers, teaches them and broadens their music horizon. She co-operates with Slovak composers, who dedicate their pieces to the choir, and arrange famous music jewels for the boys.

Adriana KUČEROVÁ
(b. 1976, Lučenec)

Slovak soprano has graduated from **Bratislava Academy of Music and Drama** where she studied with Viktória Stracenská and **Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse in Lyon,** France, in singing. There are many various awards from international competitions on her home shelf, the **First Prize** and **Absolute Winner** as well as other four awards in the prestigious Viennese international competition **Hans Gabor Belvedere 2005** belong to the most important of them. She was awarded the **Literary Fond Prizes** for the extraordinary achievement twice and in 2005, she was a nominee for the **Theatre Award 3 "Divadelné dosky Nitra"** for the role of **Morgana** in Handel's

Za mimoriadny umelecký výkon jej bola dvakrát udelená **Cena Literárneho fondu** a v roku 2005 získala nomináciu **Divadelné dosky Nitra** za postavu Morgany v Händlovej opere Alcina. Je držiteľkou ďalších ocenení Ceny Tatra banky a Krištáľového krídla udeľovanými významným osobnostiam Slovenska – v jej prípade za oblasť hudby. V minulom roku dostala aj Cenu ministra kultúry. V Opere Slovenského národného divadla pôsobí od roku 2004, od r. 2005 ako jej sólistka. Účinkuje v inscenáciách Alcina (G. F. Händel), Rusalka (A. Dvořák), Nápoj lásky (G. Donizetti), Peter Grimes (B. Britten) a i.
Prvé zahraničné ponuky prišli pre mladú sopranistku zo Salzburgu, kde sa v rámci Mozartovho roku 2006 predstavila na festivale **Salzburger Festspiele** naštudovaním a predvedením roly Serpetty v inscenácii Mozartovej opery **La finta giardiniera.** Nasledovalo pozvanie z Milánskej La Scaly na účinkovanie v opere Dido a Aeneas (H. Purcell) a z Mníchovskej štátnej opery v inscenácii Werther J. Massenet).
Adriana Kučerová účinkovala pod taktovkou svetoznámych dirigentov R. Muttiho, I. Boltona, Ch. Hogwooda, D. Orena, J. Bělohlávka, S. Cambrelinga a ďalších. Realizovala celý rad koncertných vystúpení v kultúrnych metropolách Európy – Salzburgu, Viedni, Paríži, Ravenne, Mníchove, Varšave a i. Jej ďalšie významné umelecké projekty v roku 2007 zahŕňali o.i. veľkonočný koncert v Janove a operné predstavenia Mozartovej **La finta semplice** vo Viedni. V rokoch 2007 a 2008 sa predstavila na opernom festivale v Glyndebourne (V. Británia), kde stvárnila postavu Gretel z opery Hänsel und Gretel (E. Humperdinck). V roku 2008 sa mladá umelkyňa uviedla aj v novej produkcii opery **The Rake´s Progress** (Život roztopašníka) Igora Stravinského, vedenej dirigentom Nikolausom Harnoncourtom v **Theater an der Wien,** Rakúsko.

opera Alcina. In addition, she is holder of two special awards - the Prize of Tatra Bank Slovakia and Crystal Wing – by which Slovak personalities in various spheres of social life have been awarded for significant achievements acknowledged in different fields of their activities and Adriana has got these awards for music. In last year, she attained the Prize of Minister of Culture of the Slovak Republic as well.
Adriana made her debut in **Slovak National Theatre Opera** in 2004, and became its soloist in 2005. Since then, she has been engaged here for the stage productions of **Alcina** (G. F. Handel), **Rusalka** (A. Dvořák), **L'Elisir d'Amore** (G. Donizetti), **Peter Grimes** (B. Britten) and some others. Among the first invitations for this young talented soprano from abroad was the offer of the Austrian Salzburg in the frame of the **Year of Mozart 2006** to study and sing in the **Salzburger Festspiele** event – the role of Serpetta in Mozart opera staging of **La Finta Giardiniera** (The Pretend Gardener). Famous **Milan Teatro alla Scala's** invitation to perform in **Dido and Aeneas** (H. Purcell) followed afterwards together with that of the **Munich Staatsoper** for the stage opera production of **Werther** (J. Massenet). **Adriana Kučerová** has featured under the baton of prominent world conductors such as R. Mutti, I. Bolton, Ch. Hogwood, D. Oren, J. Bělohlávek, S. Cambreling, K.Ono, and others.
Her glittering soprano has been also heard in concerts in **Salzburg and Vienna** (Austria), **Paris** (France), **London** (Great Britain), **Ravenna** (Italy), **Munich** (Germany), **Warsaw** (Poland), **Prague** (Czech Republic) et al.
In 2007, her highlights were: the **Easter Concert** in **Genoa** (Italy), Mozart opera performance **La Finta** Semplice (The Pretended Simpleton) in **Vienna,** (Austria) and **Glyndebourne Opera**

Rok 2009 priniesol ďalšie významné ponuky, predovšetkým to bola spolupráca so svetoznámym dirigentom Danielom Barenboimom v operných produkciách Fidelia (L. van Beethoven) na prestížnom festivale Salzburger Festspiele a Carmen v slávnej milánskej La Scale (ako Frasquita), či s Kentom Naganom v Paríži, kde naštudovala postavu Sophie v Massenetovej opere Werther. Na opernom festivale v anglickom Glyndebourne účinkovala v minulom roku
v operných predstavenia Falstaffa (G. Verdi/ Nanetta) a stvárnila aj postavu Adiny v opere Gaetana Donizettiho Nápoj lásky (L´elisir d´amore). V marci 2010 sa predstavila aj na americkom kontinente v opernom dome v Dallase, v postave Noriny Donizettiho opery Don Pasquale.
Je častým hosťom na slovenskej koncertnej scéne i v Českej republike, koncertovala na medzinárodných hudobných festivaloch Pražská jar, Bratislavské hudobné slávnosti, Stredoeurópskom festivale koncertného umenia v Žiline i na letnom open-air festivale Musica Viva v Bratislave.

Festival (Great Britain) - appearance in the role of **Gretel (Hänsel und Gretel,** E. Humperdinck) conducted by **Kazushi Ono.** In 2008, she performed in the new production of **The Rakes Progress** (I. Stravinsky) led under the baton of **Nikolaus Harnoncourt** in the **Theater an der Wien,** Austria.
In 2009, the highlights for Adriana Kučerová were cooperations with famous conductors - Daniel Barenboim in opera productions of Fidelio by Ludwig van Beethoven at the Salzburger Festspiele and of Carmen in Milan´s Teatro alla Scala (as Frasquita) or featuring in a role of Sophie in the opera Werther by Jules Massenet under conducting by Kent Nagano.
At the Opera festival in Glyndebourne, she appeared in the role of Adina in Donizetti´s opera L´Elisir d´Amore and in opera production of Falstaff by Giuseppe Verdi.
In March 2010, she was scheduled for the new production of the opera Don Pasquale by G. Donizetti as Norina in the Opera House in Dallas.
The young soprano is frequent guest also on concert stages in Slovakia and the Czech Republic appearing particularly in renowned international music festivals such as the Prague Spring, the Bratislava Music Festival, the Central European Music Festival and the Open-air Musica Viva festival in Bratislava.

Terézia KRUŽLIAKOVÁ

(b. 1978, Banská Bystrica)

comes from in Slovakia acclaimed Babjak´s family of musicians which has created the perfect position for building her professional career. She studied singing first with Dagmar Rohová-Boksová at the Conservatoire of **Ján Levoslav Bella** in Banská Bystrica and afterwards, at the Academy of Music and Drama

Terézia KRUŽLIAKOVÁ
(1978, Banská Bystrica)

pochádza z hudobníckej rodiny Babjakovcov z Banskej Bystrice, kde získala vynikajúci základ pre svoju profesionálnu dráhu. Spev študovala na Konzervatóriu Jána Levoslava Bellu v Banskej Bystrici pod pedagogickým vedením Dagmar Rohovej-Boksovej a na Vysokej škole múzických umení v Bratislave u Zlatici Livorovej, ktorú absolvovala v roku 2004. Po úspešných prezentáciách na domácich speváckych súťažiach (Súťaž študentov slovenských konzervatórií v roku 1997 a Celoslovenská spevácka súťaž Imricha Godina o rok neskôr), dosiahla mladá mezzosopranistka niekoľko výrazných úspechov na medzinárodných speváckych súťažiach. V roku 2001 získala v juniorskej kategórii 1. cenu v interpretácii operného repertoáru na Medzinárodnej speváckej súťaži **Antonína Dvořáka** v Karlových Varoch (Česká republika). O rok neskôr sa stala víťazkou I. kategórie Medzinárodnej speváckej súťaže **Mikuláša Schneidra-Trnavského** v Trnave, odkiaľ si odniesla aj **Cenu Hudobného fondu za najlepšiu interpretáciu hudby 20. storočia** a Cenu kanadsko-slovenského hudobného fondu s ponukou účinkovania v kanadskom Montreale. V roku 2003 opäť zvíťazila na medzinárodnej speváckej súťaži **Ady Sary** v poľskom meste Nowy Sącz a získala zároveň pozvanie koncertovať na pôde Varšavskej komornej opery. V roku 2004 obsadila 1. miesto na medzinárodnej speváckej súťaži **Totti del Monte,** ktorá sa konala v talianskom Trevise. Zároveň získala aj Cenu publika **Premio Belussi,** možnosť absolvovania interpretačného kurzu pod vedením Reginy Resnik a realizovania série vystúpení v tamojšom opernom dome. Tieto sa aj uskutočnili v novembri a decembri 2004.
Prvé koncertné a operné skúsenosti získala na pôde Štátnej opery v Banskej Bystrici. V

in Bratislava with Zlatica Livorová. She graduated from the Academy in 2004. After a successful presentation in singing competitions in Slovakia (e.g. Slovak Conservatoires´ Competition and Singing Competition of Imrich Godin), the young mezzo-soprano won many prizes at various international singing competitions.
In November 2001, she won the first prize in the junior category of opera singing at the **Antonín Dvořák** International Voice Competition in Karlovy Vary, the Czech Republic. In 2002, she was awarded the first prize (in the 1st category) together with some special prizes at the **Mikuláš Schneider-Trnavský** Singing Competition in Trnava, Slovakia. The special prizes included the Prize of the Slovak Music Fund for the best rendition of the song by Slovak composer and the Prize of the Canadian-Slovak Music Fund with an offer to give a performance in Canadian Montreal. In the following year, she won the first place at the **Ada Sary** International Singing Competition taking place in Nowy Sącz, Poland. Being awarded this prize, she was enabled to appear on the stage of the Warsaw Chamber Opera. In 2004, she was awarded the first prize together with the Public prize **Premio Belussi** at the **Totti del Monte** International Singing Competition in Italian Treviso. Thanks to this successful performance, she was invited to attend an international master class led by Regina Resnik and to give a series of concerts in Treviso´s Opera House. She carried out these host performances in November and December 2004.
Terézia Kružliaková has gained the first concert and opera experience on the stage of the Opera in Banská Bystrica. She made her debut on the stage of the Opera of the Slovak National Theatre as the **Third Boy** in the production of Mozart´s Magic Flute and as **Meg Page** in Verdi´s Falstaff. On the stage of the Slovak first opera

Opere Slovenského národného divadla v Bratislave debutovala v postavách Tretieho chlapca v Mozartovej Čarovnej flaute a **Meg Page** vo Verdiho Falstaffovi. K ďalším rolám, ktoré stvárnila a stvárňuje na našej prvej opernej scéne patria Baba v Dubovského rozprávkovej opere Tajomný kľúč, Flóra a Laura vo Verdiho operách Traviata a Luisa Miller, **Varvara** v Janáčkovej opere Káťa Kabanová.
Od roku 2003 hosťuje v Štátnej opere Praha ako **Musetta** v Leoncavallovej Bohéme. S úspechom sa predstavila aj v postave Rosiny v Barbierovi zo Sevilly, v opernej produkcii, ktorú uviedlo Divadlo Aréna v Bratislave. Túto postavu stvárnila aj v novembri 2005 v divadle **Teatro Coliseo** v portugalskom Porte. Na doskách opery SND v Bratislave stvárňuje aj postavy - **Oľgu** v Čajkovského opere Eugen Onegin, **Suzuki** v Madame Butterfly od G. Pucciniho, **Orsini** v opere Lucrezia Borgia od G. Donizettiho a **Siebel** vo Faustovi od Ch. Gounoda.
Mladá umelkyňa realizovala celý rad koncertných vystúpení, či už so svojimi bratmi alebo s ďalšími interpretmi. Účinkovala na niekoľkých hudobných festivaloch na Slovensku a v Českej republike (Pražskej jari, Bratislavských hudobných slávnostiach, Festivale súčasnej hudby a opernej časti Zvolenských hier zámockých vo Zvolene, Festivale **Carla Dittersa von Dittersdorf** v Jeseníkoch, Stredoeurópskom festivale koncertného umenia v Žiline a i.). V rámci prehliadky víťazov medzinárodných speváckych súťaží sa predstavila v roku 2002 aj publiku v kanadskom Montreale, kde si získala aj sympatie divákov a priniesla si jedinú udeľovanú cenu, Cenu publika.
Terézia Kružliaková spolupracuje s poprednými domácimi orchestrálnymi a vokálnymi telesami (Slovenská filharmónia, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Slovenský filharmonický zbor a i.) a v rámci Dní kultúry

stage, she has created the roles of Baba in the fairy tale opera the Secret Key **Tajomný kľúč** by Dubovský, **Flora** and **Laura** in Verdi´s operas La traviata and Luisa Miller, the role of **Varvara** in Janáček´s Káťa Kabanová among others. Since 2003, she has given host performances as Musetta in Leoncavallo´s opera I Pagliaci on the stage of the Prague State Opera. She sang with a great success the role of **Rosina** in Rossini´s **Il barbiere di Siviglia,** in the opera production carried out by the Aréna Theatre in Bratislava.
In November 2005, she appeared in the Teatro Coliseo in Porto (Portugal) singing the same role. Her further engagements in the home operatic scene have included roles of **Olga** in Tchaikovsky's Eugéne Onegin, of **Suzuki** in Madama Butterfly by G. Puccini, of **Orsini** in the opera Lucrezia Borgia by G. Donizetti and of **Siebel** in Gounod' Faust.
The young artist has given many concert performances together with her brothers and other artists. She has sung at many music festivals in Slovakia and the Czech Republic including the Prague Spring International Music festival, Bratislava Music Festival, Festival of Contemporary Music and opera part of the Zvolen Castle´s Plays, Central European Music Festival in Žilina, Festival of Carl Ditters von Dittersdorf in Jeseníky etc.). In 2002, she represented Slovakia in Canadian Montreal, where she gave concert within the Parade of the winners of international singing contests and she was awarded the only prize, the Public prize. She has collaborated with foremost Slovak orchestral and vocal bodies such as the Slovak Philharmonic, the Slovak Radio Symphony Orchestra and Slovak Philharmonic Choir. In the course of the Days of the Slovak Culture in the Russian Federation, in September 2004, she performed with the Moscow Academic Symphony Orchestra under the baton of Slovak conductor Rastislav

Slovenskej republiky v Ruskej federácii na jeseň 2004 vystúpila aj s Moskovským akademickým symfonickým orchestrom pod dirigentskou taktovkou Rastislava Štúra. V tom istom roku absolvovala s orchestrom a operným ansámblom SND aj koncertné turné v Japonsku.
Jej aktuálne angažmán zahrňuje popri účinkovaní na domovskej opernej scéne aj hosťovanie v Janáčkovej opere v Brne, kde sa v tejto sezóne predstaví v postave Angeliny ? v opere Gioacchina Rossiniho Popoluška.

Štefan KOCÁN
(1972, Trnava)

Patrí k pozoruhodným zjavom mladšej generácie slovenských vokálnych interperetov. Absolvoval bratislavské Konzervatórium a Vysokú školu múzických umení v Bratislave v triede Hany Štolfovej-Bandovej, v štúdiách pokračoval na Konzervatóriu vo Viedni v triede svetoznámeho basistu Jevgenija Nesterenka. Svoje vokálne umenie si zdokonaľoval v majstrovských interpretačných kurzoch v Piešťanoch pod vedením svojho profesora a vo Viedni, kde spolupracoval s Walterom Berrym.
Je laureátom a držiteľom cien z renomovaných speváckych súťaží: svetoznámej interpretačnej súťaže P. I. Čajkovského v Moskve (2002), **Hanns Gabor Belvedere** vo Viedni (osobitná cena - angažmán v Komornej opere v sezóne 2001/2002), z Medzinárodnej speváckej súťaže **Lucie Poppovej** v Bratislave (1999), **Antonína Dvořáka** v Karlových Varoch (1996), **Mikuláša Schneidra-Trnavského** v Trnave (2000). Významným ocenením jeho interpretačných kvalít je udelenie ceny **Eberhard Waechter-Förderungspreiss 2004** za stelesnenie postavy Inkvizítora v opere Giuseppe Verdiho Don Carlos.
Po štúdiách (v sezóne 2002/2003) Štúr. In the same year, she undertook a tour in Japan with the Opera orchestra and ensemble of the Slovak National Theatre.
Her most recent engagement includes featuring the role of Angelina in the opera La Cenerentola by Goacchino Rossini in the Janáček Opera Brno.

Štefan KOCÁN
(b. 1972, Trnava)

A remarkable figure of younger generation of vocalists. Having graduated from Bratislava Conservatoire and Academy of Music (in the class of Hana Štolfová-Bandová), he went on with his studies at Vienna Conservatoire in the class of the world-famous bass singer Yevgeny Nesterenko. He has promoted his vocal mastery in international master classes in Piešťany under the guidance of Yevgeny Nesterenko and in Vienna in collaboration with Walter Berry.
He became a Laureate and holder of the prestigious singing competitions awards: Moscow - **P. I. Tchaikovsky** world-known music competition (Russia 2002), **Hanns Gabor Belvedere** in Vienna (Special prize – engagement in the **Wiener Kammer Oper** in the season 2001/2002,

sa stal sólistom opery Landestheater v Linzi, kde pôsobil do roku 2006. Ďalšie stále angažmán nasledovalo v opere vo švajčiarskom Bazileji, spoluprácu s divadlom ukončil v roku 2008. Na týchto operných scénach stvárňoval viaceré hlavné postavy basového repertoáru, napr. Filip II (G.Verdi/Don Carlo), Mefisto (Ch.Gounod), Sarastro (W.A.Mozart/Čarovná flauta), Osmin (W.A. Mozart/Únos zo Serailu), Banco (G. Verdi/Macbeth), Mustafu (G. Rossini/Talianka v Alžíri), Falstaff (O. Nicolai/Veselé paničky z Windsoru) a iné. V roku 2005 debutoval vo viedenskej **Staatsoper** pod vedením svetoznámeho Seiji Ozawu a po boku opernej divy Edity Gruberovej ako Komtúr (W.A. Mozart/Don Giovanni) a ako Veľký Inkvizítor (G. Verdi/ Don Carlo) s Patom Burchuladzem, Dimitrijom Hvostorovským, Miriam Gauciovou a Johanom Bothom. Medzi jeho najvýznamnejšie kreácie na operných scénach patria aj Lekár (G. Verdi/Macbeth s Mariou Guleghinou a Carlosom Álvarezom) v španielskom **Teatro del Liceo** v Barcelone a Komtúr (W.A. Mozart / Don Giovanni), Handwerksbursche (A. Berg / Wozzeck) a Neptun (W. A. Mozart / Idomeneo) v **L´Opera de Nice** vo Francúzsku, Filip II (G. Verdi/Don Carlo) v Nemecku (v Kasseli). Vo viedenskej Štátnej opere (Staatsoper Wien) žiari jeho hviezda v postavách Veľkého Inkvizítora (spoluúčinkuje so spevákmi zvučných mien ako Ferrucciom Furlanettom, Dolorou Zajick, Danielou Dessi...), Filip II, Sarastro, Raimondo (G. Donizetti/Lucia di Lammermoor), Banco, Guardiano (G. Verdi/La forza del destino). Umelec účinkoval aj v ďalších významných operných domoch napr. Opere Garnier v Paríži, Opere Nomori v Tokyu, Opere v Kolíne nad Rýnom, Štátnej opere v Mníchove (debut ako Zaccario vo Verdiho opere Nabucco v minulom roku), Teatro Communale v Modene a Ferrare (Taliansko), opätovne v Teatro del Liceo v Barcelone a i.

Austria), from the **Lucia Popp** International Singing Competion (3rd prize, SR 1999) , **Antonín Dvořák** in Carlsbad (CZR 1996), **Mikuláš Schneider-Trnavský** in Trnava (2nd prize and the **Prize of the Music Centre,** SR 2000). His high rendition qualities have been awarded with the prize for young artists **Eberhard Waechter-Förderungspreiss 2004** for the Grand Inquisitor creation in Giuseppe Verdi's Don Carlos.

In seasons 2002–2006, Štefan Kocán was engaged as a soloist in the Austrian opera house **Landestheater Linz,** followed from 2006 to 2008 in the Opera House in Basel, where he depicted several main characters of the bass repertory, e.g. Philip II (G. Verdi/Don Carlo), Mefisto (Ch. Gounod/ Faust), Sarastro (W. A. Mozart/The Magic Flute), Osmin (W. A. Mozart/The Abduction from the Seraglio), Banco (G. Verdi/ Macbeth), Mustafa (G. Rossini/L´Italiana in Algeri), Falstaff (O. Nicolai/Merry Wives of Windsor) at al.

In 2005, he made his debut in the Vienna **Staatsoper** under the world-famous Seiji Ozawa and by the opera diva Edita Gruberova as a Commedatore (W. A. Mozart /Don Giovanni) and as The Grand Inquisitor (G. Verdi/Don Carlo) with Pata Burchuladze, Dimitri Hvostorovsky, Miriam Gauci and Johann Botha. Among his great creations on the opera stages rank also Doctor (G. Verdi / Macbeth with Maria Guleghina and Carlos Alvarez) in the Spanish **Teatro del Liceo** in Barcelona and Commendatore (W. A. Mozart / Don Giovanni), **Handwerksbursche** (A. Berg / Wozzeck) and Voice of Nettuno (W. A. Mozart / Idomeneo) in L´Opera de Nice in France, Filippo II (G. Verdi/Don Carlo) in Germany (Kassel). His star lit in the Staatsoper in Vienna as the Grand Inquisitor (performing e.g. with Ferruccio Furlanetto, Dolora Zajick, Daniela Dessi...), Philip II, Sarastro, Raimondo (G. Donizetti / Lucia di Lammermoor), Banco, Guardiano (G. Verdi / La forza del destino).

Vrcholom jeho sezóny 2009/10 bolo úspešné účinkovanie v najprestížnejšom opernom dome sveta - Metropolitnej opere v New Yorku v októbri 2009, kde sa s úspechom predstavil v úlohe Kráľa vo Verdiho opere Aida. V tejto a v budúcich sezónach pribudne k nej stvárnenie ďalších veľkých postáv z opier G. Verdiho ako Ferrando (Trubadúr), Sparafucile (Rigoletto), Ramfis (Aida), Veľký Inkvizítor (Don Carlo) a Komtúr (Don Giovanni) W. A. Mozarta.
Ďalšie angažmány zahŕňajú predstavenia v Lyrickej opere v Chicagu, Mníchovskej štátnej opere, Kolínskej opere, opere Santiaga de Chile a i.
Jeho repertoár okrem operných postáv zahŕňa aj významné diela vokálno-inštrumentálnej literatúry, napr. Requiem G. Verdiho, W. A. Mozarta, 9. symfónia L. van Beethovena, Stabat mater G. Rossiniho, aj viaceré kantáty J. S. Bacha a diela G. F. Händla, J. Haydna, W. A. Mozarta, F. Schuberta, G. Pucciniho a ďalších významných skladateľov.
Venuje sa aj interpretácii komornej vokálnej literatúry, zahŕňajúcej širokú paletu diel skladateľov rôznych období.
Štefan Kocán vystupuje na koncertných pódiách a hudobných festivaloch u nás doma i v zahraničí, vo Francúzsku, Švajčiarsku, Rakúsku, Maďarsku, Taliansku, Španielsku, Českej republike, Malajzii, Thajsku, Singapure, Japonsku, USA a i.

In addition, he has performed in opera houses in Paris (Opera Garnier), Tokyo (Opera Nomori), Cologne, Munich (State Opera), Modena and Ferrara (Teatro Communale) in Italy and others.
In last concert season, he made his successful debut in the Munich State Opera (Germany) appearing in the role of Zaccaria from Nabucco by G. Verdi.
In season 2009/10, the highlight in his opera career was his debut on the stage of famous Metropolitan Opera in New York, where he featured in the role of the King in Verdi´s opera Aida in October 2009. Soon afterwards, he is scheduled to perform in its opera productions appearing in big roles of bass repertoire as Ferrando (Il Trovatore), Sparafucile (Rigoletto), Ramphis (Aida) and Grand Inquisitor (Don Carlo) by G. Verdi as well as Commendatore (Don Giovanni) by W. A. Mozart.
His future engagements include performances in Lyric Opera in Chicago, State Opera Munich, Opera of Cologne, of Santiago de Chile et al.
Besides the operatic roles, his repertoire also includes the major works of the vocal-orchestral literature, e.g. Requiem by G. Verdi, W. A. Mozart, The 9th Symphony by L. van Beethoven, Stabat Mater by G. Rossini, as well as several cantatas by J. S. Bach and works by G. F. Handel, J. Haydn, W. A. Mozart, F. Schubert, G. Puccini and other major composers.
He devotes himself also to the chamber music literature, covering a large palette of various music composers.
Štefan Kocán has appeared on the concert stages and festivals at home and abroad, in France, the Switzerland, Austria, Hungary, Italy, Spain, the Czech Republic, Malaysia, Thailand, Singapore, Japan, the U.S.A. etc.

Sobota 24. apríl 19:00

Záverečný koncert festivalu

PETROHRADSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER (Rusko)
Jurij GILBO, dirigent (Rusko)
Sergej NAKARIAKOV, trúbka (Rusko)

Edward Elgar (1857-1934)
Serenáda pre sláčikový orchester op. 20
Allegro piacevole
Larghetto
Allegretto

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)
Koncert pre husle a sláčikový orchester d mol (1822)
(úprava pre trúbku)
Allegro
Andante
Allegro

—

Vyhlásenie držiteľa Ceny hudobnej kritiky SFKU 2010 a ďalších ocenení

Piotr Iľjič Čajkovskij (1840-1893)
Serenáda pre sláčikový orchester op. 48
Pezzo in forma di sonatina
Valčík
Elégia
Finále. Tema russo

Jean-Baptiste Arbar (1825-1889)
Benátsky karneval pre trúbku a orchester

Saturday 24th April 7:00

Closing Concert of the Festival

RUSSIAN CHAMBER PHILHARMONIC ST. PETERSBURG (Russia)
Juri GILBO, conductor (Russia)
Sergei NAKARIAKOV, trumpet (Russia)

Edward Elgar (1857-1934)
Serenade for String Orchestra, Op. 20
Allegro piacevole
Larghetto
Allegretto

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)
Concerto for Violin and String Orchestra in D minor (1822)
(arrangement for trumpet)
Allegro
Andante
Allegro

—

Announcement of the Holder of the Music Critics' Prize 2010 and other prizes

Pyotr Ilyitch Tchaikovsky (1840-1893)
Serenade for String Orchestra, Op. 48
Pezzo in forma di sonatina
Valse
Elegy
Finale. Tema russo

Jean-Baptiste Arban (1825-1889)
Carnival in Venice for Trumpet and Orchestra

Komorné sláčikové orchestre boli rozhodujúcou a hybnou silou pri znovuobjavovaní diel Giuseppe Torelliho, Arcangela Corelliho, Francesca Saveriu Geminianiho a ďalších barokových majstrov. Bohatstvo alžbetínskeho repertoáru pre sláčikové nástroje svedčilo o tom, že anglickí skladatelia mali sláčikový súbor vo veľkej obľube. Svoje diela mu venoval nielen Benjamin Britten a jeho súčasníci (Ralph Vaugham Williams, Michael Tippett), ale aj jeho predchodcovia – Frank Bridge, Gustav Holst, Peter Warlock, Lennox Berkeley. a Edward Elgar.
Sir Edward Elgar, jedna z prvých významných osobností renesancie anglickej hudby 19. storočia, vstúpil na stagnujúcu hudobnú scénu na sklonku viktoriánskej doby. Pochádzal zo skromných pomerov rodiny obchodníka s hudobninami, dobrého huslistu a organistu v katolíckom kostole sv. Juraja v Broadheate. Napriek vzácnemu hudobnému zázemiu zostal Elgar po celý život v podstate samoukom.
Túžil študovať na Lipskom konzervatóriu, no rodičia pre neho vybrali dráhu úradníka v advokátskej kancelárii. Po roku post úradníka opustil a začal vypomáhať v rodinnom obchode vo Worcestri.
Tu sa opäť dostal k hudbe a postupne si vybudoval povesť dobrého učiteľa hudby. Už v tomto čase sa popri hre na husliach (v roku 1877 krátko navštevoval hodiny hry na husliach u Adolfa Politzera) zavše venoval aj kompozičnej činnosti. Napriek tomu, že od roku 1879 bol mimoriadne vyťažený hraním a dirigovaním orchestra vo worcesterskom klube a neskôr viedol Stockley's Orchestra v Birminghame, jeho ambície siahali ďalej. Študoval a zoznamoval sa s dielami Roberta Schumanna aj Richarda Wagnera.
Vplyv na jeho hudobný rast mala aj hudba Franza Liszta, Césara Francka a Antonína Dvořáka, s ktorou sa zoznámil v roku 1884 pri príležitosti osláv 800. výročia worcesterskej katedrály počas zborového festivalu Three Choirs Festival. V 90. rokoch 19. storočia sa Elgar postupne prepracoval k povesti skladateľa festivalových kantát, ale ešte stále mu to nestačilo. „**Načrtol som niekoľko variácií na istú originálnu tému, páčia sa mi, pretože som ich označil menami svojich konkrétnych priateľov...,**" napísal v roku 1898 priateľovi Jaegerovi. Boli to Enigma variácie, ktoré mu po premiére 19. júna 1899 v Londýne po prvý raz priniesli vytúžený úspech a uznanie.
Mnohí anglickí historici hudby pokladajú Edwarda Elgara za najvýznamnejšieho predstaviteľa novodobej anglickej hudby, nakoľko práve on vytiahol anglickú symfóniu zo zabudnutia, do ktorého upadla v predchádzajúcich storočiach.
Ako skladateľ Elgar zasiahol do všetkých hudobných žánrov, vrátane opery a baletu. Ťažiskom jeho tvorby sa však stali kantátové, oratoriálne a symfonické diela. **Serenáda pre sláčikový orchester e mol op. 20**, ktorá je plodom ešte len formujúceho sa štýlu mladého skladateľa, vznikla roku 1892 dva roky po Elgarovom prvom väčšom orchestrálnom diele – predohre **Froissart.** Pôvod tejto skladby treba pravdepodobne hľadať v troch **Skiciach pre sláčiky** (Jarná pieseň, Elégia, Finále), ktoré boli 7. mája 1888 uvedené na koncerte Hudobnej spoločnosti Worcestershire pod taktovkou Edwarda Vinea Halla, ale ktoré sa nikdy nenašli.
Z hľadiska formálnej výstavby nenachádzajú sa v nich objavné momenty – prvá z troch častí **(Allegro piacevole),** ktorá prináša neobyčajne pôvabnú vedľajšiu tému, je vystavaná na jednoduchej živej melódii. V pomalej časti **(Larghetto)** sa po prvý raz prejavuje Elgarovi vlastná bohatá melodická línia opisovaná ako „široký prúd tečúci vpred ticho a pokojne ako jeho rieka **Severn**", a tak zreteľná v jeho neskorších pomalých častiach. Záverečné **Allegretto** prináša nový materiál presiaknutý rytmami ľudovej proveniencie, no viackrát sa vracia

k zamyslenej a túžobnej melódii prvej časti. Niet pochýb, že poslucháčov na Elgarovej hudbe dodnes priťahujú práve jej melódie – vznešené, ušľachtilé a široko klenuté línie, plné citovej hĺbky a romantického ideálu.

„Vyhlasujem ťa za tovariša v mene Mozarta, Haydna a v mene starého Bacha," prihovoril sa svojmu pätnásťročnému žiakovi **Felixovi Mendelssohnovi Bartholdymu** jeho učiteľ Carl Friedrich Zelter. Mendelssohn mal v tom čase za sebou už viac ako sto rôznych kompozičných úloh vrátane trinástich symfónií pre sláčikový orchester (1821–1823) a **Koncertu pre husle a sláčikový orchester d mol** (1822). Hoci sa Mendelssohn k svojim raným dielam (ktoré sa neskôr našli v rukopisoch v jeho pozostalosti) nepriznával, dnes sú tieto malé skvosty súčasťou koncertného repertoáru popredných komorných orchestrov a sólistov.
Rodiskom Felixa Mendelssohna Bartholdyho bol Hamburg, no domovom jeho detských rokov sa stal Berlín, kam sa rodičia presťahovali už v roku 1811. Ako syn bohatého bankára a vnuk filozofa Mosesa Mendelssohna bol od narodenia obklopený porozumením a starostlivosťou. Od útleho detstva mal možnosť získať to najlepšie hudobné vzdelanie, ktoré mu v oblasti kompozície poskytol Carl Friedrich Zelter (neskôr aj Ludwig Berger – klavirista a skladateľ piesní) a v hre na klavíri Munzio Clementi. Dôkladná príprava, ktorú mladý Felix od nich získal, sa čoskoro zúročila. V deviatich rokoch verejne koncertoval, v desiatich začal komponovať a v jedenástich napísal svoje majstrovské dielo – predohru k Shakesperovej hre Sen noci svätojánskej. Nadobudnuté poznatky doplnil rozsiahlou koncertnou cestou po Európe, ktorá sa stala cenným inšpiračným zdrojom pre jeho ďalšiu tvorbu. Bol básnikom, vynikajúcim kresliarom, cestovateľom, dokonca horolezcom. To všetko sa však harmonicky podriadilo veľkému hudobnému talentu. Úspechy k nemu prichádzali samy – v roku 1833 bol menovaný mestským Musikdirektorom v Düsseldorfe, od roku 1835 s krátkou prestávkou až do svojej smrti v roku 1847 viedol lipský Gewandhausorchester. Významným počinom v jeho kariére bolo založenie konzervatória v Lipsku, z ktorého postupne vybudoval vyspelé stredisko vtedajšieho hudobného života. Už ako „zázračný chlapec" si získal srdce Johanna Wolfganga Goetheho, neskôr sa tešil priazni kráľovnej Viktórie a jej kniežacieho manžela.
Hoci jeho sláva vzišla v Anglicku, uznanie získal aj vo vlasti a postupne dozrel v jednu z najoslavovanejších a najmilovanejších osobností svoje doby. Mendelssohnova nesmierne bohatá skladateľská tvorba sa vyznačuje vzletom i pátosom, vyjadreným s ranoromantickou cudnosťou. Cítime v nej virtuozitu, zvukovú opojnosť, ale nestráca sa z nej kontrapunkt vnútornej výpovede a citová rovina je modelovaná vkusne a jemne. **Koncert pre husle a orchester d mol** vznikol v období mladistvého tvorivého zápalu len 13-ročného „zázračného dieťaťa". Teda v čase, keď Mendelssohn absorboval najrôznejšie kompozičné štýly všetkých druhov a žánrov živej nemeckej hudobnej tradície. Osud rukopisu tohto koncertu je tak trochu nešťastný. V roku 1853 ho rodina venovala prominentnému huslistovi Ferdinandovi Davidovi, ktorý roku 1844 premiéroval skladateľov podstatne populárnejší „veľký" **Koncert pre husle a orchester e mol op. 64**. Po rokoch sa rukopis vrátil do vlastníctva Mendelssohnovej rodiny, aby ho o sto rokov neskôr – začiatkom roku 1950 objavil a do tlače pripravil Yehudi Menuhin (súčasne publikoval i ďalšie skladateľovo neznáme dielo – **Sonátu F dur pre husle a klavír**). Yehudi Menuhin bol tiež prvým interpretom, ktorý dielo verejne uviedol. Koncert sleduje klasickú

koncertantnú štruktúru. Prvá časť **Allegro** začína tradičnou inštrumentálnou expozíciou, ktorú už nenájdeme v neskoršom **Husľovom koncerte e mol.** Hlavná téma vyrastá z trochu nervózneho arpeggiového pohybu do bohatých figurácií sólových huslí. V prvej časti nenájdeme typickú sólovú kadenciu, no pred záverom orchester prenechá na chvíľu priestor sólistovi. V pomalej strednej časť **Andante** písanej v kontrastnej durovej tónine už Mendelsohn sólovú kadenciu vypísal podobne, ako v záverečnom finále **(Allegro),** ktoré nasleduje attacca po pomalej časti. Hoci dodnes na koncertných pódiách ožíva najmä populárny „veľký" Mendelssohnov **Husľový koncert e mol,** ani tejto mladíckej prvotine nemožno uprieť brilantnosť a nečakanú kompozičnú zrelosť autora.

Piotr Iljič Čajkovskij, súputník mladého národného hnutia ruského romantizmu, kráčal svojou vlastnou nezávislou cestou. Ako syn zámožného banského inžiniera prežil idylické detstvo na Urale, no už tu sa prejavovala jeho precitlivenosť. Nástup do internátnej školy v Sankt Peterburgu, odluka od matky i jej predčasný odchod, sa podpísali pod záchvaty melanchólie, sprevádzajúcej Čajkovského po celý zvyšok života. Na nové St. peterburgské Konzervatórium vstúpil Čajkovskij po absolvovaní právnických štúdií a po štvorročnej úradničine na ministerstve spravodlivosti. Jeho zanietenosť a usilovnosť sa prejavili na rýchlom umeleckom raste, dôkazom čoho je študentská práca – predohra k Ostrovského dráme Búrka. Následné jedenásťročné pedagogické pôsobenie na moskovskom konzervatóriu nenapĺňalo Čajkovského uspokojením a po ťažkej duševnej kríze, vyvolanej nevydareným manželstvom, opustil moskovské konzervatórium. Finančne zabezpečený vďaka priateľstvu a štedrej ročnej rente, ktorú mu poskytla bohatá mecenáška umenia Nadežda von Meck, sa naplno oddal tvorbe. **„Je to veľké šťastie, že sa viem tak naplno oddať svojej obľúbenej práci. Hlavu mám ustavične plnú hudobných predstáv; nemám čas na úvahy o budúcnosti, o svojom chúlostivom postavení... Som umelec, ktorý môže a musí priniesť slávu vlasti. Cítim v sebe veľkú umeleckú silu,"** napísal Čajkovskij, veriac vo svoje vlastné tvorivé sily. Hoci roku 1878 Čajkovskij dokončil operu **Eugen Onegin** a pokračoval v práci nad husľovým koncertom, citové a nervové vypätie, ako aj početné cesty do zahraničia sa podpísali pod nasledujúce roky umeleckej stagnácie. Rok 1880 uvítal Čajkovskij v Ríme, správa o otcovej smrti ho však prinútila k návratu do Sankt Peterburgu. Časť roka strávil v Kamenke s úmyslom načas prestať komponovať a venovať sa redigovaniu svojich starších diel. Vnútorný hlas, nabádajúci k tvorbe, však bol silnejší než predsavzatie a do svojho zoznamu si pripísal utešujúcu **Serenádu pre sláčikový orchester C dur op. 48,** odkazujúcu na jeden z jeho hudobných idolov – Wolfganga Amadea Mozarta. Prekrásne melódie, dokonalé využitie zvukových a farebných možností sláčikového orchestra a radostne pokojný charakter, ktorý narúša iba nostalgická **Elégia,** zabezpečili tomuto dielu dodnes trvalé miesto na koncertných pódiách sveta. Úvodná časť **Pezzo in forma di sonatina,** prinášajúca po údernom vstupe dialóg dvoch kontrastných tém, vyústi do Čajkovského obľúbenej tanečnej formy – do zvlneného valčíku so široko klenutou frázou a subtílnou koncepciou. Ohromujúci nádherný pokoj tiahlej a lyrickej **Elégie,** ktorá podobne ako **Valčík** býva aj samostatným koncertným číslom, smeruje k záverečnému **Finále.** Jeho kontrapunktické spracovanie témy odkazujúcej na ľudové intonácie dokazuje, že aj túto techniku Čajkovskij so znalosťou dokonale využíval. Premiéru **Serenády,**

počas ktorej pre entuziastický potlesk musela byť zopakovaná druhá časť – **Valčík,** dirigoval český dirigent a skladateľ Eduard Nápravník 18. októbra v St. Petersburgu.

Francúzsky virtuóz v hre na trúbke **Joseph Jean Baptist Laurent Arban** je známy predovšetkým ako famózny interpret a pedagóg, ktorého dielo **Grande méthode complète pour cornet à pistons et de saxhorn** (Paríž, 1864) je do dnešných čias považované za „Bibliu trubkárov". Pod vplyvom virtuóznej techniky Niccolò Paganiniho chcel Arban dokázať, že aj trúbka môže byť plnohodnotným koncertantným nástrojom.
Jean Baptist Arban sa narodil v Lyone a už v ranom veku prejavoval nesmierny záujem o hudbu vojenskej kapely. Jeho prvým nástrojom bol cornet-à-piston, až neskôr počas štúdií na Parížskom konzervatóriu v rokoch 1841–1845 sa pod vedením Françoisa Dauverného zameral na trúbku. Počas nasledujúcich rokov sa venoval koncertnej činnosti. Roku 1848 pred členmi hudobnej spoločnosti Societé des Concerts du Conservatoire uviedol transkripciu Boehmovej skladby **Air pre flautu** v snahe dokázať, že trúbka môže byť rovnocenným koncertným nástrojom ako husle či flauta. Virtuózny výkon zaujal poslucháčov a Arban sa utvrdil v myšlienke venovať sa popularizácii „nového" koncertného nástroja. Roku 1856 sa začal výraznejšie venovať dirigovaniu. Dirigoval nielen salónne orchestre, ale aj orchester Parížskej opery, s ktorým absolvoval niekoľko úspešných umeleckých turné po Rusku. Nakoniec sa roku 1869 začal venovať pedagogickej činnosti na Parížskom konzervatóriu, kde s krátkou prestávkou vyučoval hru na trúbke a spolu s nástrojármi pracoval na vylepšovaní technických dispozícií tohto nástroja.
K najznámejším skladbám tohto nevšedného umelca nesporne patria variácie **Benátsky karneval pre trúbku a orchester** na tému známej francúzskej ľudovej piesne **Môj klobúk, ten má tri rohy.** Na túto tému vzniklo viacero známych i menej známych skladieb vrátane variácií pre kornet, trúbku a eufónium od Herberta L. Clarkea, pre gitaru od Johanna Kaspara Mertza či pre klavír od Ignacea Gibsona. Dokonca známe Chopinovo dielo **Souvenir** de **Paganini** vzniklo na podklade tejto jednoduchej, no inšpiratívnej ľudovej piesne. **Benátsky karneval,** ktorý sa zaradil k najvirtuóznejším kompozíciám pre trúbku, láka i ďalších hráčov na dychových nástrojoch, a tak sa dočkal aj transkripcie pre tubu.

RUSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER ST. PETERSBURG

vznikol v roku 1990 z absolventov Konzervatória Rimského Korsakova v Petrohrade. Orchester svojím pôsobením potvrdzuje šírku talentu a nesmierne vysokú úroveň hudobného vzdelania svojej domovskej krajiny. Mimoriadne široký repertoár od baroka až po súčasnosť robí z orchestra jeden z najvyhľadávanejších komorných orchestrov v Európe.

THE RUSSIAN CHAMBER PHILHARMONIC ST. PETERSBURG

was founded in 1990 by graduates of the Rimsky Korsakov Conservatorium in St. Petersburg. The orchestra impressively reflects the extent of the musical talent as well as the high standard of music education of its homeland. The extraordinarily broad range of repertoire - from Baroque to Modern times - has made the orchestra one of the most sort after chamber

Virtuozita a špecifická kvalita zvuku orchestra priťahujú k častej spolupráci interpretov svetového mena ako sú Mstislav Rostropovič, Igor Oistrach, Liana Isakadze, Mikis Teodorakis, Giora Feidman, Misha Maisky, Andrej Gavrilov, Elena Baškirova, David Garrett, Sergej Nakariakov a i. Orchester realizoval časté koncertné turné po Európe, čo mu prinieslo medzinárodné uznanie a slávu nielen u odbornej kritiky, ale aj u publika. Umelci koncertovali v kultúrnych metropolách a v najvýznamnejších koncertných sálach Európy ako sú napr. Teatro Real Madrid, Koncertná sála Berlínskej filharmónie, "Konzerthaus" Berlín, Teatro dell' Opera di Roma, Gewandhaus Lipsko, "Gasteig" Mníchov, Koncertná sieň Kolínskej filharmónie, Opera v Bayreuthe a Divadlo v Luxemburgu, ako aj na prestížnych hudobných festivaloch - "Schleswig-Holstein", "Rheingau" (Nemecko), "Izmir"(Turecko),

orchestras of Europe. The orchestra's much admired virtuosity and particular sound quality has led to regular performances with international stars such as Mstislav Rostropowitsch, Igor Oistrach, Liana Isakadze, Mikis Theodorakis, Giora Feidman, Mischa Maisky, Andrei Gavrilov, Elena Bashkirova, David Garrett and Sergei Nakariakov.
Frequent concerts tours throughout Europe by the Russian Chamber Philharmonic St Petersburg have taken place to great acclaim from both critics and audiences alike. Tours have brought them to major European centres and renowned concert halls including: Teatro Real Madrid, Berlin Philharmonic Hall, "Konzerthaus" Berlin, Teatro dell' Opera di Roma, Gewandhaus Leipzig, "Gasteig" Munich, Cologne Philharmonic Hall, Bayreuth Opera House and Theatre de Luxembourg as well as to many well-known international festivals like "Schleswig-Holstein Music Festival", "Rheingau Music Festival" (Germany),

"Festival Musique en Vendée" (Francúzsko) a "Hudobné leto Weggis" (Švajčiarsko). Nové CD orchestra zostavené z diel Carla Mariu von Webera a realizované spoločnosťou Sony Music bolo v októbri 2009 vyhodnotené umeleckou radou hudobného časopisu Gramophone ako najlepšia nahrávka mesiaca. S nadšenou odozvou a medzinárodným uznaním sa stretli aj posledné vystúpenia orchestra so sólistami opery a baletu Veľkého divadla v Moskve a Opery Marijinského divadla v Petrohrade. Za všetky ohlasy kritiky hovoria tieto dve:

Jednou so silných stránok interpretácie Petrohradčanov je ich úžasné pianissimo, sotva počuteľné, ale krištáľovo čisté... Westfalen Post

Juri Gilbo a jeho orchester vtlačili hudbe pečať ruskej duše, a tým si získali srdcia nemeckého publika. Nezabudnuteľný koncert! Oberbergische Volkszeitung

"Izmir International Festival" (Turkey), "Festival Musique en Vendée" (France) and "Music Summer Weggis" (Switzerland). The new CD of the orchestra produced by SONY MUSIC with works by Carl Maria von Weber has been selected by Editors' choice in the October's edition of the Magazine GRAMOPHONE. Recent appearances of the orchestra with the opera and ballet soloists of the Bolschoi Theatre, Moscow and the Mariinski Opera of St. Petersburg have been greeted with enthusiastic response and international admiration. For all of the critical acclaims these two:

"One of the St Petersburg's strengths lies in its delicate Pianissimo, barely audible yet crystal clear... "
Westfalen Post
"Juri Gilbo and his orchestra gave the music their Russian soul and so won the hearts of the Germans. An unforgettable event!"
Oberbergische Volkszeitung

Juri GILBO

(b. 1968 in St Petersburg)

The Russian violist and conductor began his musical education with the violin lessons at the age of four. His studies took him to the St. Petersburg State Conservatoire and subsequently to the celebrated German violist Tabea Zimmermann at the University of Music and Performing Arts in Frankfurt am Main. Juri Gilbo studied conducting with Luigi Sagrestano and made his conducting debut in 1997. Since then, his concerts have taken him to the USA, Europe, Brazil, Japan, China, Israel, Lebanon, Turkey and Dubai. In 1998, Gilbo took over the position of musical director of the Russian Chamber Philharmonic St Petersburg. With tremendous success, he performs

Jurij GILBO
(1968, Petrohrad)

Ruský violista a dirigent sa začal venovať hre na violu, keď mal 4 roky. Študoval na petrohradskom Konzervatóriu a neskôr u slávnej nemeckej violistky Tabei Zimmermannovej na Akadémii múzických umení vo Frankfurte nad Mohanom. Dirigovanie študoval u Luigiho Sagrestana, v tejto pozícii debutoval v roku 1997. Odvtedy realizoval množstvo koncertov v USA, Európe, Brazílii, Japonsku, Číne, Izraeli, Libanone Turecku, Dubai a i. V roku 1998 sa stal umeleckým riaditeľom Petrohradského komorného orchestra. S obrovským úspechom účinkuje v najvýznamnejších koncertných sálach ako sú Koncertná sála Berlinskej filharmónie, Koncertná sála Mníchovskej filharmónie, Tonhalle Zürich, Concertgebouw Amsterdam, Koncertná sieň Kolinskej filharmónie, „Alter Oper" vo Frankfurte, Opera v Bayreuthe, Koncertná sála v Berne, vypredáva koncertné sály a dostáva sa mu standing ovations zo strany nadšeného publika. Jurij Gilbo pravidelne spolupracuje so sólistami svetového mena ako sú Sir James Galway, Mischa Maisky, Sergej Nakariakov, Giora Feidman, Sharon Kam, Fabio di Casola, Liana Isakadze a Andrej Gavrilov. Predstavil sa na mnohých renomovaných hudobných festivaloch - Schleswig-Holstein, Rheingau, Mecklenburg-Vorpommern (Nemecko), Izmir (Turecko), Al Bustan v Beirúte (Libanon), v Brne (Česká republika), v Tiflise (Gruzínsko), Festival **Musique en Vendée** (Francúzsko) a Saas-Fee hudobné leto (Švajčiarsko).
Za všetky ohlasy kritiky hovorí tento:

in the most renowned concert halls such as the Berlin Philharmonic Hall, Salzburg Festival House, Munich Philharmonic Hall, Tonhalle Zurich, Concertgebouw Amsterdam, Cologne Philharmonic Hall, "Alte Oper" Frankfurt, Bayreuth Opera House, Bern Concert House to sold out halls and be met with standing ovations by the audience.
Gilbo regularly collaborates with world-class soloists such as Sir James Galway, Mischa Maisky, Sergei Nakariakov, Giora Feidman, Sharon Kam, Fabio di Casola, Liana Isakadze and Andrei Gavrilov.
He has performed at many international festivals, including Schleswig-Holstein Music Festival, Rheingau Music Festival, Festival Mecklenburg-Vorpommern (Germany), Izmir Festival (Turkey), Al Bustan Festival Beirut (Lebanon), Brno Music Festival (Czech Republic), Tiflis Music Festival (Georgia), Festival **Musique en Vendée** (France) and Saas-Fee Music Summer (Switzerland).
For (from) all of the critical acclaims this one:

"Finally there is a charismatic personality in front of the orchestra! Juri Gilbo captivates not only the public, but also the orchestra from the first tone and doesn't let up until the last moment! An evening of enormous artistry!"
Sueddeutsche Zeitung

„Konečne charizmatická osobnosť na čele orchestra! Juri Gilbo uchvacuje nielen publikum, ale aj samotných hráčov orchestra od prvého tónu, čo pretrváva až do posledného momentu. Večer neuveriteľného majstrovstva!"
Süddeutsche Zeitung

Sergej NAKARIAKOV
(1977, Gorkij)

prekračuje pomyselné hranice, ktoré vymedzujú použitie trúbky vo vážnej hudbe. Prezývaný aj „Paganini trúbky" alebo „Caruso trúbky" vyvinul jedinečný hudobný tón, ktorý je viac než iba nositeľom jeho ohromujúcej virtuozity. Jeho repertoár zahŕňa nielen celý rad pôvodnej literatúry pre trúbku, ale neustále sa rozširuje mnohými fascinujúcimi transkripciami, pomocou ktorých hľadá nové prostriedky hudobného výrazu. Zároveň sa jeho vlastným pričinením dostala krídlovka na výslnie koncertného pódia.
Nakariakov sa narodil v roku 1977 a už od šiestich rokov hral na klavíri. Po zranení chrbtice v roku 1986 zmenil nástroj a rozhodol sa pre trúbku. Prvé roky jeho otec neúnavne vyhľadával rôznych učiteľov hry na trúbke, napriek tomu Sergej uvádza svojho otca ako toho, od koho nadobudol svoje technické a hudobné dispozície. Otec Michail Nakariakov transkriboval množstvo koncertov klasického repertoáru pre trúbku, a vlastne s ním Sergej študoval denne už od začiatku a od roku 1995 výlučne.

Sergei NAKARIAKOV
(b. 1977 in Gorky, Russia)

Sergei Nakariakov has broken through more than a few of the perceived boundaries framing the world of the trumpet in classical music. Dubbed "Paganini of the Trumpet" and "Caruso of the Trumpet" Sergei has developed a unique musical voice, which is much more than a vehicle for astonishing virtuosity. His repertoire includes not only the entire range of original literature for the trumpet but is continually expanding into broader territories, including many fascinating transcriptions, while he searches for still new means of musical expression. At the same time, he has single-handedly brought the flügelhorn into prominence on the concert platform. Sergei began to play the piano when he was six years old, but moved on to the trumpet after a spine injury in 1986. In the early years, his father tirelessly sought various trumpet teachers. However, Sergei pays tribute to the technical and musical gifts he has learned from his father, Mikhail Nakariakov, who has transcribed a large repertoire of classical concertos for the trumpet – and with whom he studied daily from the very beginning, and since 1995 exclusively!
From the age of ten, Sergei started to perform with orchestras in major concert halls of the Soviet Union. In 1988 he got a diploma at a brass competition for adults. In order to develop his career and to travel, he had to leave the Soviet Union and his family made the decision to move to Israel. In 1991 he enjoyed a great success at the "Ivo Pogorelich Festival" in Bad Wörishofen and made his debut with the Lithuanian Chamber Orchestra at the "Salzburg Festival". One year later Sergei was a guest at the "Schleswig-Holstein Musikfestival" where he was

Od desiatich rokov začal Sergej hrať s orchestrami vo veľkých koncertných sálach Sovietskeho zväzu. V roku 1988 získal diplom na súťaži dychových nástrojov v kategórii pre dospelých. Aby sa mohla ďalej vyvíjať jeho kariéra a aby mohol cestovať, rozhodla sa rodina presťahovať do Izraela. V roku 1991 zažil veľký úspech na „Festivale Iva Pogoreliča" v Bad Wörishofene a debutoval aj s Litovským komorným orchestrom na „Salzburgskom festivale".
V nasledujúcom roku hosťoval na „Schleswig-Holstein Musikfestival", kde získal cenu „Prix Davidoff". Odvtedy už hral vo väčšine významných svetových hudobných centier, ako Hollywood Bowl v Los Angeles, Lincolnovo centrum v New Yorku, Royal Festival Hall a Royal Albert Hall v Londýne. Vystupuje na festivaloch mnohých európskych krajín, každý rok strávi niekoľko týždňov na turné v Japonsku a hosťuje v Severnej Amerike a Kanade. Spolupracuje s najváženejšími hudobníkmi, orchestrami a dirigentmi sveta, pričom hráva tak s orchestrom (nedávno v Paríži v Divadle des Champs Elysées s Petrohradskou filharmóniou a Jurijom Temirkanovom), ako aj na recitáloch (v sprievode svojej sestry Very Ochotnikovej alebo belgickej klaviristky Marie Meerovičovej.
V roku 2002 získal Sergej Nakariakov cenu ECHO Klassik na ZDF od nemeckej Phono-Academy ako inštrumentalista roka, v roku 2006 premiérovo uviedol s Mníchovským komorným orchestrom špeciálne preňho skomponované dielo Jörga Widmanna **Ad absurdum,** ktoré mu umožňuje prejaviť neobvyklé dýchacie schopnosti. O rok neskôr toto dielo predviedol s BBC Symphony Orchestra pod vedením Jiřího Bělohlávka v Barbican centre v Londýne. Na súťaži „BBC Young Musician of the Year 2006" v Newcastle Gateshead v Anglicku bol členom poroty.
Diskografia mladého umelca v spolupráci

awarded the "Prix Davidoff". Since then he has appeared in many of the world's leading music centres, including the Hollywood Bowl in Los Angeles, the Lincoln Center in New York, the Royal Festival Hall and the Royal Albert Hall in London. He performs at festivals in many European countries, tours Japan for several weeks each year and also appears as a guest soloist in North America and Canada. He has been collaborating with the world's most feted musicians, orchestras and conductors, most recently in Paris at the Théâtre des Champs Élysées with the St. Petersburg Philharmonic and Yuri Temirkanov. His international touring schedule includes performances in the foremost concert series all over the world, both with orchestra and in recital - accompanied by his sister pianist Vera Okhotnikova or Belgian pianist Maria Meerovitch.
In 2002 Sergei Nakariakov received the ECHO Klassik Award on ZDF from the German Phono-Academy as instrumentalist of the year, in 2006 he premièred with the Munich Chamber Orchestra a concerto titled **Ad absurdum** specially composed for him by Jörg Widmann, which features his unusual circular breathing capabilities. In 2007, Sergei Nakariakov performed **Ad absurdum** with the BBC Symphony Orchestra and Jiří Belohlávek at the Barbican in London. Nakariakov served as a member of the jury at the "BBC Young Musician of the Year 2006" Competition at Newcastle Gateshead in England.
Sergei Nakariakov's discography with Teldec Classics International (WARNER) has drawn the most enthusiastic public and critical acclaim. It incorporates the most famous trumpet concertos as well as two recital albums of virtuoso music for trumpet by Bizet, Paganini, de Falla, Gershwin and Rimsky-Korsakov, a selection of famous romantic works for

so spoločnosťou Teldec Classics International (WARNER) vyvolala nadšenie verejnosti a pozitívny kritický ohlas. Zahŕňa tak najslávnejšie trúbkové koncerty, ako aj dva recitálové albumy virtuóznej hudby pre trúbku od Bizeta, Paganiniho, de Fallu, Gershwina a Rimského-Korsakova, transkripcie slávnych romantických skladieb pre hlas a klavír, koncerty Haydna, Mendelssohna a Hoffmeistera pre sláčikové nástroje transkribované pre trúbku a krídlovku. Francúzsky časopis „Repertoire" túto poslednú nahrávku ocenil najvyššou známkou „R10 – Coup de foudre". CD „No Limit" získalo cenu RTL d'Or. Na CD „From Moscow with love" nájdeme zase koncerty ruských autorov. Najnovšia nahrávka „Echoes from the past" predstavuje koncerty pôvodne napísané pre fagot a violončelo od Hummela, Mozarta, Webera a Camille Saint-Saënsa. Vrcholom sezóny 2009/2010 je pre Nakariakova premiéra trúbkového koncertu **Pieta** od Christiana Josta s hamburským Filharmonickým štátnym orchestrom, diela, venovaného Chetovi Bakerovi.
Sergej Nakariakov hrá na nástroji Antoine Courtois Paris.

„Sergej Nakariakov hrá na trúbke tak, ako my ostatní dýchame – ak máme to šťastie."
San Fransisco Chronicle

voice and piano transcribed for trumpet and piano. "Concertos for Trumpet" features transcriptions for trumpet and flügelhorn of string concertos by Haydn, Mendelssohn and Hoffmeister. The French magazine **Repertoire** gave it the highest classification "R10 – Coup de foudre".
"NO LIMIT" was awarded the RTL d'Or. "From Moscow with love" features Russian Concertos. His most recent CD is "Echoes from the past", with trumpet concertos originally written for bassoon and violoncello, written by Hummel, Mozart, Weber and Camille Saint-Saëns. Highlight of the season 2009/2010 has been Sergei Nakariakov's première of the trumpet concerto Pieta by Christian Jost dedicated to Chet Baker, with the Philharmonic State Orchestra Hamburg.
Sergei Nakariakov plays instruments by Antoine Courtois Paris.

"Sergei Nakariakov plays the trumpet the way the rest of us breathe – if we are lucky"
San Fransisco Chronicle

Držitelia Ceny hudobnej kritiky
Holders of the MUSIC CRITICS' PRIZE

FYMH 1992 **Marián Pivka**, klavír / piano (Československá federatívna republika)

CEMF 1993 **Larissa Groeneveld**, violončelo / violoncello
Frank van de Laar, klavír / piano (Holandsko / the Netherlands)

CEMF 1994 **Petersen Quartett** (Nemecko / Germany)

CEMF 1995 **Martin Babjak**, barytón / baritone (Slovenská republika / Slovak Republic)
Daniel Buranovský, klavír / piano (Slovenská republika / Slovak Republic)

CEMF 1996 **Rem Urasin**, klavír / piano (Rusko / Russia)

CEMF 1997 **Musica Florea** (Česká republika / Czech Republic)

CEMF 1998 **Henrik Wiese**, flauta / flute (Nemecko / Germany)
Gergely Bogányi, klavír / piano (Maďarsko / Hungary)

CEMF 1999 **Matej Drlička**, klarinet / clarinet (Slovenská republika / Slovak Republic)

CEMF 2000 **Michal Sťahel**, violončelo / violoncello (Slovenská republika / Slovak Republic)

CEMF 2001 **Ladislav Papp**, harfa / harp (Slovenská republika / Slovak Republic)

CEMF 2002 **Bernhard Berchtold**, tenor / tenor (Rakúsko / Austria)
Irina Puryžinskaja / Irina Puryzhinskaya, klavír / piano (Rusko / Russia)

CEMF 2003 **Tatiana Vassiljeva / Tatiana Vassilyeva**, violončelo / violoncello (Rusko / Russia)

CEMF 2004 **Penguin Quartet** (Česká republika / Czech Republic)

CEMF 2005 **Baiba Skride**, husle / violin (Lotyšsko / Latvia)

CEMF 2006 **Sophia Jaffé**, husle / violin (Nemecko / Germany)

CEMF 2007 **Barnabás Kelemen**, husle / violin (Maďarsko / Hungary)

CEMF 2008 **Anna Vinnickaja / Anna Vinnitskaya**, klavír / piano (Rusko / Russia)

CEMF 2009 **Vassilena Serafimova**, bicie nástroje / percussions (Bulharsko / Bulgaria)

Držitelia Ceny Medzinárodného hudobného festivalu PRAŽSKÁ JAR

2005
Terézia KRUŽLIAKOVÁ, mezzosoprán (Slovenská republika)
mezzo-soprano (Slovak Republic)
2006
Štefan KOCÁN, bas (Slovenská republika) / bass (Slovak Republic)
2007
Adriana KUČEROVÁ, soprán (Slovenská republika) / soprano (Slovak Republic)
2008
Adrienn MIKS, soprán (Maďarsko) / soprano (Hungary)
2009
Severin von ECKARDSTEIN, klavír (Nemecko) / piano (Germany)

Držitelia Ceny Spolku koncertných umelcov

2005
Terézia KRUŽLIAKOVÁ, mezzosoprán (Slovenská republika)
mezzo-soprano (Slovak Republic)
2006
László FASSANG, organ (Maďarsko) / organ (Hungary)
2007
Pavel Haas Quartet, sláčikové kvarteto (Česká republika)
2008
Vilija POŠKUTĖ & Tomas DAUKANTAS, klavírne duo (Litva) / piano duo (Lithuania)

2009 **Cena Hudobného centra**
Ivo KAHÁNEK, klavír (Česká republika) / piano (Czech Republic)

Držitelia Ceny publika

2005
Nemanja RADULOVIĆ, husle (Srbsko/Francúzsko) / violin (Serbia/France)
2006
Sophia JAFFÉ, husle (Nemecko / violin (Germany)
2007
Adriana KUČEROVÁ, soprán (Slovenská republika) / soprano (Slovak Republic)
2008
Anna VINNICKAJA, klavír (Rusko) / Anna VINNITSKAYA, piano (Russia)
2009
Yossif IVANOV, husle (Belgicko) / violin (Belgium)

ZOZNAM UMELCOV A UMELECKÝCH TELIES ÚČINKUJÚCICH NA FESTIVALE

SYMFONICKÉ A KOMORNÉ ORCHESTRE SYMPHONY AND CHAMBER ORCHESTRAS

Brnenský komorný orchester, CZ (2000)
Budapeštiansky sláčikový orchester, H (1998)
Cappella Istropolitana, komorný orchester mesta Bratislavy, SK (1994, 1996, 1997, 2003, 2005 – 2009)
Česká komorní filharmonie, CZ (2008)
Filharmonie Bohuslava Martinů, Zlín, CZ (2008)
Filharmonie Brno, CZ (2009)
Janáčkova filharmónia Ostrava, CZ (1998, 2006)
Komorná filharmónia Pardubice, CZ (1998)
Komorní sólisti Bratislava, SK (1997 – 1999, 2001, 2002, 2004)
Komorný orchester Pražských symfonikov, CZ (1998)
Mladí bratislavskí sólisti, SK (1995)
Pražská komorní filharmonie, CZ (1996, 2007)
Slovenský komorný orchester Bohdana Warchala, SK (1993 – 1996, 1998 – 2000, 2002 – 2005)
Symfonický orchester Sliezskej filharmónie, PL (2005)
Štátna filharmónia Józefa Elsnera Opole, PL (1999)
Štátna filharmónia Košice, SK (1996, 2000 – 2002, 2004, 2009)
Štátny komorný orchester Žilina, SK (1991 – 1997, 1999 – 2009)

ZBORY, KOMORNÉ VOKÁLNE SÚBORY, SÚBORY STAREJ HUDBY CHOIRS, CHAMBER VOCAL ENSEMBLES, EARLY MUSIC ENSEMBLES

Camerata Bratislava, SK (1997)
Český komorný zbor, CZ (1998)
Fiori Musicali, PL (1993)
Musica aeterna, SK (1997)
Musica Florea, CZ (*1997, **1998)
Slovenský filharmonický zbor, SK (1999)
Spevácky zbor mesta Bratislavy, SK (1993 – 1996)
Ženský zbor Speváckeho zboru mesta Bratislavy, SK (1993)
Žilinský miešaný zbor, SK (2003)

MALÉ KOMORNÉ TELESÁ
SMALL [illegible]SEMBLES

Animae Trio, CH (1995)
Apollon Musagète Quartett, PL (*2009)
Bratislavské trombónové kvarteto, SK (*1995)
Con media dell' arte, SK (1999)
Corpus Trombone Quartet, H (*2005)
Duo Berchtold Bernhard, tenor, A – **Puryžinskaja Irina**, klavír, RUS (*2002, **2003)
Duo Majnarić-Itoi, HR/J (*2001)
Duo Villarceaux, D (2001)
Eggner Trio, A (*2007)
In modo camerale, CZ (1991)
ISON-Ensemble, A (*1995)
Klavírne duo Vilija Poškuté & Tomas Daukantas, LT (*2008)
Klavírne trio Istropolis, SK (*1996)
Konzertmeisterquartett der Robert-Schumann-Philmarmonic Chemnitz, D (1996)
Kvarteto Akademos, PL (*2003)
Kvarteto Martinů, CZ (1991)
Les Trio de Guitares de Paris, F (1999)
Neues Leipziger Streichquartett, D (1995)
Nové slovenské dychové kvinteto, SK (*1994)
Pavel Haas Quartet, CZ (*2007)
Penguin Quartet, CZ (*2004, **2005)
Petersen Quartett, D (1994)
Pražské gitarové kvarteto, CZ (1992)
Royal String Quartet, PL (*2006)
Shawn Loescher Trio, USA/SK (1997)
Trio Bartholdy, F (1997)
Trio Concertante, SK/CZ (*1999)
Trio Niederle, CZ (*2000)
Via Nova Percussion Group, BG/A) (*2008)
Záhrebské gitarové kvarteto, HR (1993)

DIRIGENTI, ZBORMAJSTRI, UMELECKÍ VEDÚCI
CONDUCTORS, CHOIR MASTERS, ARTISTIC LEADERS

Altrichter Petr, dir., CZ (1995)
Bělohlávek Jiří, dir., CZ (1996)
Björkman David, dir., S (*2009)
Borowicz Łukasz, dir., PL (*2005)
Čižmarovič Juraj, dir., SK (2004)
Danel Ewald, umv., SK (1996, 2003 – 2005)
Diakun Marzena, dir., PL (*2008)
Dittrich Michael, dir., A (2001)
Dohnányi Oliver, dir., SK/CZ
(2001, 2003, 2004, 2009)
Dohovič Igor, dir., SK (*2004)
Feranec Peter, dir., SK
(1992, 1994, 1998, 2000)
Giorgi Daniele, dir., I (*2008)
González Pablo, dir., E (*2008)
Grač Eduard, dir., RUS (1996)
Hamar Zsolt, dir., H (2001)
Holásek Ladislav, zbm., SK (1993 – 1996)
Horváth Gábor, dir., H (*2009)
Koutník Tomáš, dir., CZ (1999)
Krček Jaroslav, dir., CZ (2002)
Kulínský Bohumil, dir., CZ (2002)
Lebel Martin, dir., F (*2007)
Lenárd Ondrej, dir., SK (1994)
Macura Stanislav, dir., CZ (1993)
Maeda Tsugio, dir., J (1993, 2003)
Mareček Robert, dir., umv., SK
(2003, 2005 – 2009)
Markovic Aleksandar, dir., A (*2006)
Mázik Martin, dir., SK (1996)
Mottl Jiří, umv., CZ (2000)
Nerat Harald, dir., A (1997)
Pitrėnas Modestas, dir., LT (*2007)
Popovič Anton, dir., SK (1999)
Powolny Janusz, dir., PL (1999, 2005)
Przytocki Pawel, dir., PL (1998)
Rozehnal Jan, zbm., SK (1997, 1999)
Schwinck Alexander, dir., D (1997)
Sedlický Štefan, zbm., SK (2003)
Stankovský Róbert, dir., SK
(1994, 1996, 1997, 1999)
Svárovský Leoš, dir., CZ
(1995, 1996, 1998, 2000, 2004)
Štryncl Marek, umv., CZ (1998)
Talich Jan, dir., CZ (1998)
Toll John, dir., GB (1997)
Tužinský Pavol, dir., SK (1995)
Valčuha Juraj, dir., SK (2006)
Válek Roman, zbm., CZ (1998)
Vodňanský Jaroslav, dir., CZ (1991)
Vronský Petr, dir., CZ (2002)
Warchal Bohdan, umv., dir., SK
(1993 – 1995, 1997 – 2000)
Zajíček Peter, umv., SK (1997)

INŠTRUMENTALISTI – SÓLISTI
SOLO INSTRUMENTALISTS

Akahoshi Ole, vc, D (*1995)
Andrijanov Boris, vc, RUS (*1996)
Arendárik Matej, pf, SK (*2006)
Baborák Radek, cr, CZ (*1995)
Bachmannová Iveta, ci, SK (*1996)
Baldeyrou Nicolas, cl, F (*2009)
Balzereit Charlotte, ar, D (*2005)
Bartoš Ivo, org, CZ (1993)
Bartoš Juraj, tr, SK (*1996)
Bárta Jiří, vc, CZ (1992)
Biegenzahn Heinrich, cl, A (1991)
Bláha František, cl, CZ (1993)
Bogányi Gergely, pf, H (*1998)
Bohorquez Claudio, vc, D (*1996)
Boušková Jana, ar, CZ (*1995)
Bozič Dejan, vc, YU (1991)
Bozzo Francesco, vl, HR (1992)
Brcko Teodor, vc, SK (*2005)
Brožková Jana, ob, CZ (*1998)
Brylinsky Maxim, vn, UA (*2004)
Buranovský Daniel, pf, SK (*1995, **1996)
Canali Francesca, fl, I (*2003)

Carulli Michele, cl, I (1996)
Chang Tao, pf, RC (1997)
Ceku Petrit, gui, HR (*2008)
Cismondi Nora, ob, F (*2005)
Cox Sarah, pf, A (1993)
Čižmarovič Jakub, pf, SK (*2003)
Danhofer Ulrike, vn, A (1992)
Daniš Peter, vn, SK (*2002)
Demeterová Gabriela, vn, CZ (*1996)
Dixon Simon, org, GB (1994)
Drlička Matej, cl, SK (*1999, **2000)
Dylla Marcin, gui, PL (*2005)
Eckardstein Severin von, pf, D (*2009)
Eckhardt Gábor, pf, H (1992)
Eret Pavel, vn, CZ (*1994)
Ettore Giuseppe Claudio, cb, I (1993)
Farkas Zsuzsanna, pf, H (1991)
Fassang László, org, H (*2006)
Faur Gabriel, vc, IL (*2001)
Felice Arnaldo de, ob, I (1992)
Fenyö László, vc, H (*1999)
Ferjenčíková Zuzana, org, SK (*1999)
Franzoso Laura, vn, I (1991)
Frühwirth David, vn, A (*1994)
Gelen Jevgenija, vn, RUS (*1996)
Gorbunov Alexander, tn, RUS (*2008)
Grehl Pirmin, fl, D (*2009)
Groeneveld Larissa, vc, NL (*1993, **1994)
Guerrier David, tr, F (*2006)
Hanak Bernhard, org, A (1991)
Hrubovčák Albert, tn, SK (*1994)
Hupka Renate, cr, D (*2007)
Igonina Julia, vn, BY (*2004)
Imamine Yuka, pf, J (1998)
Imielowska Dorota, vc, PL (1992)
Ivanov Yossif, vn, B (*2009)
Ivanović Dejan, gui, HR (*2004)
Iwai Yoshiko, pf, J (*1996)
Jaffé Sophia, vn, D (*2006, **2007)
Janošík Tomáš, fl, SK (*1995)
Jarůšek Peter, vc, CZ (*1998)
Jánoška František, pf, SK (*2000)
Jánoška Ondrej, vn, SK (*2000)
Kahánek Ivo, pf, CZ (*1998, *2009)
Kamenský Ľubomír, tr, SK (*2001)
Karvay Dalibor, vn, SK (*2003)
Kasík Martin, pf, CZ (*1998)
Kelemen Barnabás, vn, H (*2007, **2008)
Király Csaba, org, H (1992)
Klimasara Marta, mb, PL/D (*2002)
Knauerová Hana, fl, CZ (*1997)
Kohout Pavel, org, CZ (*2004)
Kos Štěpán, pf, CZ (*2001)
Kovařík Martin, org, CZ (*1997)
Kováč Filip, cr, SK (*2001)
Kováč Juraj, bvc, SK (*1998)
Koziak Bartosz, vc, PL (*2004)
Krajčo Martin, gui, SK (*2002)
Krivokapić Goran, gui, SCG (*2003)
Kríž Vjenčeslav, pf, HR (1992)
Kruševskaja Maria, ar, RUS (*2009)
Ksiazkiewicz Lidia, org, PL (*2003)
Kubica Pawel, pf, PL (1992)
Kucharsky Boris, vn, D (*1995)
Kudriakov Sergej, pf, RUS (*2006)
Kuljus Kalev, ob, EST (*2004)
Laar Frank van de, pf, NL (*1993, **1994)
Liao Yi-Wan, pf, A (1991)
Lupták Jozef, vc, SK (*1995)
Macujev Denis, pf, RUS (*1996)
Madona Stefano, pf, I (1993)
Maria Pietro de, pf, I (*1995)
Marko Martin, pf, EST (*2004)
Melcová Monika, org, SK (*1998)
Mochova Maria, org, RUS (*2007)
Morozov Jevgenij, pf, UA (1995)
Móré Irén, fl, H (1992)
Móri Marianna, fl, H (1991)
Nakachi Makiko, pf, J (*2000)
Nemec Tomáš, pf, SK (1994)
Niziol Bartłomiej, vn, PL (*1999)
Palovičová Jordana, pf, SK (*2002)
Papp Ladislav, ar, SK (*2001, **2002)
Patey Olivier, cl, F (*2007)
Patkoló Roman, cb, SK (2003)
Patočka Roman, vn, CZ (*2008)
Patyra Mariusz, vn, PL (*2006)
Pálúr János, org, H (1993)
Pásztor Attila, vc, AUS (1994)
Pelham Deborah, tr, GB (1994)
Pešková Veronika, vn, SK (*1994)
Phillips Xavier, vc, F (*1998)
Pivka Marián, pf, SK (*1992)
Plano Roberto, pf, I (*2004)

Podjomov Ivan, ob, RUS (*2009)
Pompili Enrico, pf, I (1991, 1992, 1994)
Pristašová Ivana, vn, SK (*1997)
Prochác Eugen, vc, SK (1992)
Punderlitschek Stefan, vc, A (1991)
Puntijar Lara, pf, HR (1993)
Radulović Nemanja, vn, SCG (*2005)
Rajnoha Petr, org, CZ (*2002)
Reigersberg Katharina, pf, A (1993)
Reigersberg Vera, vn, A (1993)
Rosík Alexej, vn, SK (1995)
Rosler Timora, vc, IL (*1997)
Rowland Daniel, vn, NL (*1998)
Rusó Rebeka, vlg, SK (*1996)
Ruževič Nikola Nino, vc, HR (1993)
Sakaguchi Lully, pf, F (*1995)
Salov Sergej, pf, UA (*2007)
Sauer Alphonse, pf, A (1993)
Saunier Clément, tr, F (*2008)
Savant-Levet Valter, org, I (1992)
Schmögner Thomas, org, A (1996)
Schulz Matthias, fl, A (1993)
Sengstschmid Wolfgang, vn, A (1991)
Serafimova Vassilena, bat, BG (*2009)
Seresová Dóra, fl, H (2002)
Siirala Antti, pf, FIN (*2005)
Simon Béla, pf, H (*1994)
Skoumal Adam, pf, CZ (*2000)
Skride Baiba, vn, LV (*2005)
Sodja Dušan, cl, SLO (*1994, 1997)
Soltész Ágnes, vn, H (*2000)
Sommerhalder Julian, tr, D (*2005)
Somogyi Péter, vn, H (1991)
Steckel Julian, vc, D (*2008)
Stembolskaja Maria, pf, RUS (*2005)
Sťahel Michal, vc, SK (*2000, **2001)
Szabó Mária Zs., vn, H (1992)
Szentpáli Roland, tu, H (*2003)
Szepes András, cmb, H (*2002)
Šandorov Aleksandar, pf, YU (1991)
Šašina Radoslav, cb, SK (1993)
Šašinová-Satury Dana, pf, SK (1993)
Šebesta Ronald, cl, CZ (*1998)
Šesták Peter, vl, SK (*1998)
Škuta Mikuláš, pf, SK (*1994)
Štefko Marcel, pf, SK (*1994)
Šuňavská Bernadetta, org, SK (*2001, *2009)
Tamestit Antoine, vl, F (*2008)
Tanaka Akiko, vn, J (*1997)
Ternóczky Štefan, org, SK (*1995)
Toperczer ml. Peter, pf, CZ (*2000)
Tóth Péter, pf, H (*2001)
Turnerová Katarína, ar, SK (*1997)
Urasin Rem, pf, RUS (*1996, **1997)
Varga Gábor, cl, H (*2004)
Vargha Tamáš, vc, H (*1994)
Vasilenko Valentina, pf, RUS (*1996)
Vassiljeva Tatiana, vc, RUS (*2003, **2004)
Váchová Kateřina, cl, CZ (*2003)
Várjon Dénes, pf, H (*1995)
Veis Šimon, vc, CZ (*2002)
Vinnickaja Anna, pf, RUS (*2008)
Vizi Ferenc, pf, RO (*2004)
Vlaeva Nadejda, pf, BG (*1997)
Vonášek Václav, fg, CZ (*2006)
Westerlund Urban, cmb, S (*1998)
Wiese Henrik, fl, D (*1998, **1999)
Wittiber Sebastian, fl, D (1993)
Würtz Klara, pf, H (*1997)
Zakharenkova Irina, cmb, EST (*2006)
Zalodek Martin, vn, A (1993)
Zempléni Szabolcs, cr, H (*2009)
Ženatý Ivan, vn, CZ (1993)

VOKÁLNI UMELCI – SÓLISTI / SINGERS

Adamova Afanasieva Ajtalina, ms, RUS (2004)
Babjak Martin, br, SK (1992, *1995, **1996)
Beláček Gustáv, br, SK (*1994, 1998)
Benci Jozef, br, SK (2003, *2007)
Beňačková Marta, ms, a, SK (1993, 1994, 1997)
Berger Peter, t, SK (2008)
Bršlík Pavol, t, SK (*2001, 2003)
Březina Jaroslav, t, CZ (*1997)
Byrne Celine, s, IRL (*2009)
Cymbaljuk Alexander, br, UA (*2001)
Čapkovič Daniel, br, SK (*2000)

Dernerová Klaudia, s, SK (*1996)
Dvorský Peter, t, SK (1991)
Ďurčo Ján, br, SK (1991)
Garajová Eva, ms, ar SK (*1996, 2003)
Hajóssyová Magdaléna, s, SK (1993, 1994)
Hlavenková Anna, s, CZ (1999)
Janál Roman, br, CZ (*1994)
Kaupová Helena, s, CZ (1991)
Kim Kye-Hyun, s, ROK (1998)
Kocán Štefan, br, SK (*2006)
Kohútková Adriana, s, SK (1992, 1995, 1996)
Kovaľova Natália, s, UA (*2005)
Kožená Magdaléna, ms, CZ (*1994)
Kružliaková Terézia, ms, SK (*2005)
Kučerová Adriana, s, SK (*2007)
Kundlák Jozef, t, SK (1994, 1995, 1998)
Malachovský Martin, br, SK (*1995)
Masaryková Martina, s, SK (*2002)
Menčikova Tatiana, ms, RUS (*2002)
Miks Adrienne, s, H (*2008)
Mikuláš Peter, br, SK (1994 – 1997)
Mnuškina-Gurina Alina, ms, RUS (*1998)
Noskaiová Petra, ar, SK (1999)
Ondrejčáková Eva, ms, SK (2000)
Pastorková Jana, s, SK (*1997, 2003)
Pitscheider Renate, s, A (1992)
Pokupić Renata, ms, HR (*2003)
Raszkiewicz Beata, s, PL (1998)
Sklovská Silvia, ms, SK (*1995)
Slipak Vasil, kt, UA (*1995)
Sobotka Iwona, s, PL (*2007)
Sporka Richard, t, CZ (1997)
Strešnáková Erika, s, SK (*2006)
Šlepkovská Denisa, ms, SK (1993)
Šomorjai Simon, t, SK (1996)
Tannenbergerová Yvetta, s, SK (1992)
Tóthová Agneša, s, SK (*1995)
Vernerová Ludmila, s, CZ (1997)
Vuletić Janja, ms, HR (*2001)
Weber Jolantha, s, D (1996)

ĎALŠÍ ÚČINKUJÚCI FESTIVALU
FURTHER PERFORMERS OF THE FESTIVAL

Bouffa Joëlle, pf, B/A (2001)
Brandisz Márton, ob, H (1997)
Buranovský Daniel, pf, SK (1991, 2002)
Čechová Jitka, pf, CZ (1995)
Čižmarovič Juraj, vn, SK (1992, 1996, 2004)
Dac Rudolf, vn, SK (2003)
Danel Ewald, vn, SK (2003, 2004)
Fančovič Ladislav, pf, SK (1999, 2000)
Figura Ján, fl, SK (1993)
Fábera Igor, ob, SK (1993)
Formenti Marino, pf, I (1992)
Grejtáková Júlia, pf, SK (2008)
Guľas Peter, org, SK (1997)
Hajóssy Dana, pf, SK (2000)
Heilmayr Susanna, ob, A (1997)
Horváth Július, vn, SK (2003)
Izsáková Judith, cmb, SK (1995)
Jarůšek Peter, vc, SK (1999)
Jarůšková-Pešková Veronika, vn, SK (1999)
Karvay Dalibor, vn, SK (1995)
Kerimova Julia, pf, RUS (2004)
Kiráľ Peter, vn, SK (2001)
Klatt ml. Kornel, vl, SK (2001)
Kollert Jiří, pf, CZ (1999)
Korec Juraj, fg, SK (1997)
Krivokapić Goran, gui, SCG (2002)
Kyselák Ladislav, vl, CZ (1991)
Lapšanský Marián, pf, SK (1991 – 1994)
Lesná Martina, fl, SK (1997)
Linner Rudolf, horn, SK (1997)
Lugosi Anna, pf, H (1991)
Majtánová Regina, pf, SK (2003)
Mareček Robert, vn, SK (2003, 2008)
May Angelica, vc, A (1992)
Mihely Dušan, cl, SK/CZ (1991)
Mňuk Karel, tr, CZ (1997)
Moll Imre, fg, H (1997)
Moulin Olivier, pf, F (2006)
Muthspiel Wolfgang, elgui, A/USA (1996)
Nagy-Juhász Jana, pf, RO/SK (1994, 1998, 2003, 2007)
Nedorost Luboslav, vn, SK (2003)
Ognjanovic Tatjana, pf, SLO (1994)
Paulechová Zuzana, pf SK (1993)

Pazdera Jindřich, vn, SK (1991)
Pechanec Róbert, pf, SK (1999, 2001, 2002, 2005 – 2007)
Pečvari Istra, pf, YU (1991)
Plavec Marcel, ob, SK (1997)
Plunkett Paul, tr, CH (1997)
Popovič Anton, tp, SK (1997)
Priečinská Zuzana, pf, SK (2001)
Prinz Meinhard, pf, A (1991)
Pristašová Ivana, vn, SK (2001, 2002)
Prochác Eugen, vc, SK (1991)
Prunyi Ilona, pf, H (1999)
Rašková Věra, fl, SK (1997)
Rouček Jaroslav, tr, CZ (1997)
Rusó Vladimír, cmb, SK (1996)
Rühl Martin, bat, A (2003)
Salay Ján, pf, SK (1993, 1995)
Schadler Elisabeth, pf, A (1992)
Stankovský Dušan, pf, SK (1992)
Stöhr Andreas, pf, A (1992)
Synková Marie, pf, CZ (1992)
Šašinová-Satury Dana, pf, SK (1996, 2004)
Šesták Peter, vl, SK (2001)
Škuta Mikuláš, pf, SK (1996)
Štefko Marcel, pf, SK (1995)
Šupín František, horn, SK (1996)
Varínska Daniela, pf, SK (1998)
Váchová Kateřina, cl, CZ (1996)

Laureáti Súťaží slovenských konzervatórií
Laureates of the Slovak Conservatoires' Competitions

Adamovič Martin, vl (2003)
Andrejková Darina, pf accomp. (1997)
Arendárik Matej, pf (2000)
Bagin Oleg, pf accomp. (2002)
Bandúrová Zuzana, fl (2004)
Baráthová Lucia, vn (2006)
Bednár Peter, ob (1996)
Belancová Daniela, org (2001)
Benková Margareta, vn (2002)
Bezáková Zuzana, fl (1996, 1997)
Biščáková Zuzana, pf accomp. (1996)
Blesáková Daniela, fl (2000)
Blesáková Mária, fl (2000)
Blesáková Mária, pf accomp. (2005)
Bogdan Ján, vc (2008)
Borodajkevyč Róbert, gui (2002)
Brtka Ján, ac (2005)
Burášová Mária, pf accomp. (2003, 2005, 2007, 2008)
Choma Gustáv, ob (2002)
Chovanová Ida, fg (2004, 2006)
Čápová Perla, pf accomp. (1998, 2006)
Červenáková Irena, pf accomp. (2008)
Čisáriková Katarína, pf accomp. (1998)
Danko Ivan, ob (1998)
Dávid Stanislav, tr (1997)
Demeterová Naďa, pf accomp. (1997, 2005)
Dravecká Mária, pf accomp. (2002)
Duranka Mikuláš, tr (2003)
Ďurišová Lujza, vc (2002)
Eperješi Štefan, vn (1998)
Fančovič Ladislav, pf (1998, 2002)
Fančovič Ladislav, pf accomp. (2009)
Fančovič Peter, pf (2004)
Ferková Alena, pf accomp. (2006, 2008)
Fiala Ján, bat (2007)
Figurová Bibiána, pf accomp. (2004)
Filip Jaro, cb (2005)
Floro Marcel, tr (2007)
Franková Magdaléna, ob (2000)
Fraňová Ľudmila, pf accomp. (2005, 2007, 2009)
Frčka Dominik, ac (2008)
Gaiblová Xenia, pf accomp. (2001)
Golej Lukáš, horn (2007, 2009)
Grejtáková Júlia, pf accomp. (1997)
Gurbaľ Marek, br (2000)
Hajóssy Dana, pf accomp. (2004)
Hamerník Jozef, fl (2002)
Hermanová Melánia, pf accomp. (1996, 2000)
Hoďa Pavol, cl (1996, 1998)
Hollý Juraj, tenor (2007)
Hoos Pavol, tuba (2009)
Huba Rastislav, vc (2008)
Hulín Erich, vc (1992)

Illievska Venceslava, pf accomp. (2003)
Ivanová Magdaléna, pf accomp. (1992, 2002)
Jeňo Pavol, tr (2001)
Kajan Peter, fg (1998, 2000)
Kamenská Martina, cl (2006)
Kaššovicová Lenka, pf accomp. (2008)
Katinová-Šingerová Janette, pf accomp. (2005)
Kelly Valéria, pf accomp. (2003, 2008)
Kmeťková Mária, ar (2006)
Kmiť Lukáš, vl (2005)
Kobulnický Dominik, tu (2005, 2007)
Kociov Stanislav, bat (2007)
Konevičová Michaela, pf accomp. (2000)
Kopáčik Vladimír, org (2009)
Kovalčíková Viktória, ob (2008)
Kováč Michal, tu (2003)
Krajčíková Ivana, horn (1997)
Krajčo Martin, gui (1996)
Krištof Andrej, pf (2006)
Kršková Ľudmila, pf accomp. (1997)
Kubáň Pavol, br (2009)
Kuric Adam, pf (2002)
Kuštárová Martina, fl (2006, 2008)
Makarovič Jozef, fg (2002)
Mazanovská Eva, pf accomp. (1992)
Ličková Anna, pf accomp. (1998, 2001)
Lipková Melánia, vn (1996)
Lukáš Marián, c (1997)
Luptáčik Jozef, cl (1992)
Luptáčik ml. Jozef, cl (1992)
Macák Stanislav, ob (1997)
Majerová Aneta, pf (1997)
Majtánová Regina, pf accomp. (2005, 2008)
Marková Lujza, org (1991)
Martinčeková Jana, pf accomp. (2007)
Mazán Ján, fg (1997)
Mečárová Zuzana, xlf (2004)
Melichaříková Eva, s (2007)
Mestická Martina, fl (1992)
Mihalov Kamil, pf (1996)
Miklovičová Mária, pf accomp. (2004)
Mikula Peter, org (2005, 2006)
Mockovčáková Monika, pf accomp. (1998)
Moravčíková Anežka, cb (2003)
Mucha Pavol, vc (2005)
Múdry Ján, tn (2005, 2007)
Nagy-Juhász Jana, pf accomp. (2002, 2006)
Nagyová Judita, ms (2009)
Naňová Laura, fl (1998)
Nemec Tomáš, pf (1991)
Nemec Tomáš, pf accomp. (2008)
Neuszerová Eva, ob (2004)
Novotný Jozef, cb (2001)
Oravec Lukáš, tr (2005)
Osadný Milan, ac (1998, 2001)
Paľa Milan, vn (2000)
Paľová Daniela, pf accomp. (2002)
Papánková Veronika, ob (2006)
Papp Ladislav, ar (1998)
Patkoló Anikó, pf accomp. (2007, 2009)
Patkoló Roman, cb (1997)
Popik Ľubomír, br (2005)
Priečinská Zuzana, pf accomp. (2000, 2008)
Rebrová Eva, pf accomp. (2009)
Remencová Karin, pf accomp. (2004)
Remenec Ján, pf accomp. (2007)
Repta Jaroslav, bat (2004)
Rizman Jakub, ar (2009)
Rošková Anna, pf accomp. (2009)
Ruman Martin, vl (2008)
Ružička Juraj, pf (2006)
Rychtárik František, ac (2003)
Sajdová Renáta, s (1992)
Samborská vl, pf accomp. (2001, 2003)
Samuelčík Karol, gui (2009)
Sendrejová Eva, pf (1997)
Sládek Richard, tn (2003)
Sokol Martin, horn (2003, 2005)
Solárik Aleš, pf accomp. (2000)
Suchanová Zuzana, pf accomp. (2006)
Súlovský Michal, tn (2009)
Šandor Peter, pf accomp. (2008)
Šašinová-Satury Dana, pf accomp. (1996)
Šingerová Janette, pf accomp. (2003)
Štrbák Marek, org (1998)
Šujan Dušan, pf accomp. (2005, 2008)
Šuppová Oľga, pf accomp. (2007)
Tojčík Adam, sxt (2008)
Tomanová Jana, cl (2002)
Tomka Juraj, vn (2004)
Topenčík Tomáš, tr (2009)
Tretina Jozef, fg (2008)
Trgiňa Daniel, vl (1997)
Trnavská Zuzana, cl (2000)

Turňová Darina, pf accomp. (2000, 2005)
Uhrík Martin, cl (1997)
Ulická Alena, pf accomp. (1996)
Vahančíková Jana, pf accomp. (2000)
Valenčík Juraj, cb (2008)
Valta Jan, pf accomp., cmb (1992)
Verbovská Vasilena, pf accomp. (1998)
Verbovská Viktória, vc (1997)
Verbovská Vasilena, pf accomp. (1997, 2004)
Vozník Michal, cl (2008)
Zerzánová Iva, horn (1992)
Žabková Veronika, vl (2001)
Žigo Martin, gui (2006)
pf duo
Eva Šipláková – Eliška Rosenbaumová (1991)
pf trio Istropolitana (2007)

Koncert poslucháčov VŠMU
Concert of the students of the Music and Drama Academy, Bratislava

Bucková Monika, org (1991)
Dibáková Katarína, pf (1992)
Gáfforová Helena, pf (1991)
Kohútek Robert, pf (1992)
Kohútková Adriana, s (1992)
Martincová Monika, s (1992)
Motýľ Michal, tr (1991)
Singerová Marta, pf (1991)
Uličná Eva, flauta (1991)
pf duo Aleš Solárik – Peter Pažický (1992)

SKRATKY / ABBREVIATIONS

a – alt / alto
ac – akordeón / accordion
ar – harfa / harp
b – bas / bass
bat – bicie nástroje / percussion
br – barytón / baritone
bvc – barokové violončelo
c – spev / canto
cb – kontrabas / double bass
ci – anglický roh / English horn
cl – klarinet / clarinet
cmb – čembalo / harpsichord
cr – lesný roh / horn
dir. – dirigent / conductor
elgui – elektrická gitara / electric guitar
fg – fagot / bassoon
fl – flauta / flute
gui – gitara / guitar
kt – kontratenor / countertenor
mb – marimba / marimba
ms – mezzosoprán / mezzo-soprano
ob – hoboj / oboe
org – organ / organ
pf – klavír / piano
pf accomp. – klavírny sprievod / piano
pf duo – klavírne duo / piano duo
pf trio – klavírne trio / piano trio
s – soprán / soprano
sxt – saxofón tenorový / tenor saxophone
t – tenor / tenor
tn – pozauna / trombone
tp – tympany / timpani
tr – trúbka / trumpet
tu – tuba / tuba
umv. – umelecký vedúci / artistic director
vc – violončelo / cello
vl – viola / viola
vlg – viola da gamba / viola da gamba
vn – husle / violin
xlf – xylofón / xylophone
zbm. – zbormajster / choirmaster

* súťažiaci o Cenu kritiky
** koncert držiteľa Ceny kritiky

HUDOBNÉ CENTRUM

Michalská 10, 815 36 Bratislava 1
tel. +421 (2) 2047 0111, fax +421 (2) 2047 0110, hc@hc.sk, www.hc.sk

Hudobné centrum je pracovisko pre hudobnú kultúru s celoslovenskou pôsobnosťou, ktorého poslaním je podporovať slovenské hudobné umenie doma a v zahraničí.

Hudobné centrum je členom medzinárodných mimovládnych organizácií

IAMIC (The International Association of Music Information Centres)
IAML (The International Association of Music Libraries)
ECPNM (European Conference of Promoters of New Music)
EFA (European Festivals Association)

- spravuje a dopĺňa fonotéku, notový archív a videotéku slovenských a zahraničných skladateľov a buduje databázu informácií o súčasnej hudobnej kultúre
- záujemcom z radov odborníkov i hudbymilovnej verejnosti poskytuje prístup k archívom ako aj k periodickej a neperiodickej odbornej tlači v študovni pre verejnosť
- vydáva noty, knihy o hudbe, CD, DVD a časopis HUDOBNÝ ŽIVOT, ktorý prináša informácie o hudobnom živote na Slovensku a v zahraničí
- organizuje vybrané hudobné festivaly – medzinárodný festival súčasnej hudby Melos-Étos, Stredoeurópsky festival koncertného umenia
- sprostredkúva koncerty slovenských a zahraničných umelcov doma a v zahraničí, propaguje slovenské hudobné umenie na Slovensku a v zahraničí
- organizuje cyklus koncertov NEDEĽNÉ HUDOBNÉ MATINÉ v Mirbachovom paláci v Bratislave
- organizuje medzinárodné festivaly MELOS-ÉTOS a STREDOEURÓPSKY FESTIVAL KONCERTNÉHO UMENIA ŽILINA

Plagáty všetkých ročníkov Stredoeurópskeho festivalu koncertného umenia od jeho založenia v roku 1991

Posters of all editions of the Central European Music Festival since its founding in 1991

Dom umenia Fatra
Fatra House of Arts
ŽILINA

hudobné centrum
MUSIC CENTRE SLOVAKIA

Hudobné centrum
Michalská 10, 815 36 Bratislava
www.hc.sk, hc@hc.sk
hlavný organizátor festivalu

Booking office:

Information office of the State Chamber Orchestra Žilina, Dolný val 47
Phone numbers: 00421-(0)41-2451111, 00421-(0)41-5620979, 00421-(0)41-2451115
Mo – Fri from 7:00 a.m. till 7:00 p.m.
Tickets reservation: e-mail: vstupenky@skozilina.sk, ssz@isternet.sk, Fax: 00421-(0)41-5626972

Predpredaj vstupeniek:

Informačná kancelária Štátneho komorného orchestra Žilina, Dolný val 47
tel.: 00421-(0)41-2451111, 00421-(0)41-5620979, 00421-(0)41-2451115; Po – Pi od 7:00 do 19:00 h
Objednávky: e-mail: vstupenky@skozilina.sk, ssz@isternet.sk, fax: 00421-(0)41-5626972